

TRUYỆN CƯỜI DÂN GIAN

Bác

BA PHI

2

NHÀ XUẤT BẢN MŨI CÀ MAU

TRUYỆN CƯỜI DÂN GIAN

Lưu Thủy Loan

BÁC BA PHI

②

thuongmaitruongxua

MỸ THUẬT : MINH CHÁNH

NHÀ XUẤT BẢN MŨI CÀ MAU

CHIẾC TÀU KỶ ĐÀ

Sau khi thoát khỏi lũng con rùa vàng khổng lồ hai ông cháu Bác Ba Phi mệt đừ người, họ ngồi lên thân cây khố nghi mệt, Bác Ba Phi móc thuốc rê ra vẫn hút. Thăng Đẩu lại lo đùa giỡn với bầy chó con... Hút mãi được nửa điếu thuốc Bác Ba chợt nói với cháu...

■ BÁC BA PHI . 2

Chịu trách nhiệm xuất bản : Quang Thắng

Biên tập nội dung : Phạm Văn Tri

Sửa bản in : Thiện Nhân

Bìa : Minh Chánh

In 2000 cuốn tại Phân xưởng in Nhà xuất bản

Giao thông vận tải, 92 Nam Kỳ Khởi Nghĩa, TP. Hồ Chí Minh.

Số đăng ký kế hoạch xuất bản: 959/XB-QLXB-16.

Cục xuất bản ký ngày 13 tháng 10 năm 1998.

In xong và nộp lưu chiểu tháng 10 năm 1998.

Quái lạ, Bae Ba Phi với
móc cái kiếng lão đeo lên
mắt nhìn kỹ, vụt Bae kêu
lên thảng thốt...

Thằng Đẩu cũng
hoảng hồn la theo

Nhảy xuống
chạy mau đi, ông
nội ơi!

Thì ra là họ đang ngồi trên lưng một con kỳ đà
không lồ cho' không phải là một thân cây khô!
Thằng Đẩu sợ quá định nhảy trôn, Bae Ba Phi niu
nó lại kịp...

Đứng! Rue rich,
nó tấp một cái là
thầy lão nội bầy,
giờ!

Vậy là hai ông cháu Bae Ba cũng bầy chó đánh
phải bám chặt trên lưng, con kỳ đà mà chịu trận.
Con vật bị dụi tã thuốc vào da lưng nóng quá
chuyên mình bỏ đi...

Hũm! Tránh khỏi "xe rửa" giờ lại đụng
"xe kỳ đà!"

Thấy con kỳ đà đi
chậm quá, thằng Đẩu
lườm tã thuốc của ông
nội dụi vào lưng nó
thêm một phết nữa...
Một lần khai ngùn lên.

Nóng quá, làm con
kỳ đà vung lên chạy
hết tốc lực... hai
ông cháu lấy làm
thích thú...

Bây giờ con thấy chuyện
là cắt tiếng sủa gấu
gấu, con đuổi cũng
sủa theo nghe cách cách

Cho nó nhảy niao
hơn nửa mới
đuổi!

Thằng Đẩu dùng
mũi giáo làm nhiên
liệu chằm thêm vào,
đá con kỹ đã mấy
mũi đau điếng...

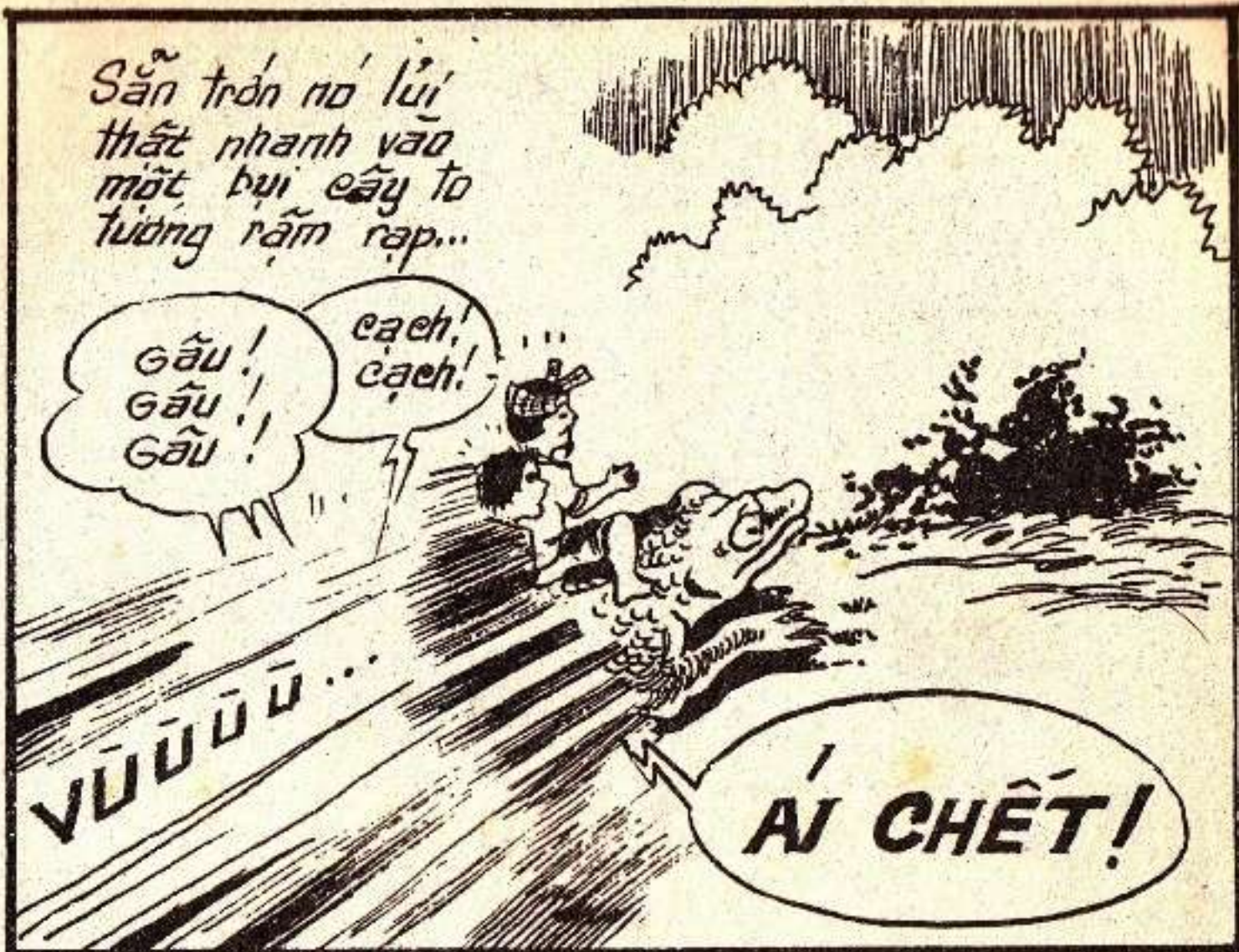
Sấn trốn nó lúi
thất nhanh vào
một bụi cây to
tường rậm rạp...

Gấu!
Gấu!
Gấu!

cách!
cách!

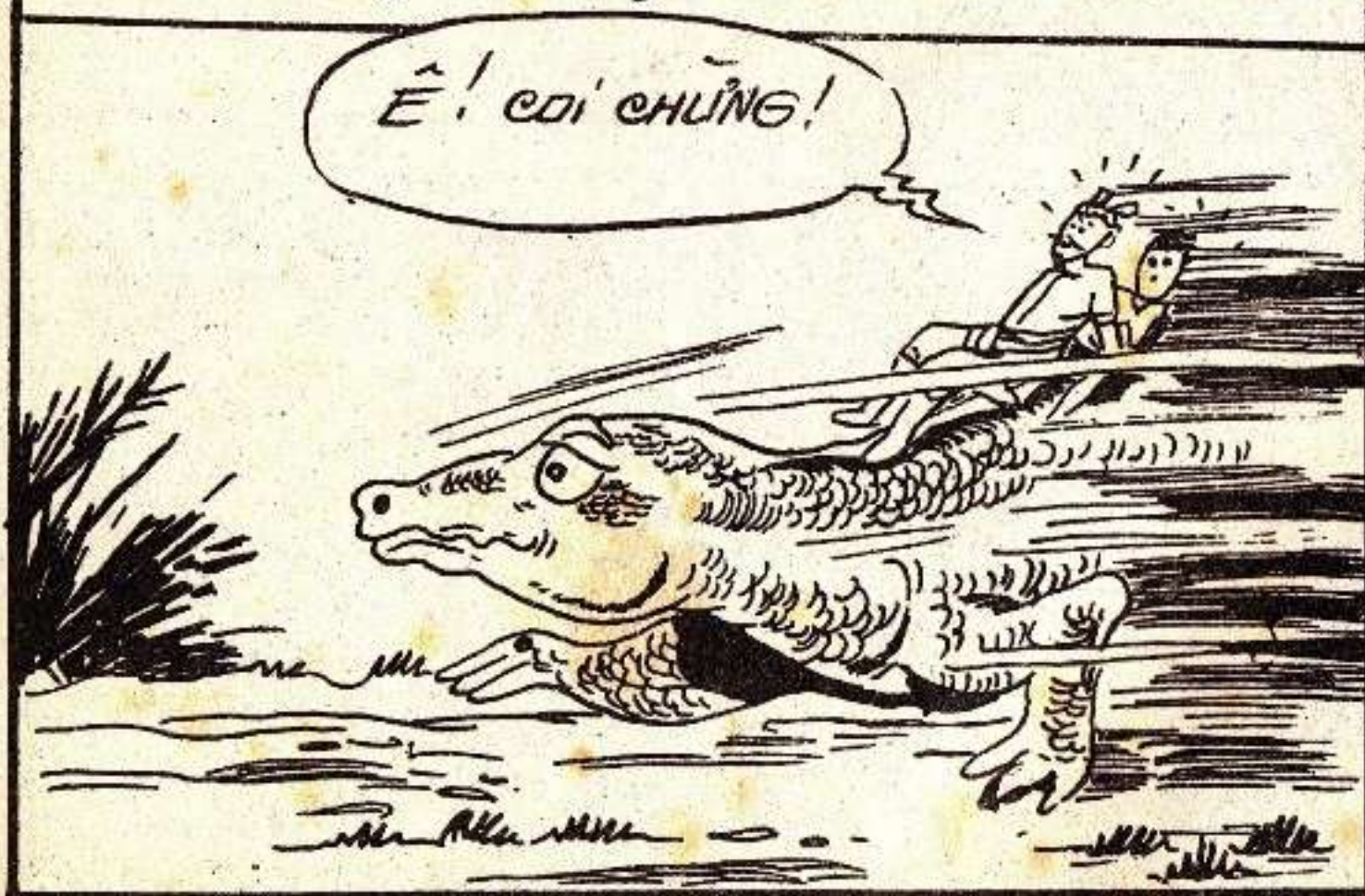
VUUUU...

Á CHẾT!

Con kỹ đã giết nầy mình đâm đầu chạy thục,
mạng làm ông cháu bác Ba chơi với...

Ê! coi chừng!

Con kỹ đã chạy qua
nhanh, ông cháu bác
Ba hết phương nhảy kịp...

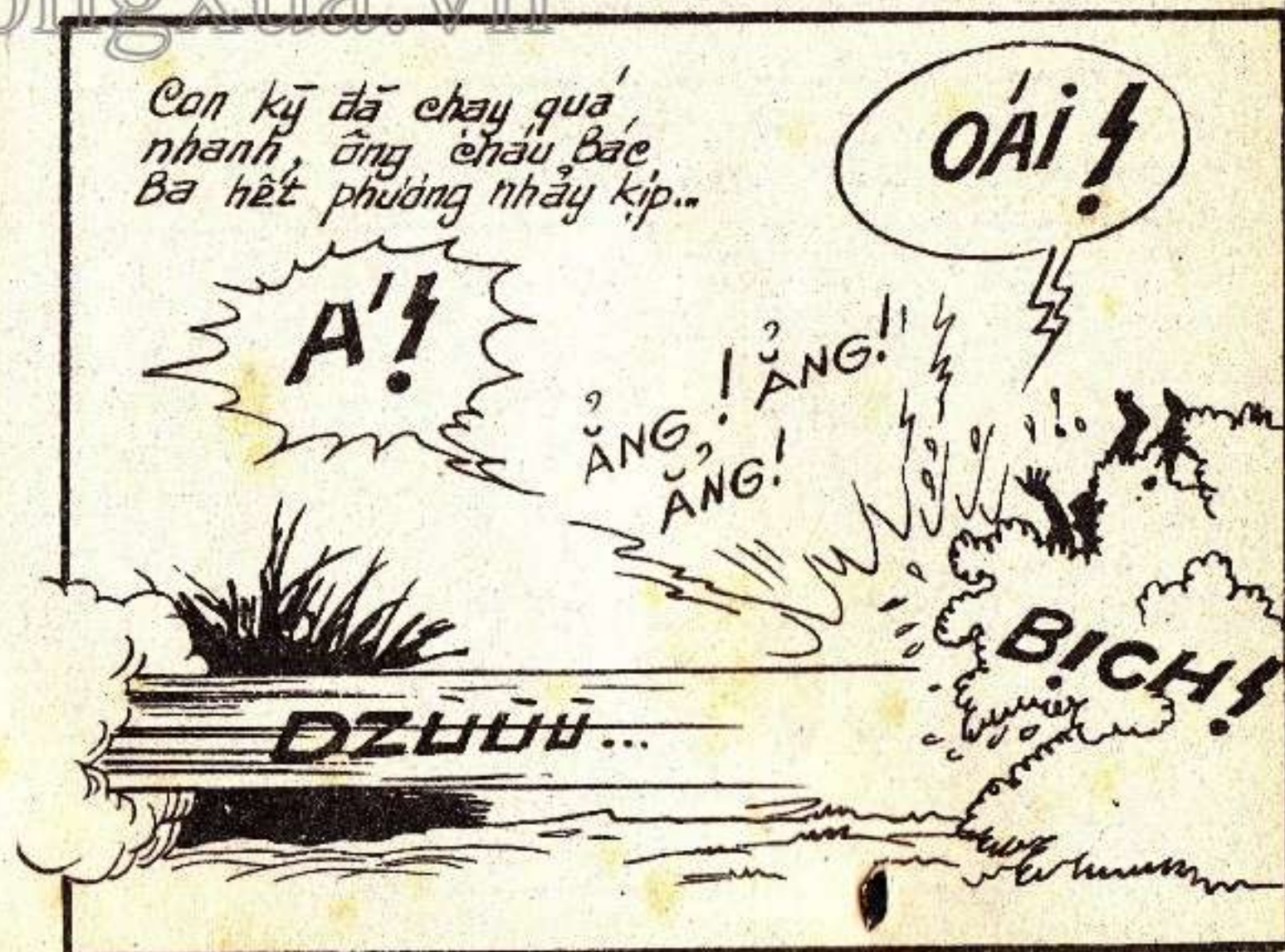
OÀI!

A!

ANG!
ANG!
ANG!

DZUUU...

BỊCH!

Ông cháu Bặc Ba Phi
cũng bầy cho bị cây gát
tè lẩn cũ thấy bầy tám
ông trời ...

Ui da! Gãy be
suốt tui rồi...
Ui... Ui...

Khi họ lồm cồm ngời dậy được thì con kỳ đã đã
phóng chạy mất dạng vào rừng ...

Hú ba hần
chín vỉa vè,
ăn cơm với
cá!

Hm mm... Nó
mã quay lại,
là toi mạng!

Hoảng quá, ông cháu Bặc Ba định đi về...
nhà, thì bỗng ...

Là? con Đười
sủa cái gì trên bông
cây vậy?

CACH! CACH!
CACH!

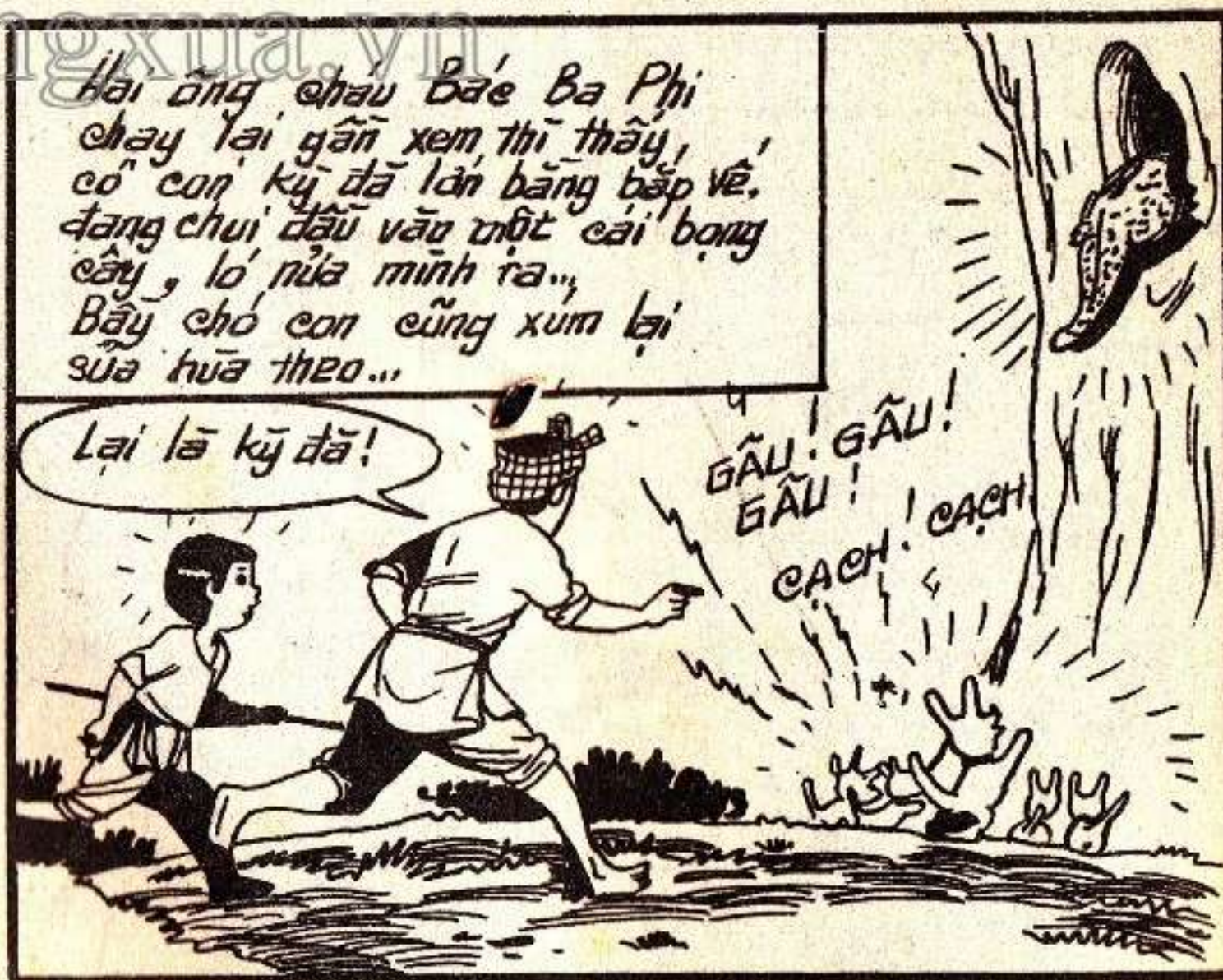
Lại coi!

Hai ông cháu Bặc Ba Phi
chạy lại gần xem thì thấy,
cổ con kỳ đã lẩn bằng bắp vè,
đang chui đầu vào một cái bông
cây, lộ nửa mình ra...
Bầy chó con cũng xum lại
sủa hùa theo...

Lại là kỳ đã!

GẤU! GẤU!
GẤU! GẤU!
CACH! CACH!

Đến nơi, Bác Ba nhìn quanh...

Ồ! Cây nào cũng có kỹ đã lo' nửa mình ra...

Kìa, nữa kia! kỹ đã ở đâu mà nhiều quá nội!

Bác Ba Phi bỗng thích chi vỗ tay cười...

Hã! Hã! con kỹ đã kia vô tình dẫn ông cháu mình đến đây để bắt con cháu nó!

Bắt nó làm chi vậy nội?

Sẵn dịp có giáo mác trong tay, hai ông cháu Bác Ba cạy bong cây bắt ra từng con một...

Chà! ở đâu mà đến đây ở nhiều quá vậy?

Bác Ba bẻ móng hai chân sau, rút chân cột trời ké ngược lên lưng...

chừa hai chân trước cho tụi bầy đi được đây...

chờ một lát rồi con sẽ hiểu!

Làm gì vậy nội?

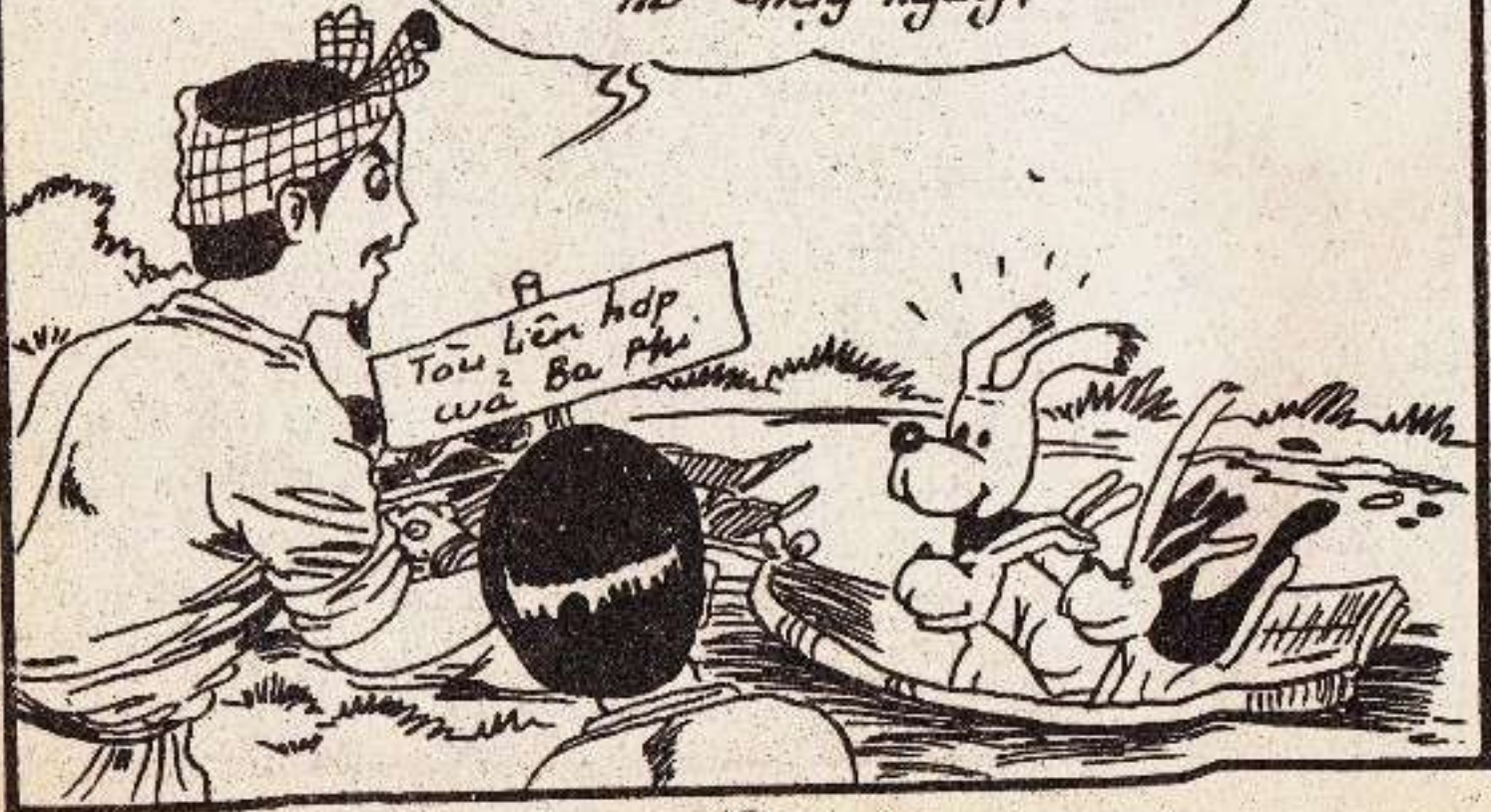
?!

Sau đó, Bác Ba sắp thành hàng dọc hai chuc con thành bốn hàng ngang, tất cả là làm mười con. Dùng cây và dây rừng kết lại thành một cái "Bè kỹ đã" ...

... Phía sau cái bè, Bác làm một cái xe trượt, cho mẹ con chó Đuôi ngồi lên trên điều khiển xe ...

Chuẩn bị nhé, Đuôi! Ông ra lệnh là thúc cho chúng nó chạy ngay!

Bác Ba gõ nhẹ cái mào xuống đất rồi ra lệnh ...

KHỎI HÃNH!

Nghe lệnh, con chó Đuôi và đàn con sữa vang ...

Con "tàu kỹ đã" mới mào xích còn được hai chân, trube tám chuc cặp, hễ nhau bời, một trăm sau, chuc chân kéo chiếc xe trượt chữ con Đuôi và các con chạy ừ đi khi vừa nghe tiếng sủa ...

Gâu! Gâu!

thuongmaitruongxua.vn

Hai ông cháu thích chí cười sắc súa...

Hi! Hi!
Hi!

ẶC!
ẶC!

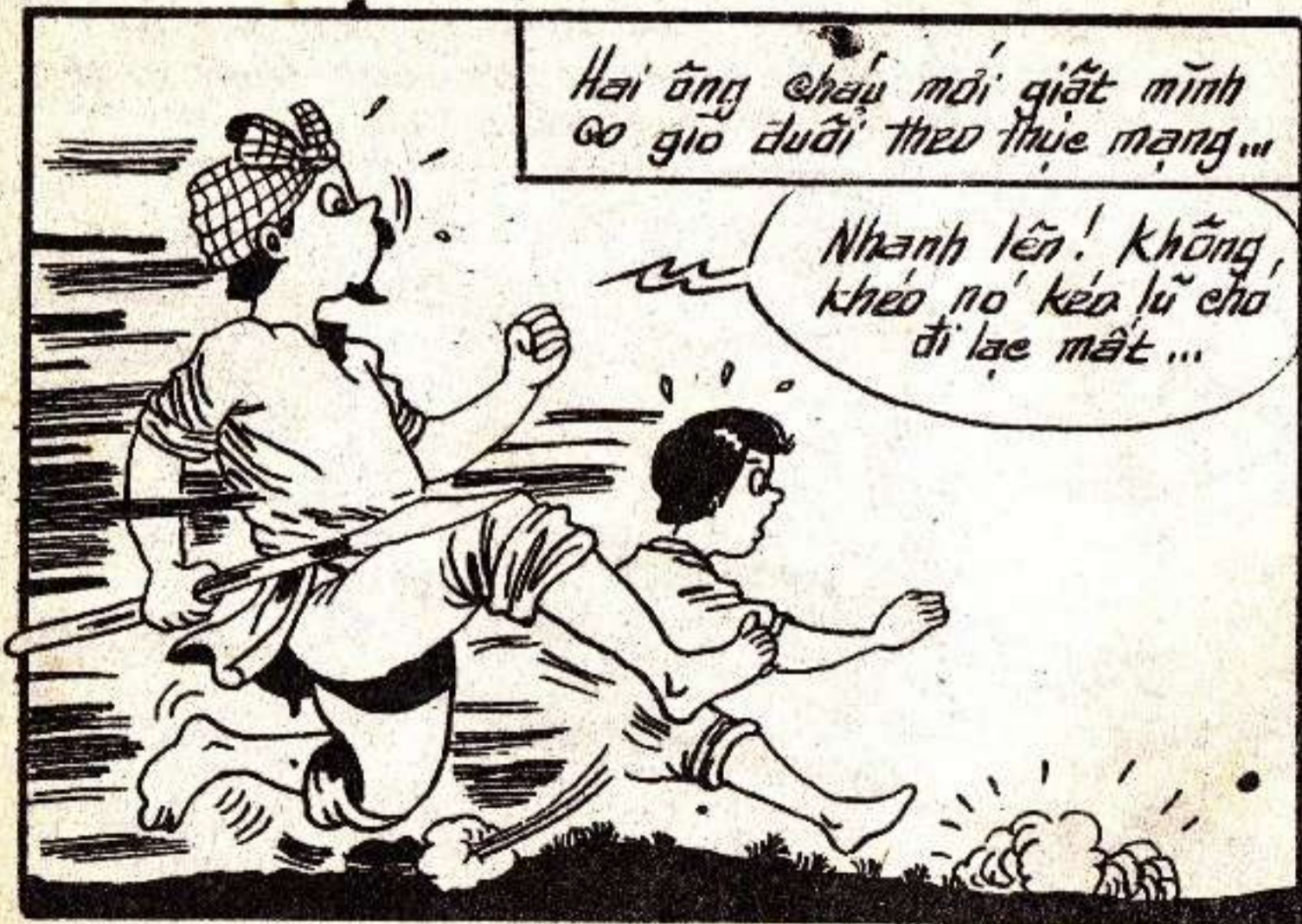

Đến khi nhìn lại thì, lũ chó đã được kéo đi quá xa...

Hai ông cháu mới giắt mình eo gió dưới theo thục mạng...

Nhanh lên! Không khéo nó kéo lũ chó đi lạc mất...

Nhưng con Đuôi thật khôn! Nó điều khiển cho chiếc bệ kỹ đã kéo xe trượt thẳng hướng về nhà, đang đi ngon trớn, lũ chó con chột nhóng mũi lên...

Bầy chó con đánh, thấy hơi thịt, chúng nhảy phóc xuống sủa toáng lên...

Con Đuôi cũng dừng xe kỹ đã lại, vừa lúc hai ông cháu Bae Ba Phi đến nơi...

Xem kia! Lũ chó con đánh được hơi gì? Để coi...

Bác Ba khoe tay cho bốn con chó con tiếp tục tìm kiếm, riêng con Đuôi vì mới sinh và bị thương nên được Bác ưu tiên cho ngồi đánh chiếc tàu kỹ đã về nhà trước, hai ông cháu thì theo sau lũ chó con xem chúng đánh hơi được thứ gì?

Errr... Dễ! giản chưa. Bốn anh em tui tui chưa được trở lại mà đã thấy quay rồi. Nhất định phải tìm cho ra...

muongmaitrungxua.vn

Sau khi cho con chó Đuôi về trước với chiếc tàu liên hợp kỹ đã, hai ông cháu Bác Ba Phi chạy theo hướng bốn con chó con đang sủa... Vang trời phía trước...

Không biết nó đánh hơi được con thú gì mà sủa háng vậy?

Từ trong lùm cây
rậm, một con
nai chĩa phóng vọt
ra chạy như bay
về phía rừng
chồi...

Thì ra
là một!
con nai...
Hay lắm!

**BÉÉÉT!
BÉÉÉT!**

**GẤU! GẤU!
GẤU!**

Bốn con chó con sung sức phóng như bay
theo bên gót con nai, nai càng chạy thì
chó càng đuổi.

**GẤU! GẤU!
GẤU!**

**BÉÉÉT!
BÉÉÉT!**

CÁI ĐÀU NAI BIẾT ĐI

Ông cháu Bác Ba
Phi đuổi theo sau.
Bác Ba bật cười.

Ông bà xưa nói "Nai
đạt miệng thì chó cũng
lè lưỡi" thật không
sai.

Thằng Đẩu chưa hiểu
ý nên hỏi lại...

Như ông bà nói gây
lộn, sau đó thì người
vàng cốt trâu còn
người thì phở râu vầy
phải không
nói?

Hi! Hi!

Hử! mầy
dám chọc
quẽ ông,
nói há
con...

Nghe thằng Đẩu nói,
Bác Ba mặc cứ định
giơ tay cộc lên đẩu
rồi, chợt thằng Đẩu la
lên...

Ông nói!
Coi, chúng
phía sau lưng
kia!

Thì ra, con nai bị chó rượt, bất ngờ quay ngược lại phóng thẳng vào người Bae Ba Phi...

Bae Ba Phi hoảng hồn nhảy dựng lên vùng vẫy mũi đâm ngay vào con nai...

Con nai ehã vừa phóng tới đã bị lưỡi mào của Bae Ba ghim ngay vào đui đầu điêng!

Bi trúng thương nó cơ dăng sau lên loang choang cả nhặc tung buóc thật thảm hại...

Bác Ba lại nhảy tới
đỉnh đồi, cho con vật
một mào nữa, nhưng
con nai đã khôn ngoan
nhảy tránh

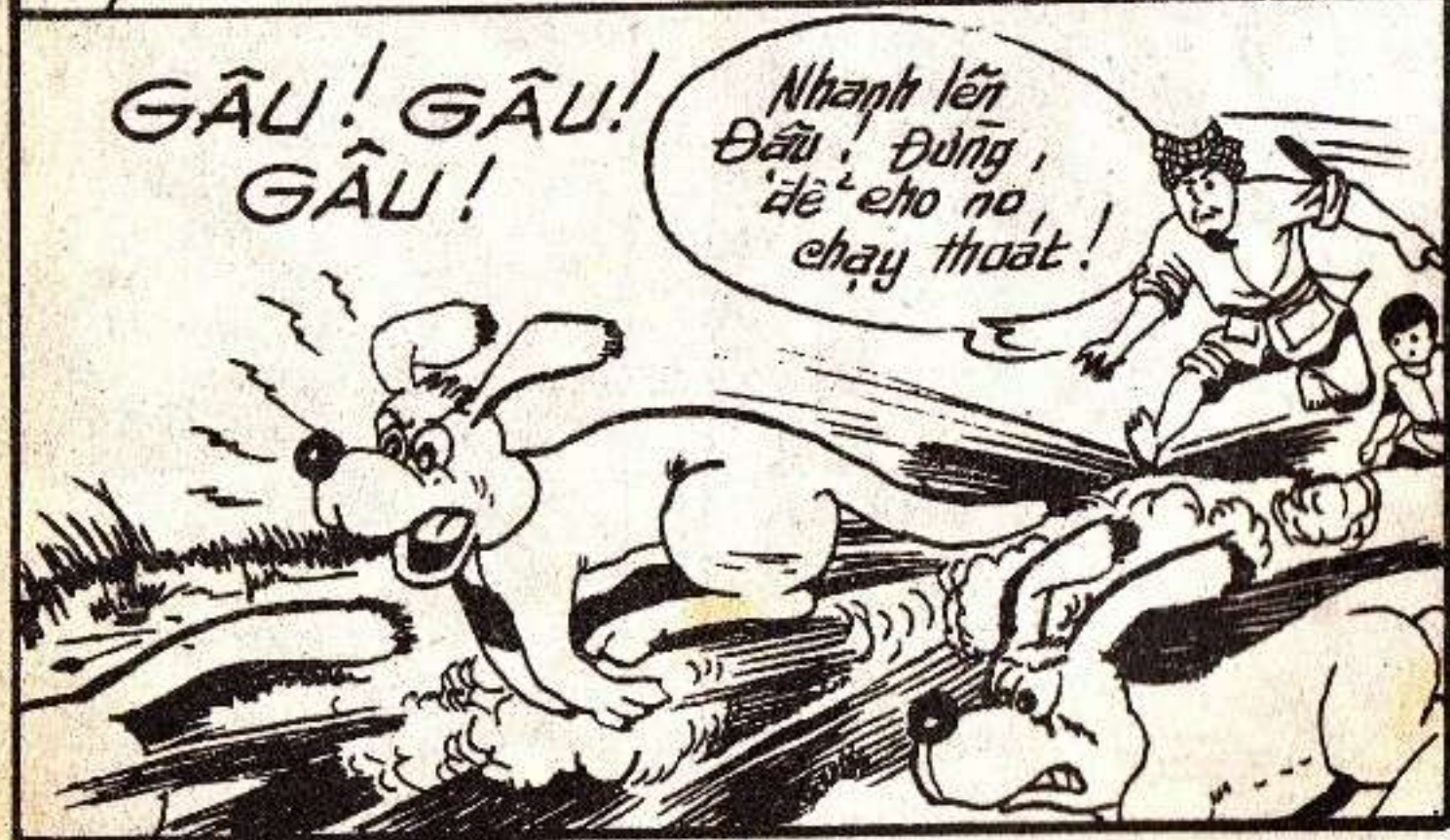

... Rồi nó quay mình
phóng chạy về hướng
khác ...

Bi hai ông cháu Bác Ba
cũng bắt, con chó đuổi
theo, khít, nút, con nai
hoảng qua nhảy bừa xuống
một đám lầy nhỏ chắn
ngang trước mặt ...

Bốn con chó con tức tốc lồm lổm lên đuổi theo
ngay, hai ông cháu Bác Ba cũng vội đuổi theo
phía sau ...

Con nai hoảng quá
lội qua phía bên phải
thì đúng phải thẳng đầu
đang cắm giáo chỗ sẵn

Nó lội qua phía
bên trái, lại gặp
ngay bốn con chó
con chó sẵn trên
bờ sủa vang trời...

Con nai hoảng kinh
nhìn trước nhìn sau, từ
phía đều bị bao vây tiến
thời lương nan...

Không làm sao,
tìm được chỗ mở
đường máu để
chạy lên.

Nó lội khắp
khung dũi đầm
nước mỗi lúc
mệt mệt dần,
lội chậm chạp
một lúc, chợt
nó nhảy dựng
lên kêu thét...

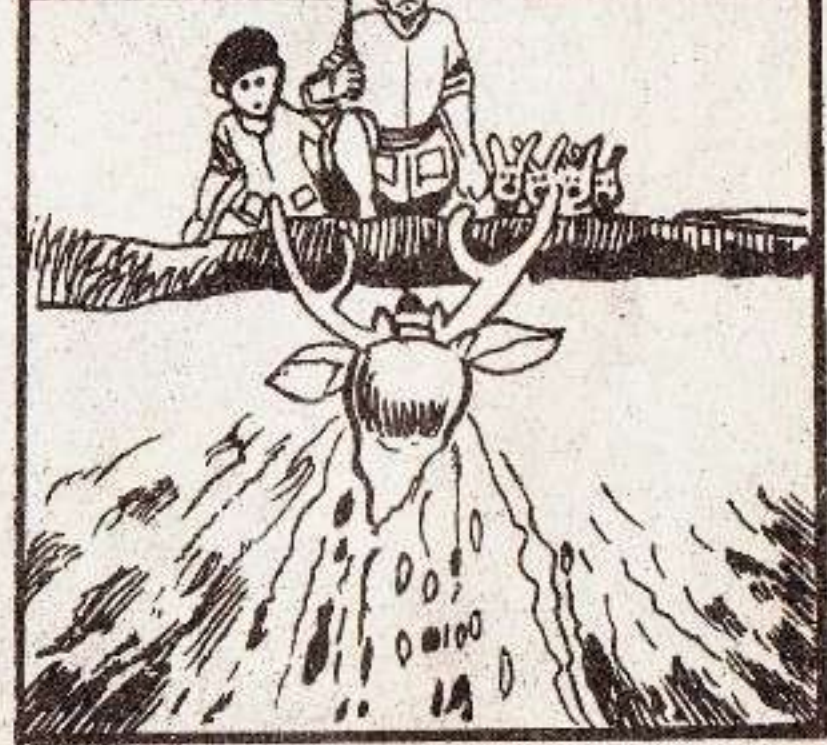
BÉ É É T !
BÉ É É T !

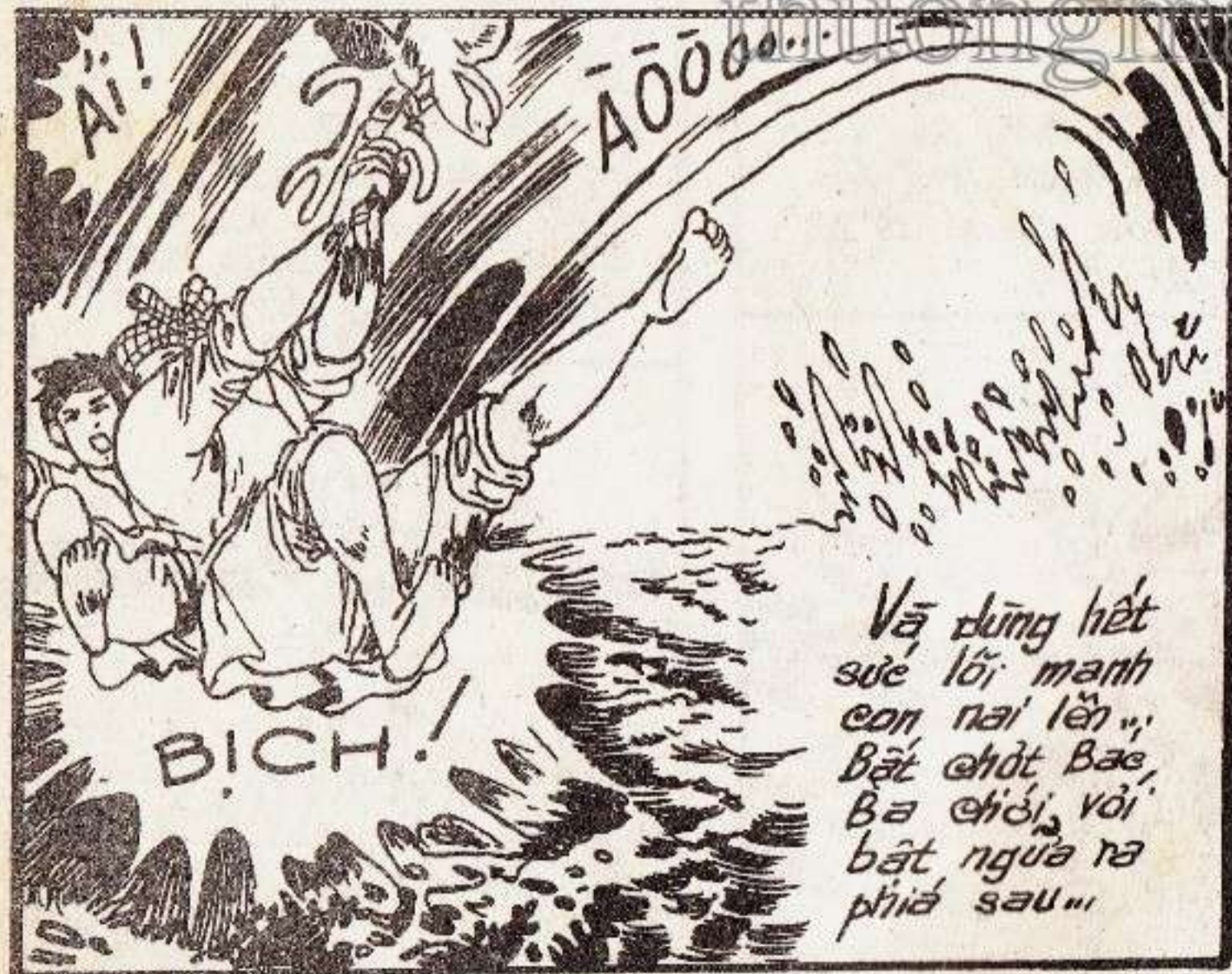

Chốc sau ông
cháu Bác Ba chỉ
con thấy cái đầu
nai ngoe mồm lên,
nhúc nhích đi tới
từ từ...

Ông cháu Bác Ba và
bốn con chó xúm lại chỗ,
cái đầu con nai ngoe ngoác
tấp vỗ bờ, con nai chác đã
đuôi sủa nên, không còn
sợ gì nữa, cứ đâm thẳng
vô chỗ hai ông cháu...

Thì ra dưới đầm, một bầy cá trẻ văng to tướng hung dữ nổi lên, nghệt cả mặt đầm, chúng vung vây dưới nước như muốn nhảy lên ăn thịt luôn cả hai ông cháu Bặc Ba...

Trời ơi! Cá trẻ muốn ngàn vạn trạng!

BOM!

Té ra, này giờ con nai, lòi lẩn quanh dưới đầm nước bị lũ cá trẻ văng xúm vào riả ăn thịt, cá cần xé hết, thịt xướng nai, chỉ con nai đầu vôi đùm ruột, và những con cá ham ăn cứ bu vào đây tới nên ông cháu mình cứ tưởng là con nai một đuôi, sẽ chi lòi ngược ngược có cái đầu không thối đó chứ!

EO!
Ồ!

Bầy cá bu vào đùm ruột nai bị Bặc Ba Phi lòi tuốt lên, bỏ hoang hòn nhà, mới quay lại đầm nước ào ào cuốn cỏ tủa như một cơn 'trốt'... 'lũ chó' con thấy lạ chạy theo sủa vang...

Gâu! Gâu!
Gâu!

Bất ngờ...

PHẠP!

ẶNG!
ẶNG!

Một con cá trê hung dữ quay lại tạt ngay vào mũi một chú chó đầu đinh, chú con la toang lên vùng chú cá trê xuống hồ rồi cả bọn chạy trốn chết về phía sau...

Hai ông cháu Béc Ba Phi thấy vậy cũng vội đã già với bỏ cái đầu nai màu màu dẫn bọn con chó con theo đường tẩu liên hợp kỹ đã dọa con Đuôi lại đi trước thẳng đường về nhà...

Về nhà kiểm
còm người chắc
ăn hồn thịt nai
hé mới!

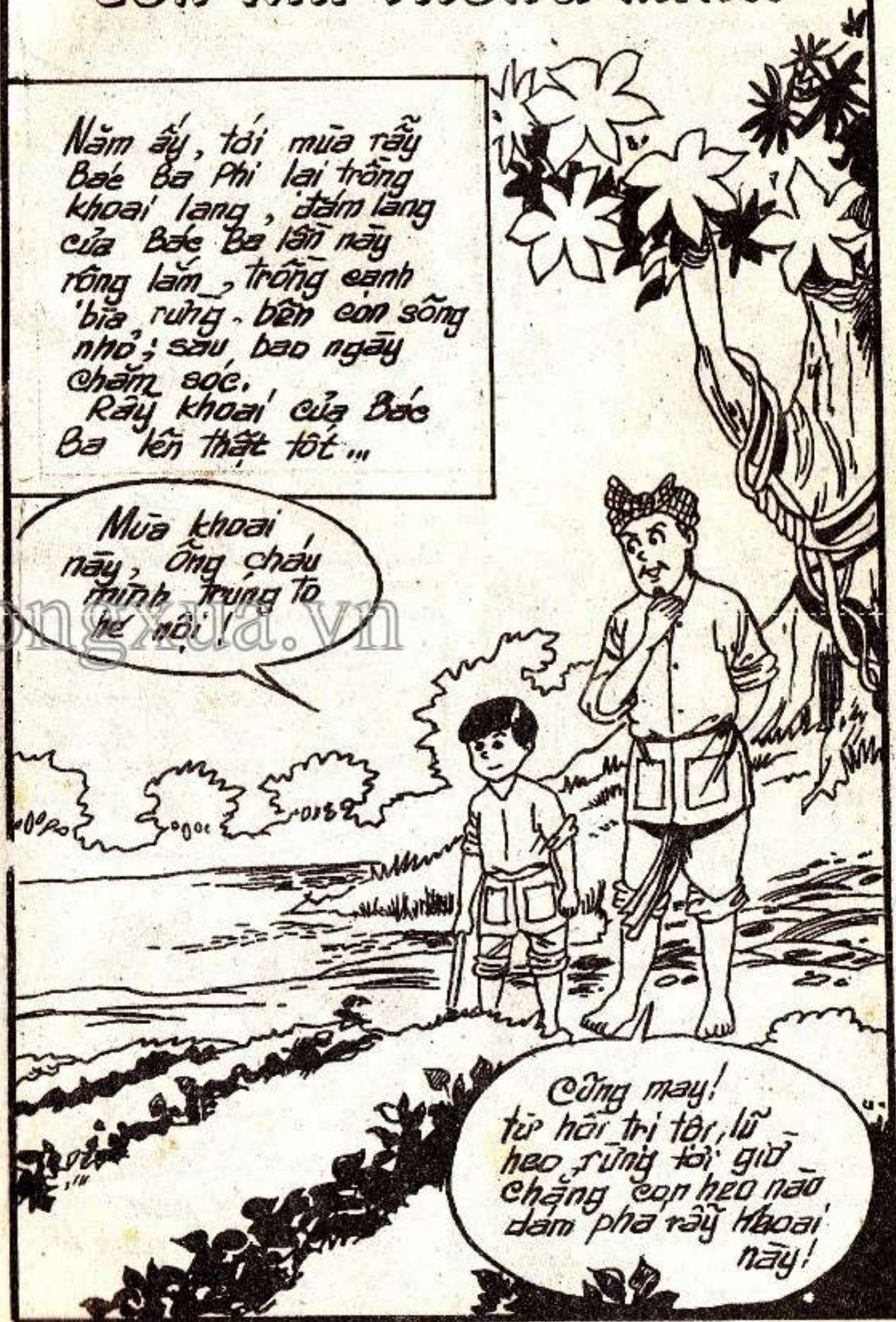
Àng
àng
àng

Ừ! Nếu không muốn
lâm mồi cho lũ cá trê
khủng khiếp đó!

CON KHỈ THÔNG MINH

Năm ấy, tới mùa rẫy
Bác Ba Phi lại trồng
khoai lang, đám lang
của Bác Ba lần này
rông lắm, trông xanh
'bĩa rừng' bên con sông
nhỏ; sau bao ngày
chăm sóc,
Rẫy khoai của Bác
Ba lên thật tốt...

Mùa khoai
này, ông cháu
mình trồng to
hé mới!

Cũng may!
từ hồi tri tờ, lũ
heo rừng tới giờ
chặng con heo nào
dám phá rẫy khoai
này!

Những, Bác Ba,
Phi đã làm! Đến
khi, khoai đã có
củ non thì... một
hôm, sự cố lại
đến...

Nội ơi!
khoai lại bị
phá nửa
nè!

Không có dấu
chân heo rừng mà
chỉ có dấu tay...
người!

Bác Ba hoài nghi đi,
đến chỗ thặng đầu chi,
quả nhiên bên lương,
khoai bị đào tung lên
có nhiều dấu bàn tay
còn in rõ trên mặt
đất...

Lạ thật!
Đừng là dấu
bàn tay!

Cái gì? Giỡn sao
Đầu! Lãng xóm mình
tốt lắm, đi lại đi phá
rẫy của ông cháu mình
bao giờ...

Sao lạ vậy?
coi, kỹ xem, có
dấu chân heo
rừng không?

Thì nội lại xem
đây này, rõ ràng là
dấu tay người...

Bác Ba ngạc nhiên
vô cùng...

Sao lạ vậy kia?
Thật không hiểu nội!

Những, khoai còn non
củ, đi lại đi đào trộm
khoai non bao giờ
hé nội!

Ờ...
lạ thật!

Bác Ba mới thuốc rê ra vẫn một điều hút,
suy nghĩ hoạt không ra, bực mình Bác quăng
củ, khoai lang trong tay xuống me' sổng
nước bắn lên tung
táo ...

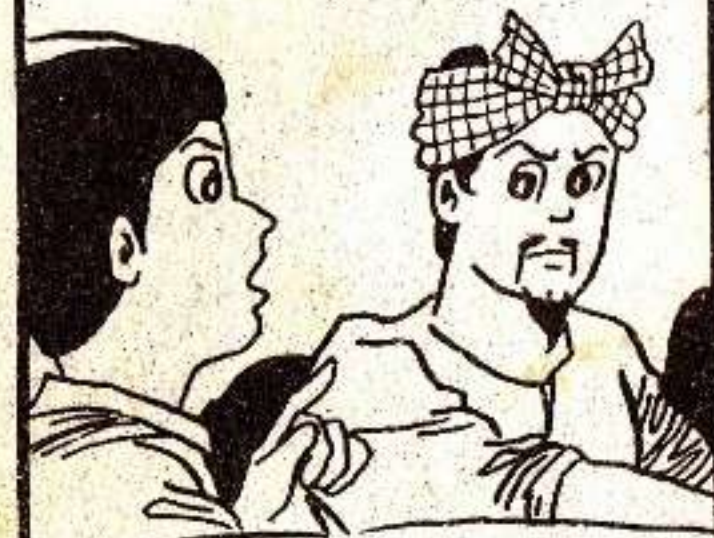
Bất thình lình, ngay lúc đó ...

Hai ông cháu Bác, Ba giắt
mình nhìn về hướng đó chột
hiếu ra ...

Hừm! Thì ra chính
lũ khi này là thủ
phạm ăn cắp khoai
làng của mình đây!

Đúng rồi! Dã này
là dấu chân khi chớ
không phải tay người!

Đùde rồi! Lũ... ăn
trộm kia hãy... đợi
đây!
Ba Phi này sẽ tóm cổ
tụi bây!

Đừng! Tóm
cổ lũ ăn
trộm!

Bàe Ba Phi vừa dứt lời...

Ai!

UM!

Nước văng tung tóe
lắm hai ông cháu bác
Ba Phi ướt mem như
chuột lột nước!

HMMM! Cái
trò chơi nước này -
đấu có hay ho gì
mà xem nó có vẻ
thiên qua vậy?

Tại nội đó! Lúc này
nội chơi củ khoai
xương nước nên này giờ
nó cứ bắt chước chơi
hoài!

Cái gì?

Bắt chước?...!!
Đúng rồi! Tụi này
là chưa bắt chước
hay lắm! Vậy mà
này giờ mình nghĩ
không ra ké.
Hả! Hả! Tuyệt!

Kể gì vậy
nội?

Cứ theo ông về nhà, lo chuẩn bị
đồ nghề rồi sẽ hiểu, đừng có hỏi
hoài, lỡ thiên cơ hết!

Hai ông cháu vội
chèo ghe về nhà
ngay, lúc sau họ
trở lại rẫy khoai
với một lu nước
trên ghe...

Lúc khi vẫn còn bu
nghệt trên cây theo
dõi hai ông cháu
Bác Ba Phi...

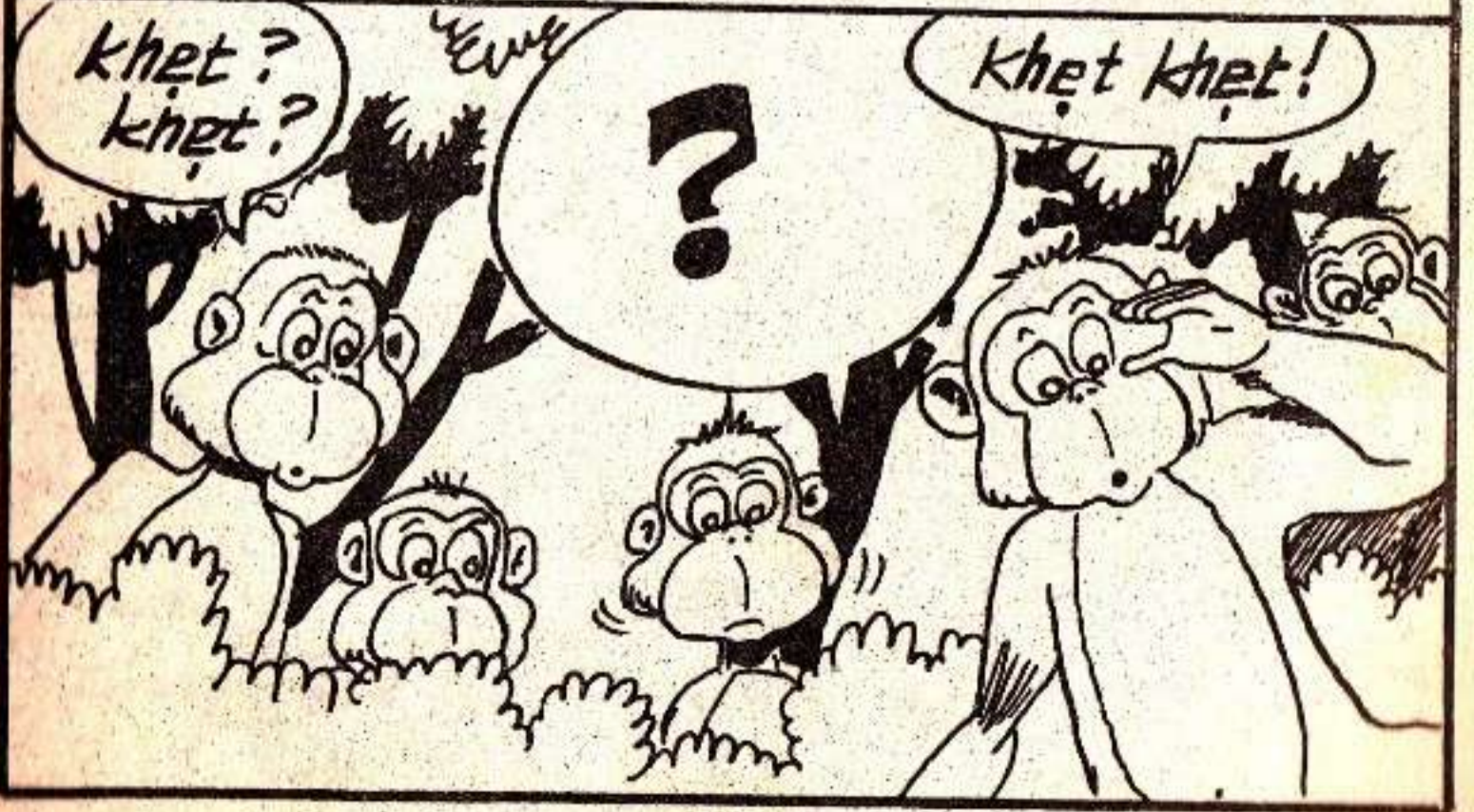
Tới bờ, hai ông cháu
keo xuống lênh, Bác
Ba múc nước trong
lu uống và rửa mặt
... đoạn đi vào rẫy...

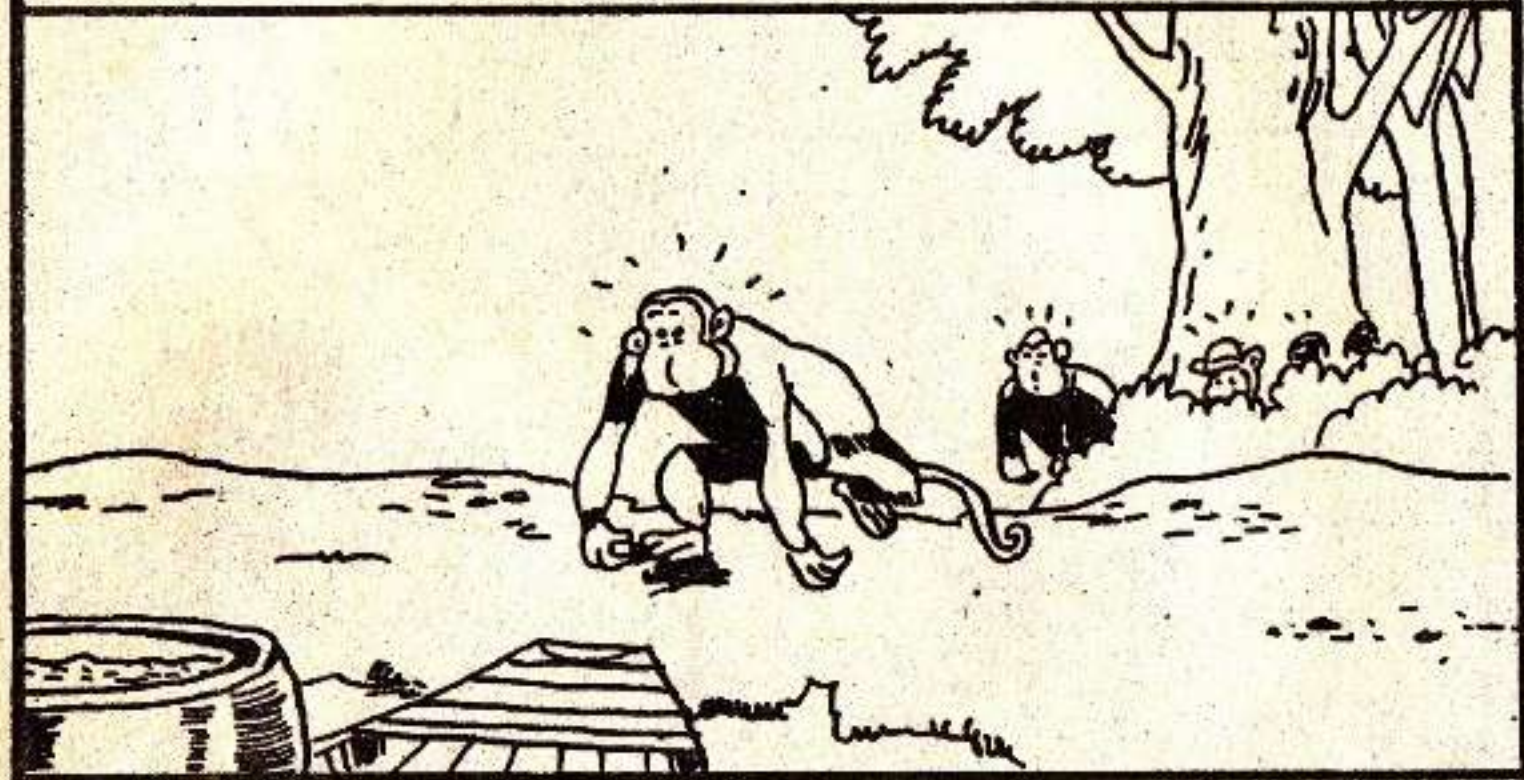
Đến phiên thặng Đậu,
cũng làm y như ông nội...

Trên cây bọn khi? theo dõi không sót một hành
động nào của hai ông cháu...

Chỗ chợ hai ông cháu đi mất dạng, lũ khi
theo xuống mon men lại gần chiếc xe ông của
Bác Ba...

Trong bầy, có một con chững như là con đầu
đàn, nó khôn lắm, mỗi lần đầu, nó không dám
đến gần, chỉ đứng từ xa mà theo dõi lũ khi
con ...

Chúng bu lại mức nước trong lu vông, nước
này Bác Ba Phi có pha mật ong ngọt lịm, khiến
bọn khi khoái chí tranh nhau uống no phình
bụng mỗi thối ... Uống đã chúng còn múc thêm
chở nhau chỉ chõe ...

Từ xa nấp trong lùm
cây rậm, hai ông
cháu Bác Ba Phi
đã nhìn thấy rõ ...

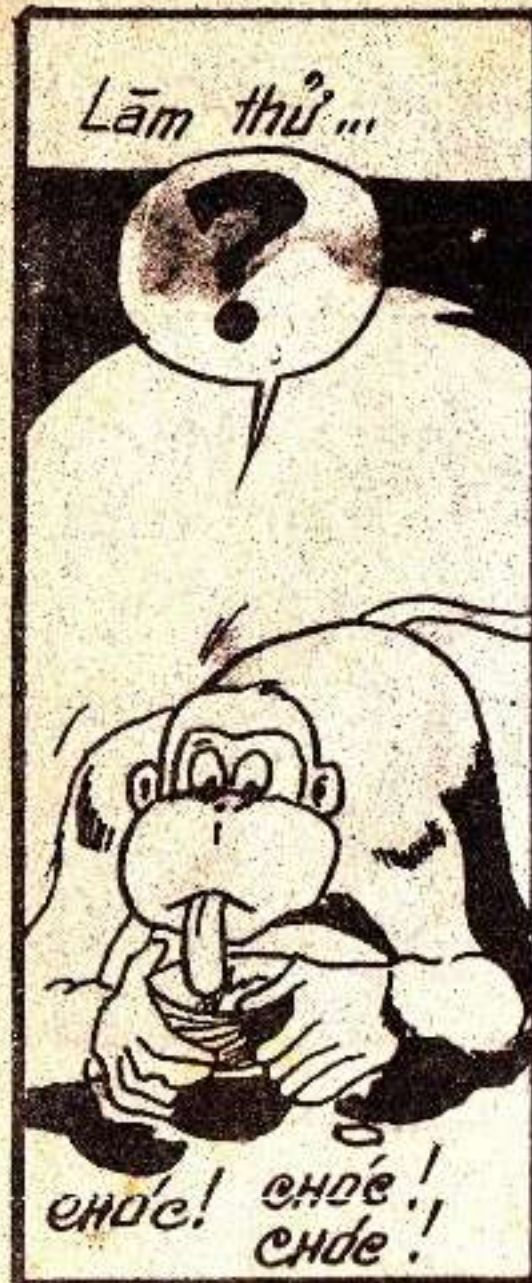
Đúng là con đầu đàn
đó! Nó khôn thiệt
không dám uống!

Đó mới chính là đời,
tượng của mình đó!

Đến khi thấy bầy khi
con ăn chời đã đời,
nó mới mon men
đến gần ...

... Bác Ba Phi ước tính trong
lòng quả không sai, nó
vừa bước xuống xuống là...
... lọt bẫy liền ...

DÍNH RỒI!

HA! HA! HA!

Sau khi bắt được con khỉ đầu đàn,
phải rẫy khoai lang, Bác Ba Phi đem
nó về nhà nuôi, thấy nó có vẻ,
khôn lanh hai ông cháu cũng lắm ...

Vậy là, sau bao nhiêu ngày,
cực khổ, cuối cùng ông cháu
Bác Ba Phi đã làm được lên ăn
trăm khoai khôn ngoài...

Con khỉ vốn quen
sống ở rừng được
tự do cũng chúng
bạn, nay bị cắt
cổ bỏ chân một,
chỗ, dù được Bác
Ba cũng chiều
hết mực nhưng
nó vẫn buồn bã.

Lần lần, nó đâm ra
lười biếng kinh khủng,
quót ngày chỉ nằm
lăn ra ngủ...

KHỒ... KHỒ...

Nó lười biếng tới mức
đồ không thêm tấm
riết rồi Bả Ba cũng
chịu hết xiết...

KHEET...

KHEET!

thuongmaiviet.com.vn

Thế là một hôm sẵn có khách đến nhà chơi đồng
Bác Ba liền bày tiệc...

Này! Hôm nay tui
sẽ cho các ông thưởng
thức một món nhắm đặc
biệt, đó là món...
"cả ri tế thiên"

Chà! nhờ lớn
mới được nghe nha!
Chắc là ngon hết
biết!

Ừ... Ừ...

Hừm! Nồi hết chịu nổi
nó, thả thì tiếc uổng công
chỉ bằng ta thịt mấy lăm
đồ nhắm cho rồi!

Phải đồ nổi!
Tiếc lăm chỉ cái
con khi "lăm
biếng" mà lại ở
đó không ai
chịu nổi.

Mấy ông bạn nhau nghe
qua thì khoái chí xúm vô
mời người một việc, xắt
xa, nạo dừa, người thì
chế củi, bắc nước...
Thật là nhộn nhịp...

PHIIIIII!

PHÈÈÈÈ

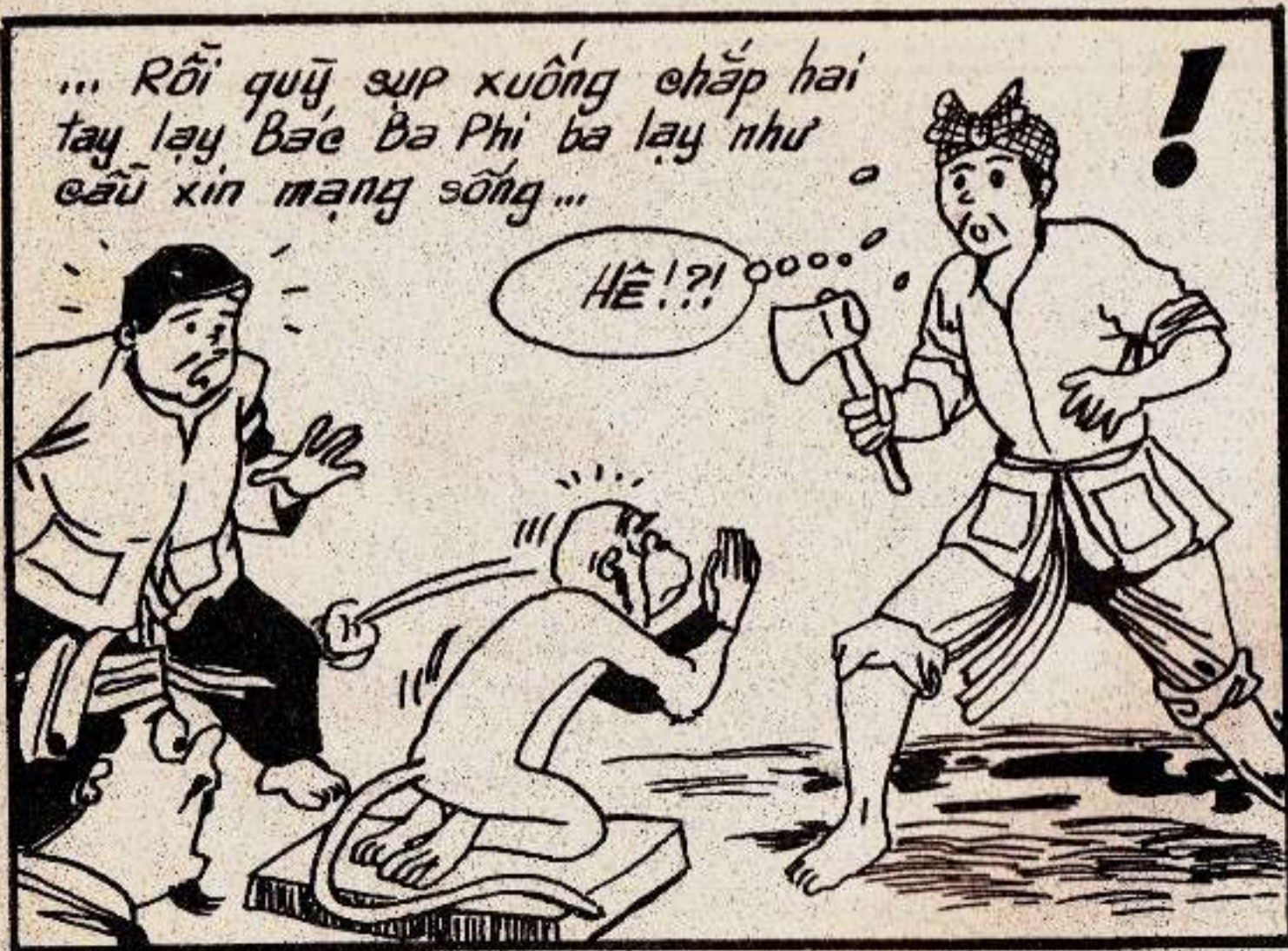
Cuối cùng, Bác Ba Phi đem con khỉ ra chuần, bị đập đầu những nước cao thì "Sợ đời" lại khác...

... Con khỉ khốn như người, dường như biết mình sắp chết, nó giờ tay gạt nước mắt lia lia...

... Rồi quý sup xuống chấp hai tay lạy Bác Ba Phi ba lạy như cầu xin mạng sống...

Lúc đó, mọi người xung quanh có mắt đầy đủ ai cũng thấy rõ sự việc vô cùng xúc động...

Họ xúm lại giắt búa trong tay Bác Ba Phi...

Tội nghiệp nó quá anh Ba ơi! Thôi đừng tính, nó anh Ba à, kiếm món khác nhắm đi! Thiếu gì món để mình ăn...

Thấy ai cũng can ngăn như vậy, Bác Ba Phi cũng xuôi lòng...

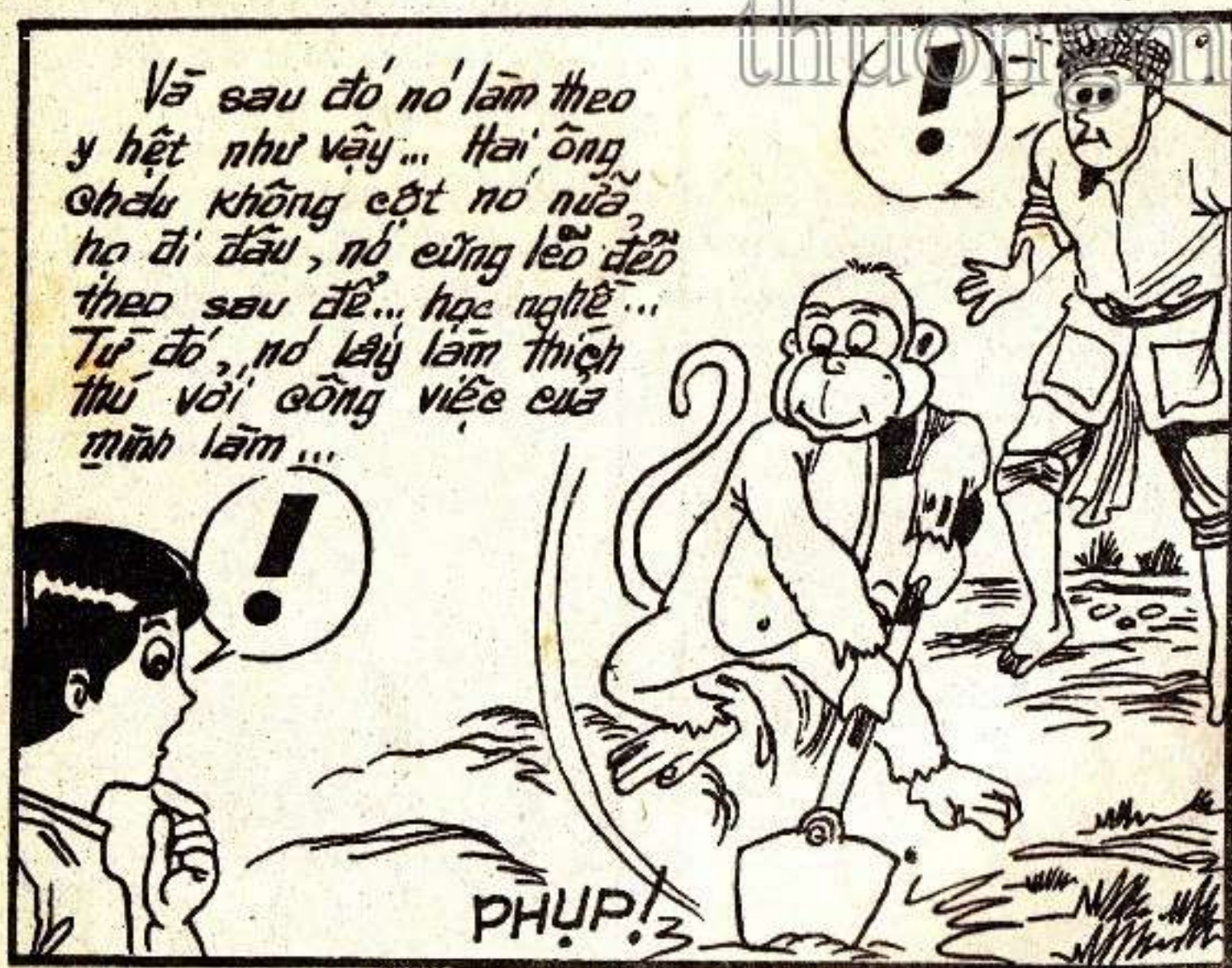
Ừ! Thì thôi, tha cho nó đi vậy! Đừng là số nó chưa tới!

Vậy là hôm ấy, Bác Ba Phi đánh phải... bắt gã dãi
bạn bè... Con con khi, được tha mạng thì mừng,
quyết chùi nước mắt... Từ đó về sau hai ông cháu
Bác Ba Phi làm cái gì là
con khi? để ý cái này...

Vả sau đó nó làm theo
y hệt như vậy... Hai ông
cháu không cột nó nữa,
họ đi đâu, nó cũng leo theo
theo sau để... học nghề...
Từ đó, nó lấy làm thích
thú với công việc của
mình làm...

Con khi thông minh đáo để?...
học nghề thật mau biết, cũng
từ dạo đó, hai ông cháu không
còn ghét nó nữa...
Thấy Bác Ba phát đất làm
rẫy, nó chăm chú theo dõi...

Rồi nó xin làm...

Nào! Nào! để cho,
tao làm không cho?
Sao? Muốn làm à?

Thấy nó thông minh, Bác
Ba cho làm thử...

Được! Vào làm
thử cho tao xem!

... Nào ngờ, con khi' cãm
 cuố' lăm rầy không thua
 gì' một anh nông dân
 chuyên nghiệp, Bae Ba
 và thặng đầu phải phục
 nó' sạt đất...

Vả cũng nhờ có nó' mà Bae Ba đã buồn đở' cớ
 Chẳng hạn như' phát đất mần ruộng, người ta
 bắt công' đỏi hai người phát một công' là giới
 lăm rầy, vì đất toàn cớ' bụn cớ' sạt lút đầu lặn
 mà

Đừng có coi
 thường nó' nha!
 Minh lăm đũa
 thử' chớ!

Bae Ba cũng với con khi', "Hai người" một
 cặp phát sạt bách hai công

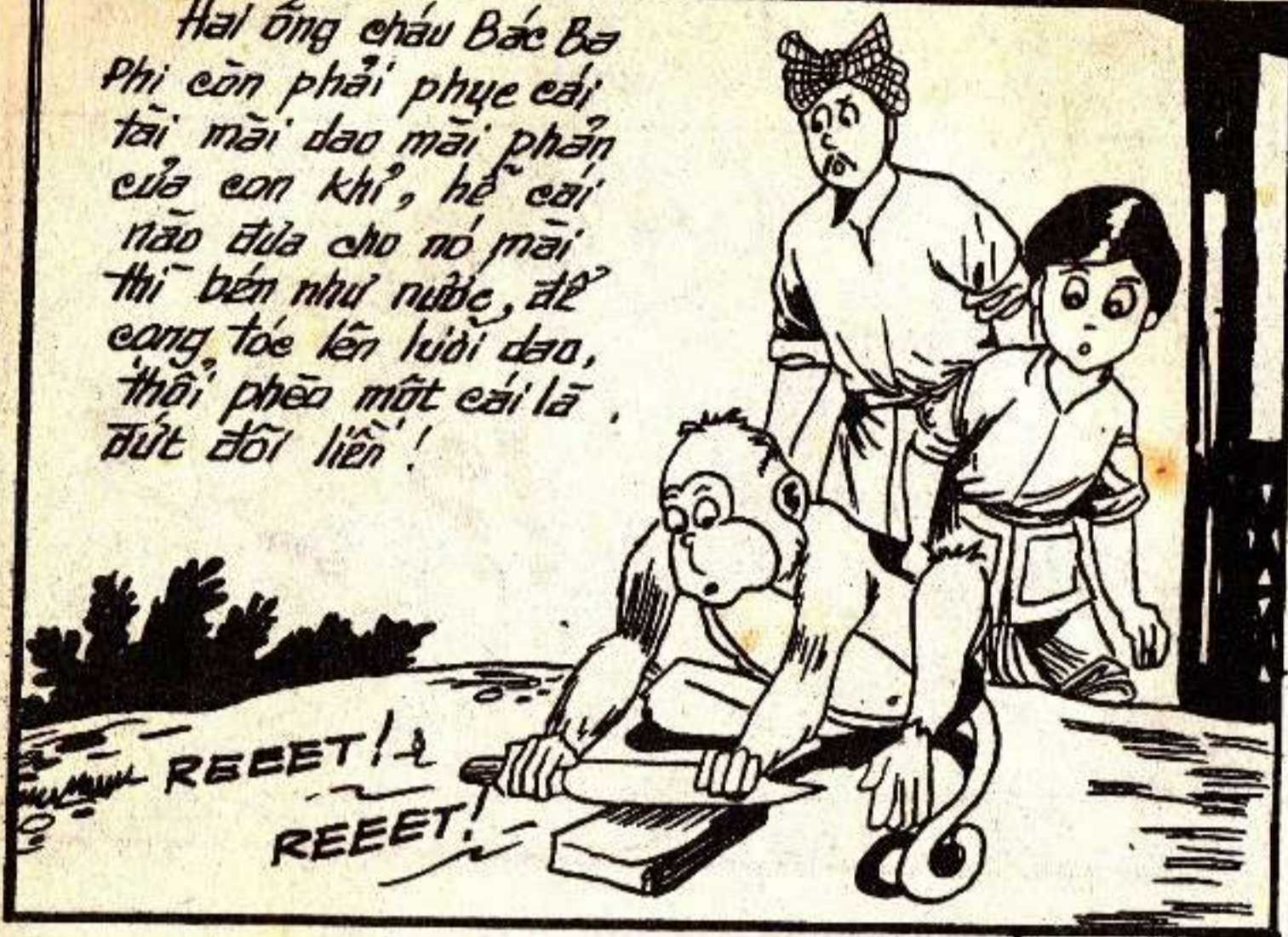

Trời đất! coi con
 khi' phát cớ' thân
 lỏe kiã!

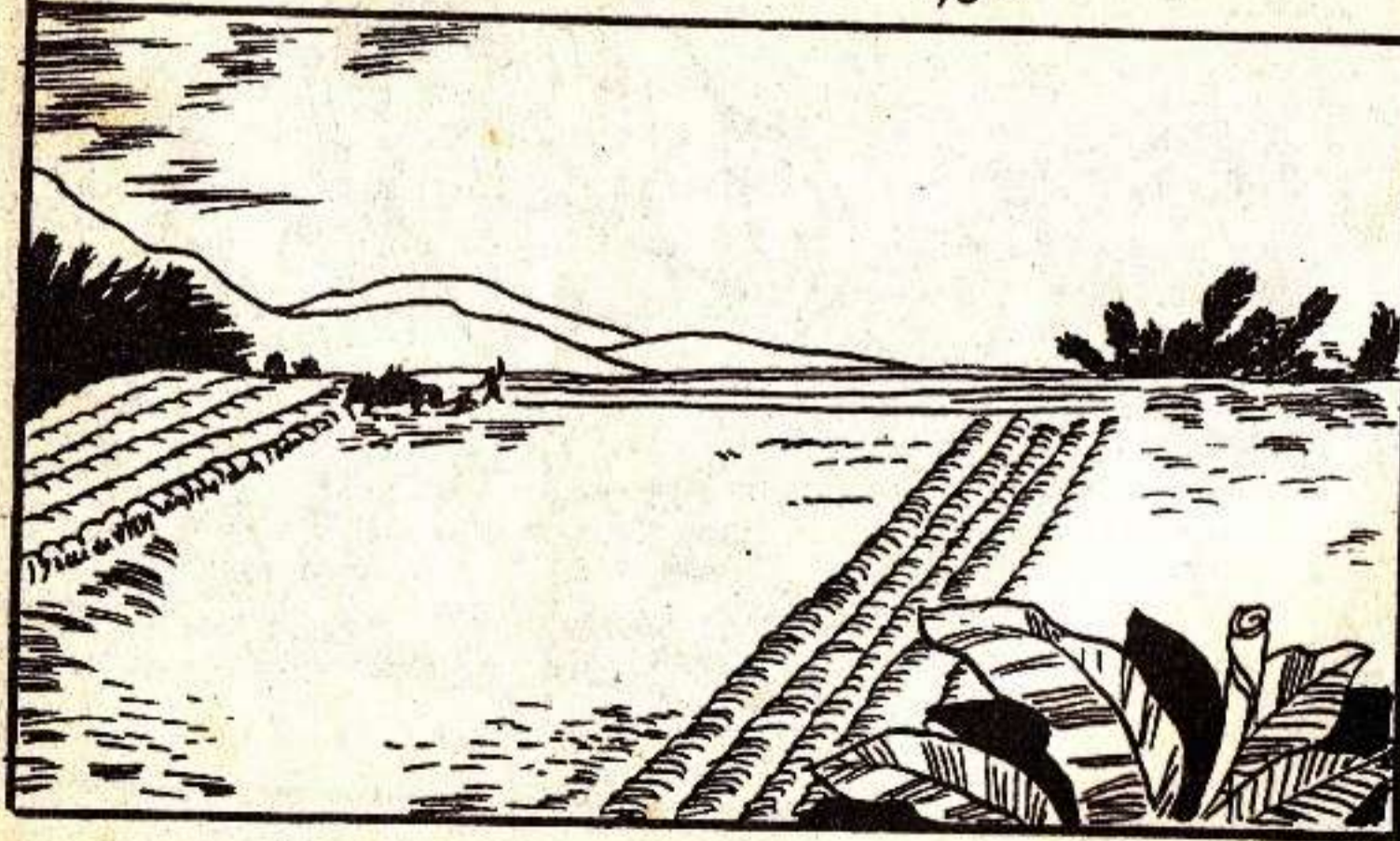

vả lăm xong trước,
 người ta hết, khiến
 ai ai cũng phải nể
 phục chú khi' tãi
 bà...

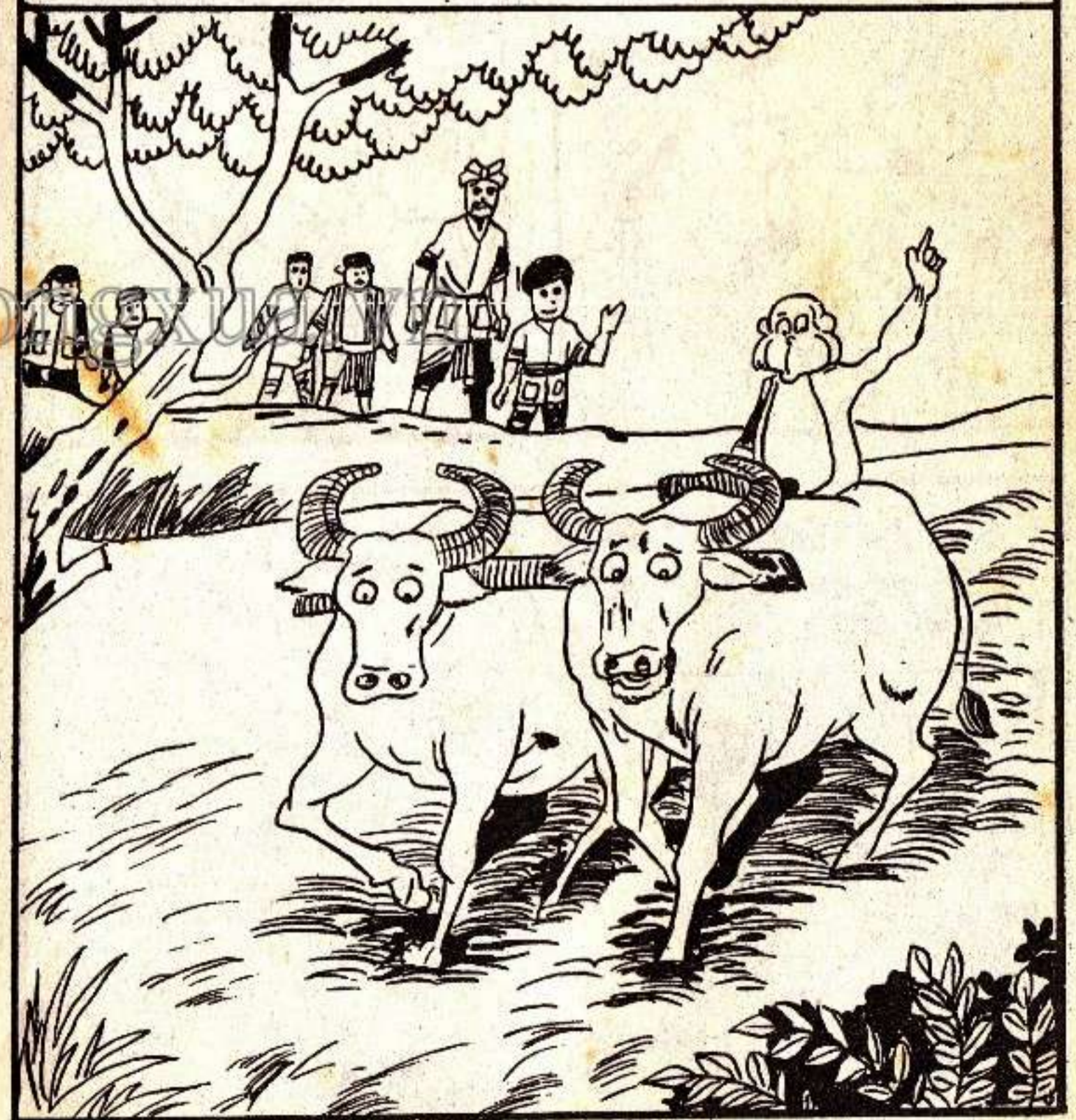
Hai ông cháu Bác Ba
Phi còn phải phục cái
tài mài dao mài phan
của con khi, hề cái
nào đưa cho nó mài
thì bèn như nước, để
càng tõe lên lưỡi dao,
thôi phèo một cái là
đứt đôi liền!

... Con khi nó cầm tay cày thì "Hết nơi"
đường cày của nó lúc nào cũng thẳng
bằng như có ai kéo chỉ sẵn vậy...

Lại nữa, lưỡi cày do nó điều khiển ăn xuống
đất thật là đều, không sâu không cạn.
Đường cày rất đẹp ai thấy cũng khen, con khi
làm được việc, Bác Ba cũng nó lắm, lần nào cày
xong cũng có thưởng... Chuối, hai con trâu
cũng được cũng "lấy" cở nhai căng bụng.
Bởi vậy cặp trâu cũng khoái con khi cày chỗ
nơi chi tới người. Mà phải nói, người người
dân làng của Bác Ba Phi ra, trên đời này có
mấy ai chứng kiến được cảnh "khi cầm cày
cho trâu kéo"...

... Con khi học nghề mau biết, lại giỏi. Tuy vậy, không phải cái gì nó cũng học đâu nha, có lần sau buổi phát cổ, trời se lạnh Bả Ba, Phi ngồi nghĩ một vần thuốc hút...

Bả Ba đốt điếu thuốc gõ hút, thấy con khi dăm lom lom...

Trời đất! Muốn học tới nghề... hút nữa sao con?

Bả Ba đưa điếu thuốc cho nó thì bị "lũ chôi" kịch liệt...

Nē! hút đi!

KHẾT!
KHẾT!
KHẾT!

Bởi vậy, Lãng nầy đâu có ai phát cổ lại nó! người ta còn nghĩ hút thuốc, chứ nó đâu có thêm! vừa cây, vừa ăn chuối là "CHU"

Hi!! Hi!! Hi!!

Chỉ tôi nghiệp con khi một điều là nhờ ma, không bằng ai! Bởi lẽ bả chần nhờ xú của nó đứng dưới bùn không vững...

Nên mỗi lần, giờ mạ lên đập là khi nhà ta... té cái ạch! Đâu có mặt mảy dính đây sinh..

Cũng vì vậy, mỗi lần vào mùa, Bác Ba rất khó
kêu công cấy, mà nếu có ai chịu cấy cũng nói...

Ma Bác nhớ hay khi
nhớ vậy? Nếu khi nhớ
thì thôi, tui... chạy tét!

thuongmaitruongxua.vn

Thôi kìa, cái gì cũng
tự tử, đâu có ai học
mà được liền! Cũng
tự do lữ khi con không
dám phá rẫy nữa vì
thầy chùa tề bị xiềng
bắt đi cấy ruộng!
Lại thêm một điều này:
Sở dĩ bây giờ con khi
tay chân ứa máu mồm
cái bạn biết tại sao,
không? Thì tại nó tằm
mắt ong, của tui đó
kiến cắn hoại, gãi riết
rõ thành tạt đây!
Hã! Hã!

NẾP ĐỂ CỎ HƯƠNG.

Mùa lúa năm nay, hai ông cháu Bác Ba Phi
dồn tâm sức vào việc chăm sóc cho đám
nếp cỏ hương Ngoại ruộng...

Không ừng ừng
chăm sóc bấy lâu
nay, đám nếp cỏ
hương của mình
năm nay chắc
chấn là thu hoạch
được khá nhiều
đó đâu à!

Cũng may là ba
cái đám thu phá phách
đã bị mình tằm sạch,
chờ nếu không thì chắc
khó mà còn nguyên
đám nếp này!

Đến khi nếp chín, quả nhiên hai ông cháu Bác Ba Phi
bội thu. Nếp chín vàng phớt trắng một sân...

Chuồn bị bắt gā vịt lām một
bữa tiệc đãi bā con hăng xom
ăn mừng đi đâu!

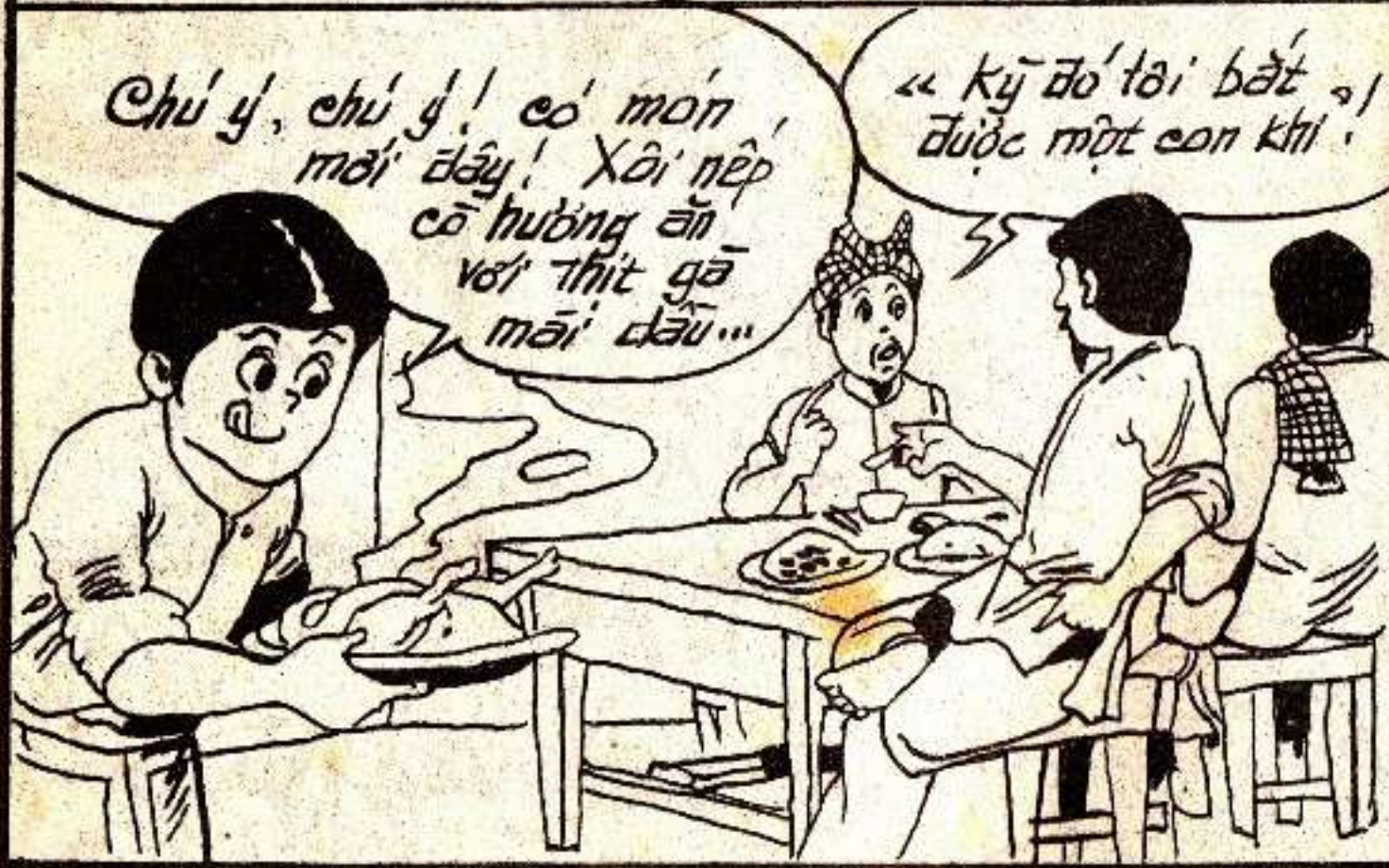
Dạ! Có ngay!

Những người bā con hăng xom thân thiết được
Bác Ba mời tới dự bữa tiệc rượu mừng ngày
được mùa, rượu vào lời ra, mọi người vui vẻ
chúc mừng Bác Ba trúng một mùa nếp mới...

Chú ý, chú ý! có món
mới đây! Xôi nếp
cô hương ăn
với thịt gā
mới đây...

« Kỹ đồ! tôi bắt »!
được một con khỉ!

Giữa bữa tiệc, già
Chín nói:

Nếp cũ,
anh Ba mùa này trung
qua, cái giống Cô hương
cơ vậy mà tốt thiệt!
Tui chưa cấy lần nào,
sang năm cho tui đổi
thử một táp để giống
như anh Ba!?

Nghe được khen Bāc
Ba Phi nở lỗ mũi...

Ai tui không dám hứa
chờ anh đổi đổi thì
được! Nhưng mà
muốn biết thơm dẻo
cơ nào anh ăn thử,
cái bánh
ít dưa
này sẽ
biết!

Bác Ba cầm một cái
bánh ít nhưn đậu
xanh trộn dưa dĩa
cho già Chín, già
Chín lột vỏ ngay...

Chà! Thơm
phức
mùi nếp
mới!...

Rồi bỏ trọn lòn
nguyên cái bánh ít
vỏ miếng nhai mấy
cái... Chợt già Chín
tròn mắt...

Ờ... Ờ...

Cái gì vậy?
Sao tự nhiên
không nói
được mà cứ
ừ... ở... ở...
vậy cha
nội?

HA! HA! HA!

Bác Ba Phi chồm
tôi xem chặt bắt
cười khoái chí...

Ở... ở...
ở...

Bữa Chín này ham ăn
thiệt! Bỏ nguyên cái
bánh ít vào miệng, nấp
dẻo qua' dính chặt hai
hàm, răng, mở miệng
hết nơi!
HA! HA! HA!

Ui Trời!

Bạn bè nghe Bác Ba nói vậy, bật cười muốn
sấp nhà, còn gia Chín cứ ở không nói
được... Hai hàm răng như dính chặt vào cái bánh

HÊ! HÊ! HÊ!

HỒ! HỒ!
HỒ!

... Bị bạn bè chặc què
gia Chín tức tức
giờ tay cô mọi cái
bánh ta, nhưng nó
dẻo qua' cứ thun ra
bật vỗ như dây thun...

GRRR...

Ừ... Ừ...
Ừ...

Gia Chín dùng hết
sức giết thật mạnh.
Bây giờ cái bánh
mới chịu trượt ra...

Ui cha! Muốn
rung hàm
răng!

BỐC!

Lấy được cái bánh ra khỏi miệng, già Chin mệt ỉ hơi... Tho như bở rỗng ...

PHIIIIII...

... Nhưng, áe hại thay, tai họa vẫn chưa hết, cái bánh dẻo quẹo hết dính hai hàm răng, lần này bị, bắt ra quá mạnh lại dính chặt vào bàn tay

Đầu phải chỉ một mình già Chin bị khổ với cái bánh nếp dẻo mà thôi đâu. Lúc đó, con chó Đuối cũng đang quay móng móng vì cục cơm nếp đó thảng đâu liêng cho trúng vào đuôi, không làm sao cạp cục cơm nếp ra được...

... Già Chin gỡ ra, nhưng gỡ tay này lại dính tay kia, cứ thế gỡ hoài... Già Chin rầy mạnh bàn tay, cho nó văng ra...

Nhưng vẫn không ăn thua gì...

Nếp dẻo thiệt!
Li trời! Bộ lui mề, nư cục nếp này sao ta?

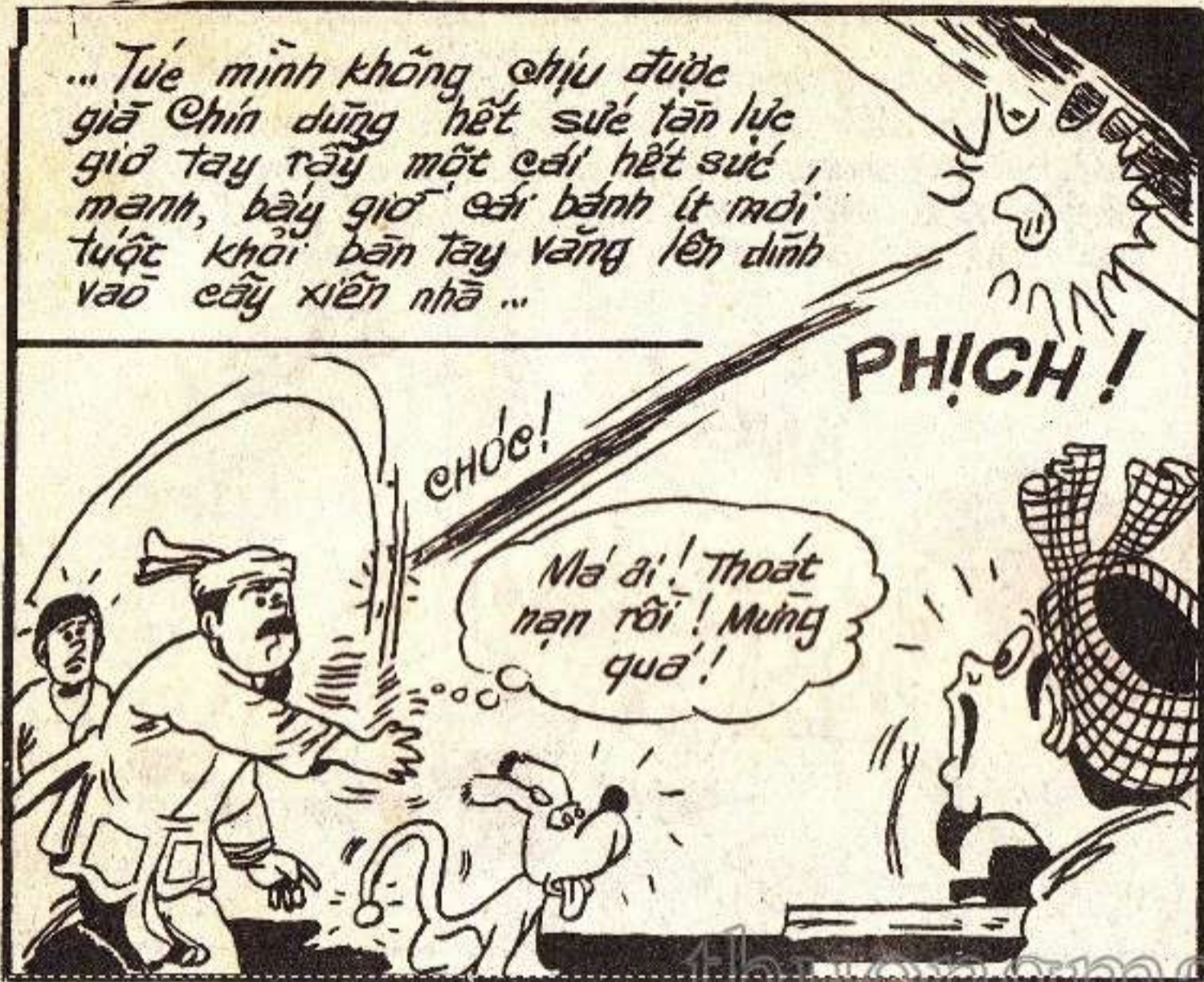

... Quay một hồi, con Đuối mệt le lưỡi mà vẫn không sao gỡ cục cơm nếp ra khỏi đuôi được...

Lúc đó, già Chin cũng đã đỡ mỡ hôi hột vì cái bánh ít quai áe dính chặt vào tay...

Con Đuối thấy vậy, tưởng đấu
giã Chín muốn thử tay nghề mình
liền nhanh như chớp phóng thẳng
theo ...

Một chú chó
còn chột đánh
hơi thấy mũi
cơm nếp nức
dừa thơm phức
từ sau, đuôi
con chó mẹ
đang đu đưa...

Con chó Đuôi vũng
vầy, nhưng không tài
nào thoát khỏi cái
bánh nếp dứa, mấy
chú chó con thấy mẹ
bị nguy, rập nhau
sua ốm tới như một
bản đồng ca...

... Nó thêm chảy nước
miếng, lập tức phồng
lên ngay...

... Chú chó con tấp
bập vào cục cơm nếp
dinh sau, đuôi con
chó Đuôi, vậy là chú
ta, lại dính luôn vào
đấy, không tài nào
thoát ra được...
Hai mẹ con bị treo
tòn ten trên cây xiên
nhà như đang làm
xiếc vậy...

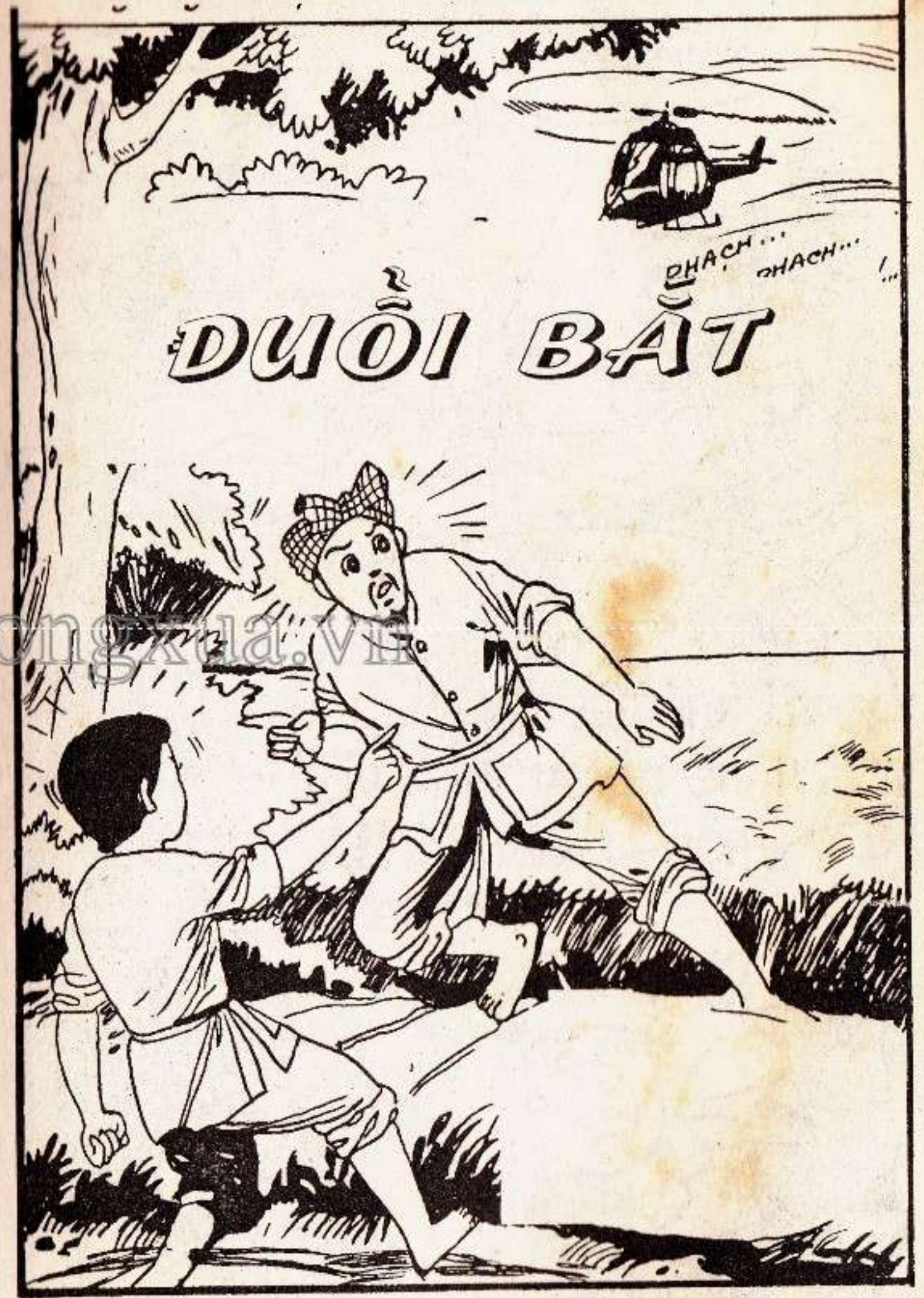
GRUUU...
ÁUUU... ÁUUU
ÁUUU...

TRỜI ĐẤT!
Sao vậy?

Cứu con Đuôi
đi nội đi!...

THÔI!!!
 Nếp dẻo thì ngon thiệt,
 nhưng dẻo kiểu này tui
 hông ham đâu! Có ngày
 chắc gãy ra... An mang
 qua, anh Ba để dành
 ăn cho đả đi, tui xin
 kiểu tui "di" à... Sơ
 xanh mặt rồi!
 Hió!

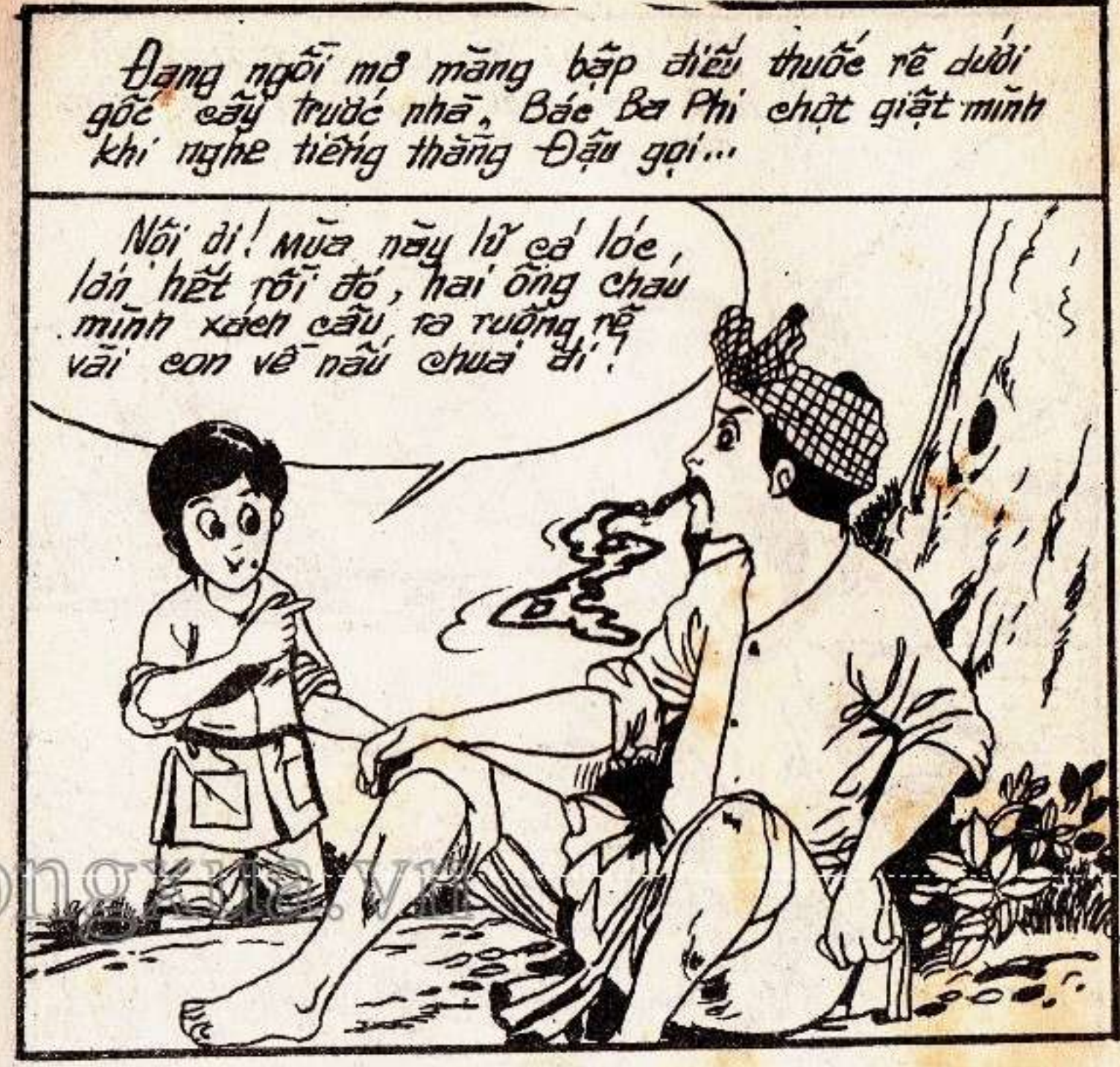

DUỔI BẮT

CẢ TIẾU ĐOÀN CHỈ CÒN SỐT LẠI ĐỘC NHẤT MỘT CÁI MÁY NÀY ĐÓ XẾP!

QUÂN TA TINH NHUỆ VŨ KHÍ TỐI TÂN !!!
CHẲNG LẼ LẠI THUA MỘT NÔNG DÂN NHƯ BÀ PHI HA' ?!!

Đang ngồi mơ màng bập điếu thuốc rế dưới gốc cây trước nhà, Bae Ba Phi chợt giật mình khi nghe tiếng thằng Đậu gọi...

Nói đi! Mưa này lũ cá lóc, lán hết rồi đó, hai ông cháu mình xạch cầu, ra tuồng rế vãi con về nấu chuai đi!

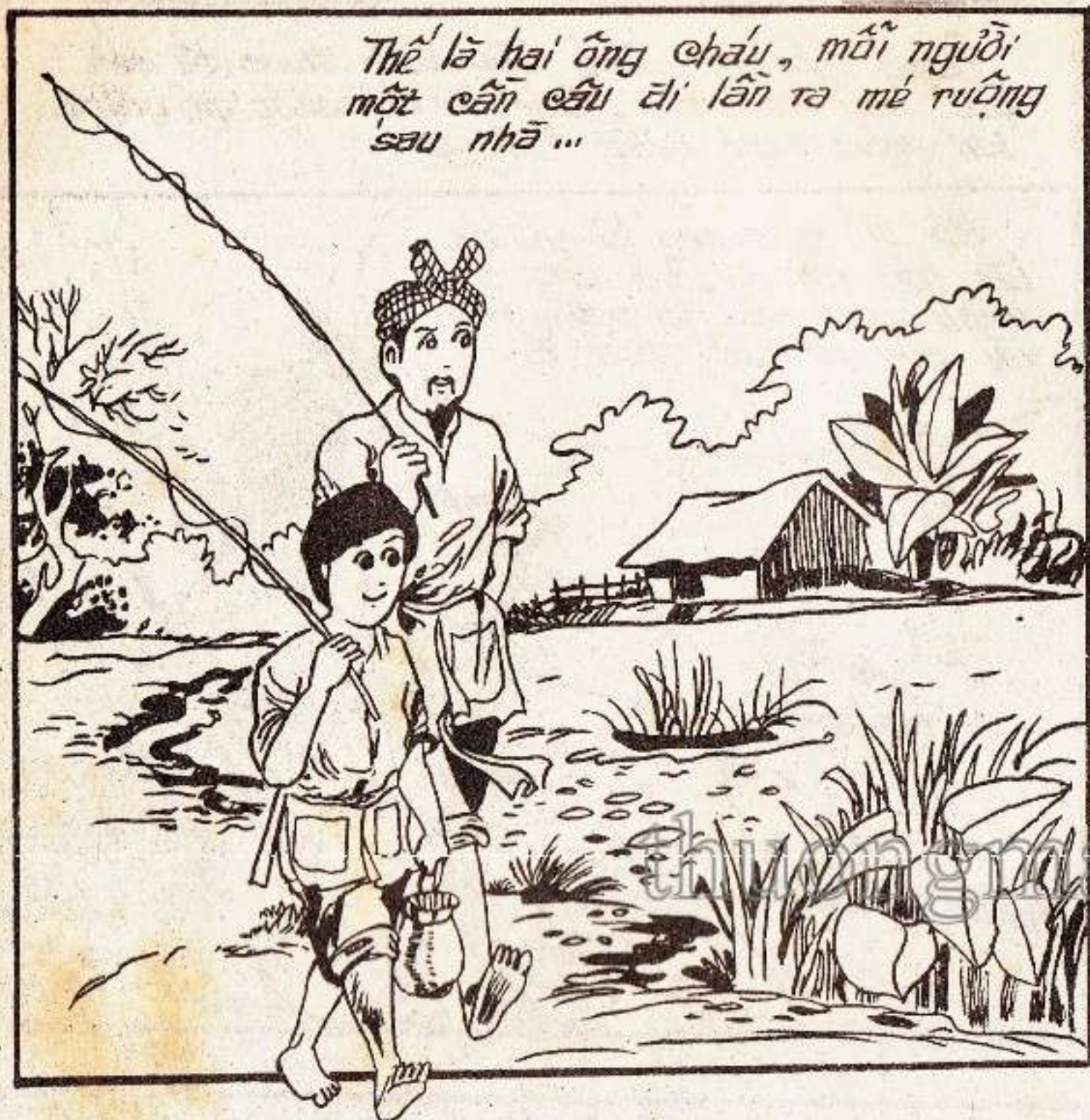

Đang ngồi buồn không biết làm gì, nghe thằng cháu nội nói vậy, Bae Ba khoai chi...

Hay! ý kiến của con hay đây! Nay giờ nội chẳng biết làm gì cho đỡ buồn!

Con chuẩn bị sẵn hết rồi, hai ông cháu mình đi thôi!

Thế là hai ông cháu, mỗi người
một cần câu đi lần ra mé ruộng
sau nhà ...

Tìm một chỗ có bóng cây,
hai ông cháu đứng cần câu
trên bấp bề 'thả' câu rã trên
ruộng lúa ...

Bữa nay cá đi
hết, rã hơi mà
không có!

Hai ông cháu chăm
chú theo dõi miếng
mồi ... chột ...

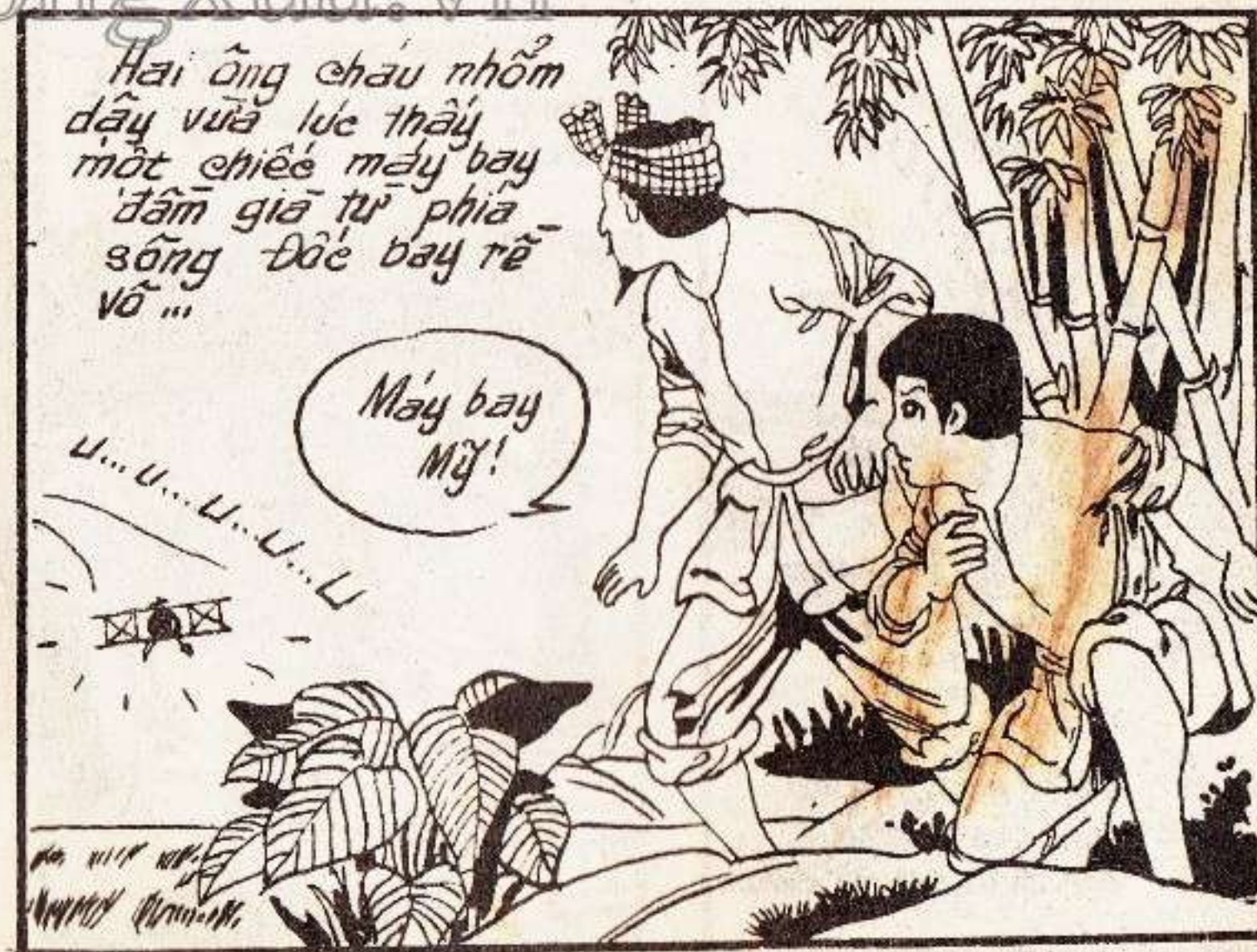
U...U...U...U...

Ủa? Tiếng
gì kêu vậy
nội?

Hai ông cháu nhòm
dây vừa lúc thấy
một chiếc máy bay
đâm gia từ phía
sông đò bay rã
vô ...

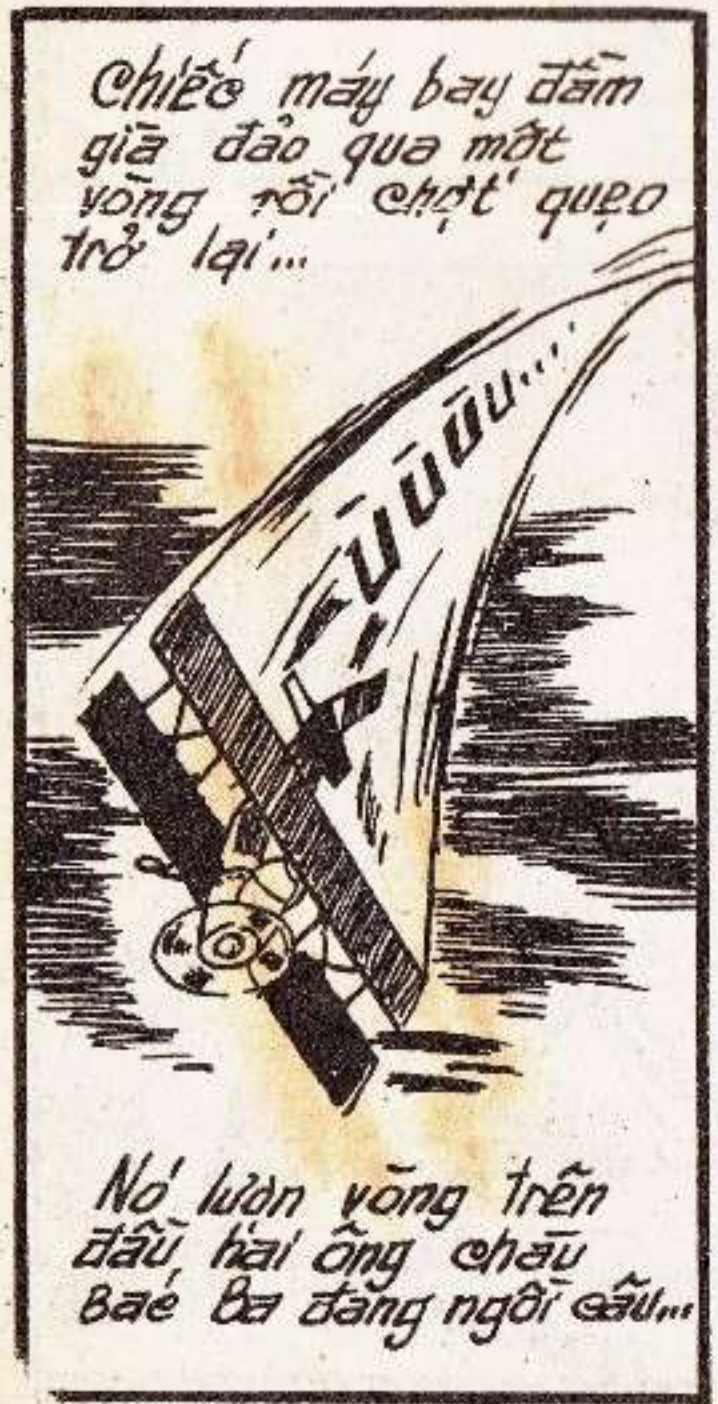
Máy bay
Mỹ!

Coi chừng đó Đẩu!
Máy bay Mỹ mô vô
trình sát, lạng mình
đó! cái thú này đi
tôi đâu là gieo rắc
tay họa tới đó...

Hừm! Phải chi
mình có cách
cho nó một
trận!

Chiếc máy bay đâm
giã đảo qua một
vòng rồi chột quẹo
trở lại...

Nó lượn vòng trên
đầu hai ông cháu
Bác Ba đang ngồi đấy...

...Thì ra, trên máy bay
tên phi công Mỹ đã
như thấy rõ hai ông
cháu Bác Ba...
Tên phi công cho máy
bay rà sát xuống mặt
rừng...

Hắn thả đầu ra
vúc vặc la lớn...

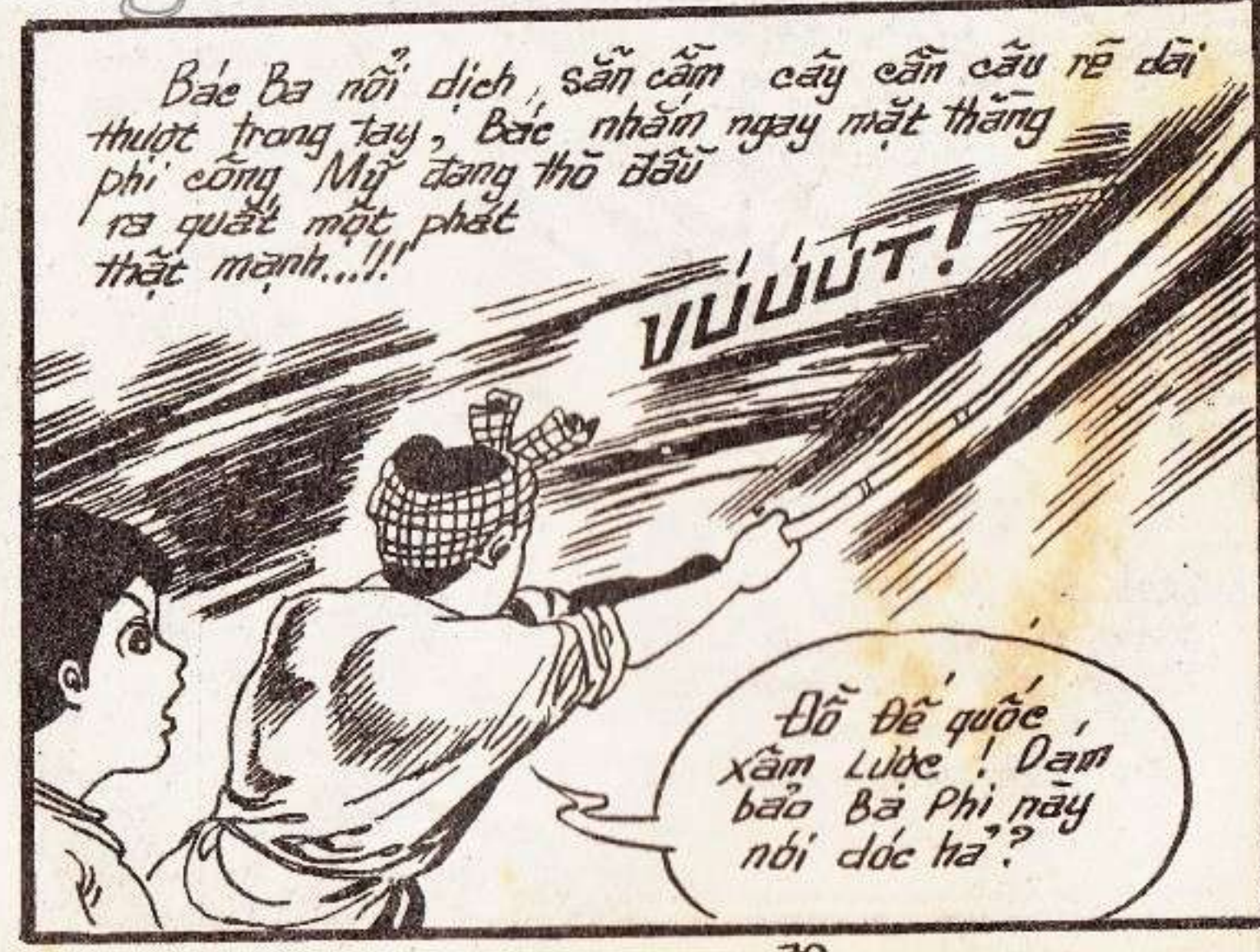
È! BA PHI! NÓI
ĐÓC NGHE CHƠI
NÀO! HÈ! HÈ!

Bác Ba nghe nó nói
thề thì tức sôi gan...

Hừm! Nó dám bảo,
mình nói đóc chớ...

Hôn lão!

Bác Ba nổi dịch, sẵn cầm cây cần câu rế dài
thuột trong tay, Bác nhắm ngay mặt thẳng
phi công Mỹ đang thả đầu
ra quắt một phát
thật mạnh...!!

VUUUU!

Đồ đế quốc,
xâm lược! Dám
bảo Bà Phi này
nói đóc hả?

Tên phi công không
ngờ được, nên đưa
bàn mặt lãnh đủ

... Bị quất một cần cầu
đau tót lửa, hần tức
giần đảo trở lại gió
tay hăm dọa ...

Tao vẽ cần máy bay cần
gáo vồ cho ông cháu
bầy một trận bay tốc
trần, bỏ thời
nơi dục
mỏi được!

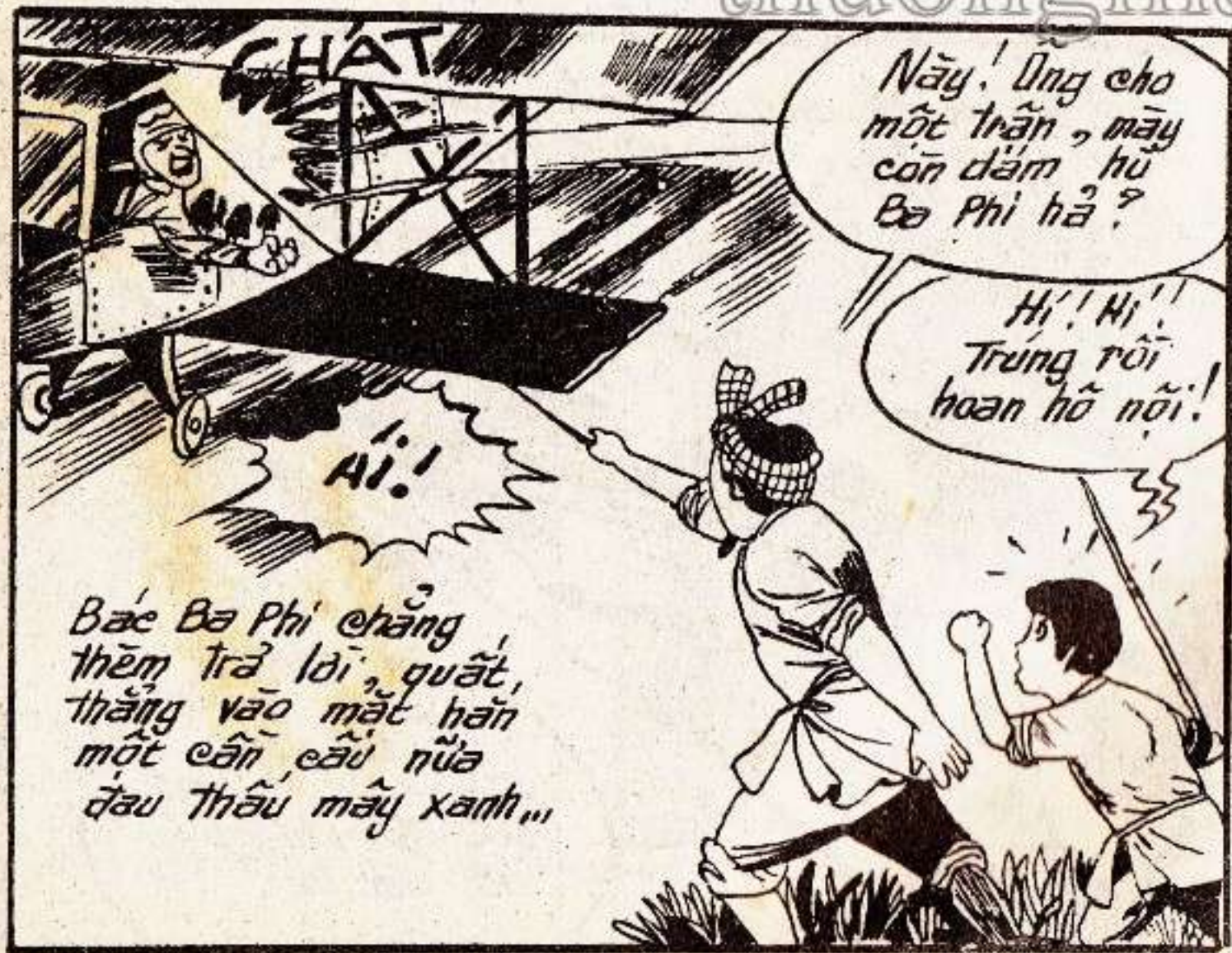
Tên phi công đau quá
giật mình gạt cần
lái chiếc máy bay
nè qua một bên
quất đuôi trúng cây
cau lão ...

... Cây cau lão cũng
ngặt bị gãy đứt rồi,
cái đứng xuống đất,
còn chiếc máy bay
của thằng Mỹ thì bị
quẹo cái đuôi trông
thật tức cười ...

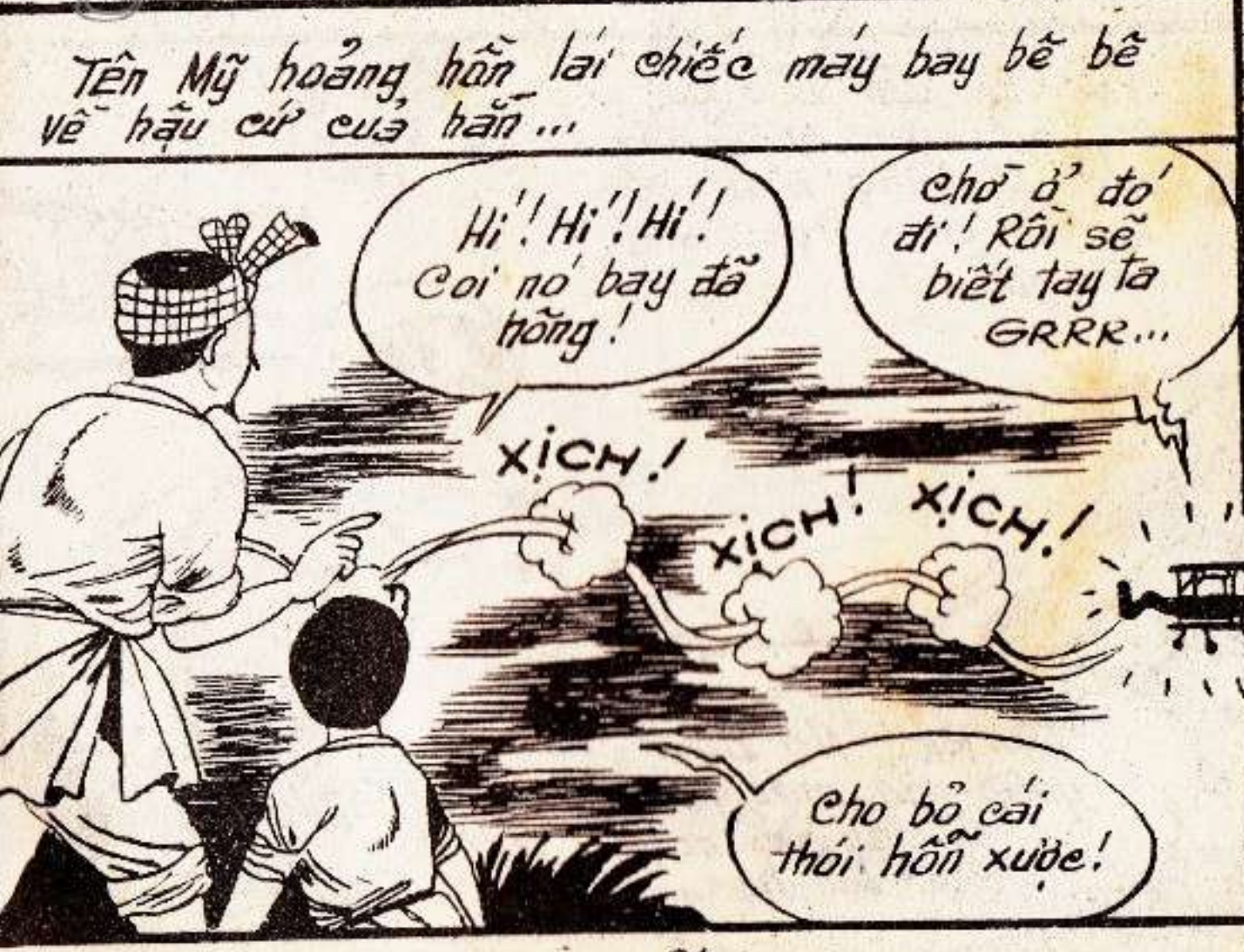
thuongmaitruongxua.vn

Này! Ông cho
một trận, máy
còn dám hù
Ba Phi hả?

Hi!! Hi!!
Trúng rồi
hoan hô nôi!

Bác Ba Phi chẳng
thêm trả lời, quất,
thăng vào mặt hần
một cần cầu nữa
đau thấu mấy xanh...

Tên Mỹ hoảng hồn lái chiếc máy bay bé bé
về hậu cứ của hần ...

Hi!! Hi!! Hi!!
Coi nó bay đã
hồng!

Chờ ở đó
đi! Rồi sẽ
biết tay ta
GRRR...

Cho bỏ cái
thời hần xùe!

Hi! Hi! Bị một trận
đau điên chắc nó
hết dám quay lại
đấu, hé nội?

Cái tui ôn dịch này
thì chưa biết chừng
nhưng gặp Ba Phi này
thì tan đời thôi!

Tưởng chuyện qua
rồi thôi, ai ngờ,
hai ông cháu Bặc
Ba đâu biết thằng
Mỹ thù dai quyết trả
thù cho được...

... Vừa về đến căn cứ
nó bỏ ngay chiếc đầm
giã bị quèo đuôi, với
leo lên chiếc trực thăng
đấu gần đó...

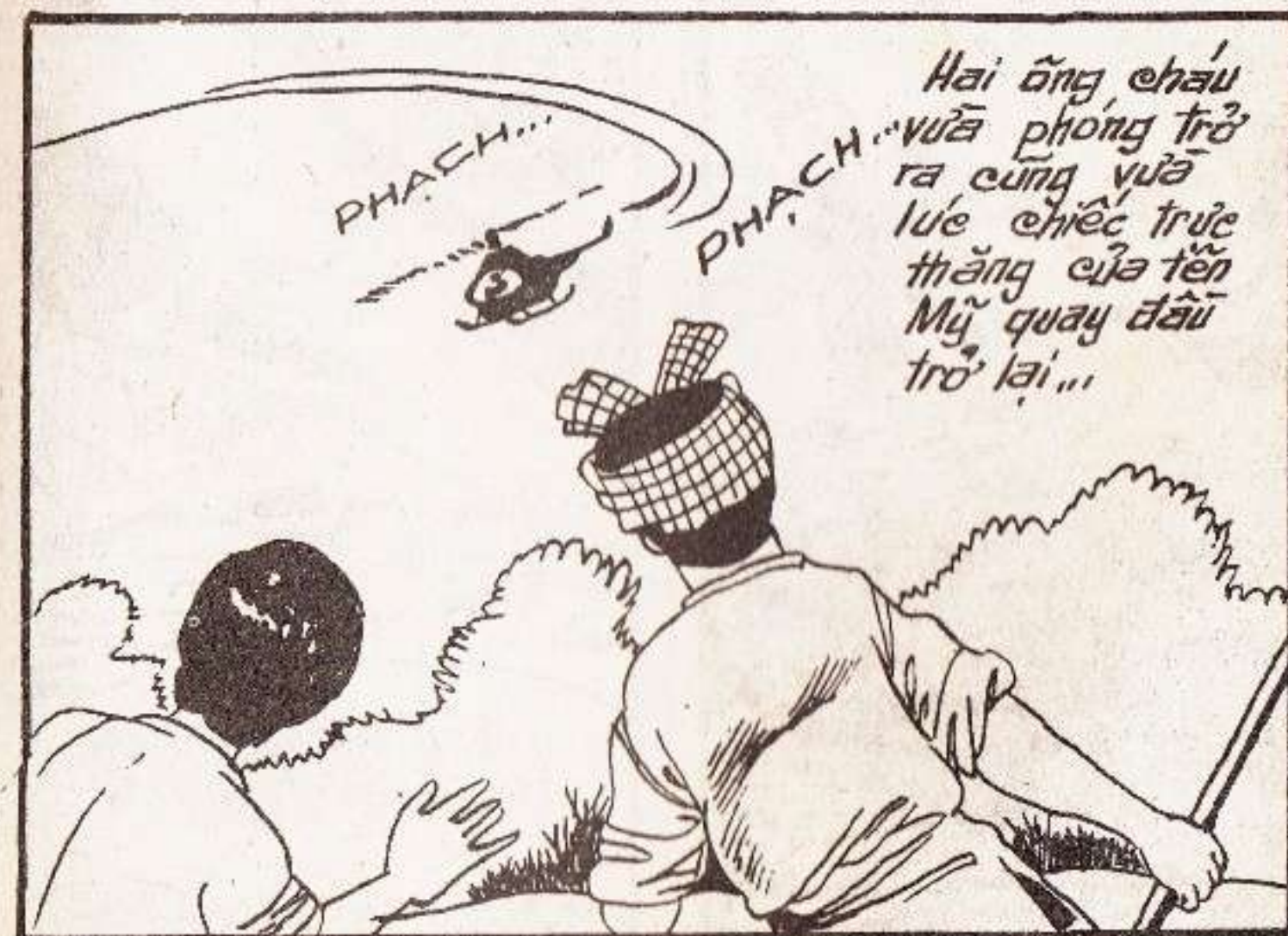
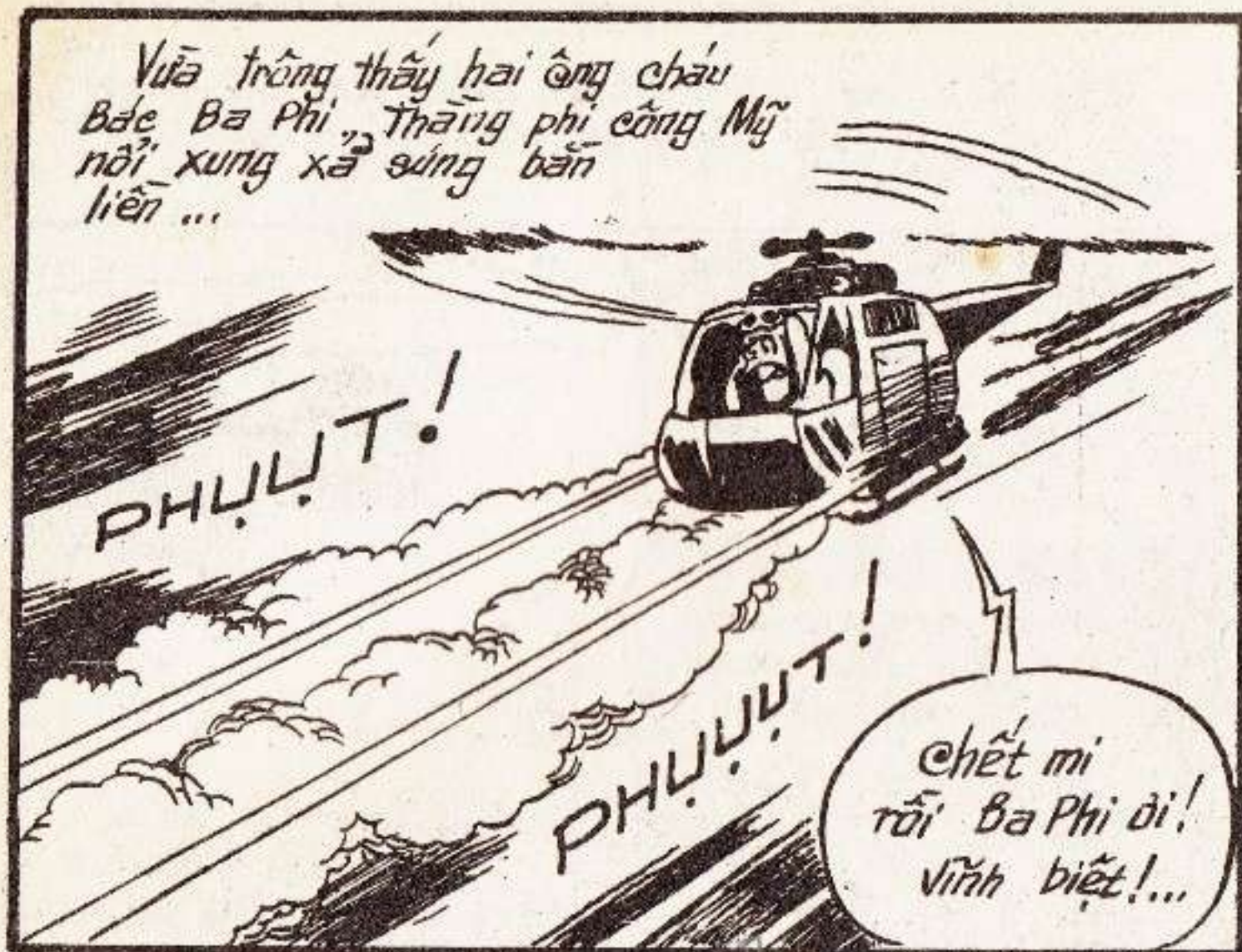
ERRR... Nó dám
quạt vào mặt mình!
phải dạy cho nó
một bài học...

Mấy phút sau, khi hai ông cháu Bặc Ba đang
ngồi câu thì thấy thằng phi công Mỹ lái chiếc trực
thăng bay trở lại...

Chết! Nó lại
chiếc cần gạo vào
trả thù ông cháu
mình kia nội đi!

Mau lên Đâu!
chạy vào nhà tìm
vũ khí chiều đấu.

Thấy rõ rằng hai ông
cháu bỏ chạy, nó tức,
tôi lại xả súng bắn xối
xả vào họ...

Chạy đi đâu cho
khỏi? Phên này thì
sáu Phi cũng tiêu...
với ta chớ nói gì,
có Ba Phi! Hừm!

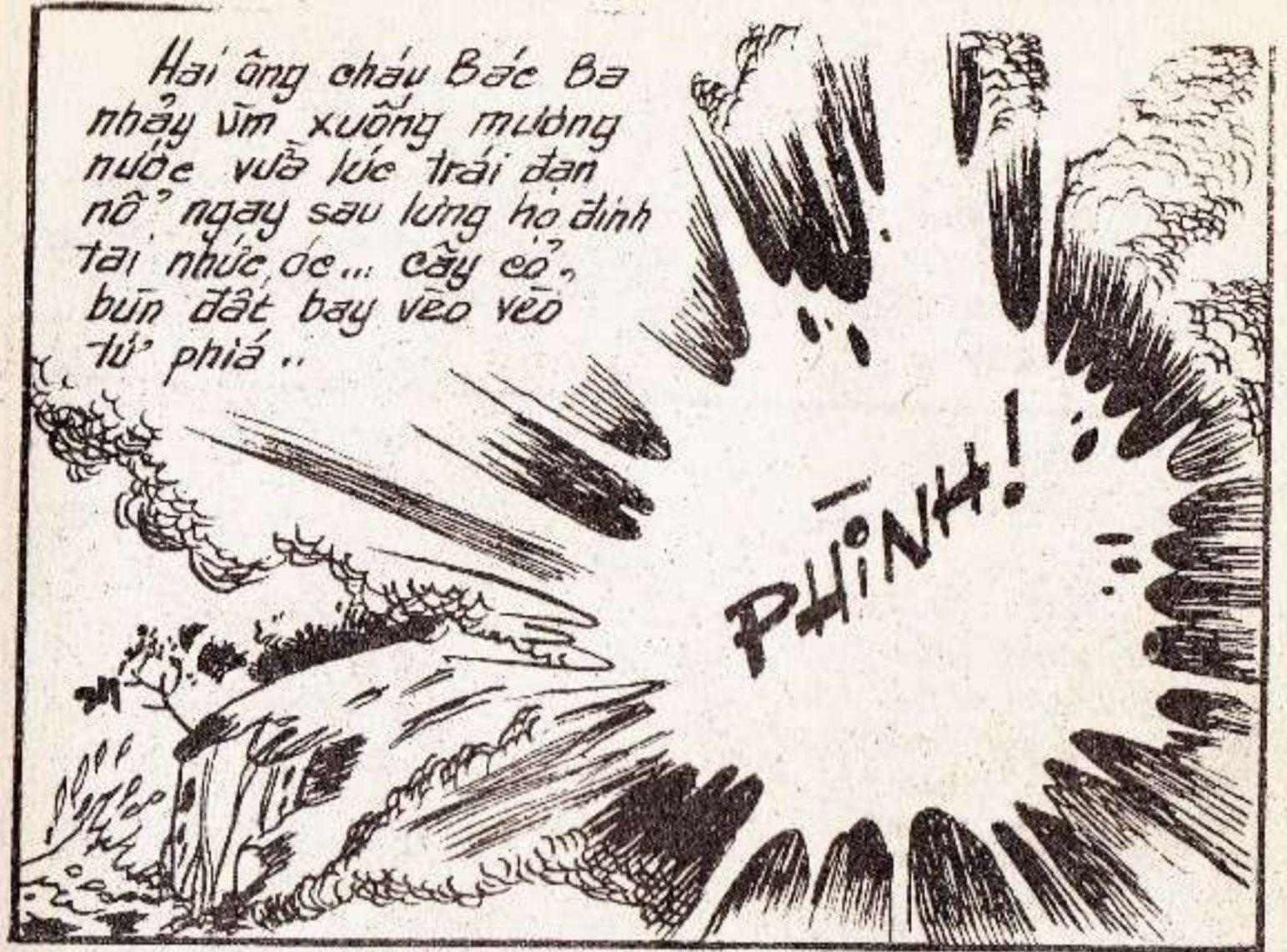
... Trại rớt - kết phứt
ngay hai ông cháu ...

PHỤT!
PHỤT!

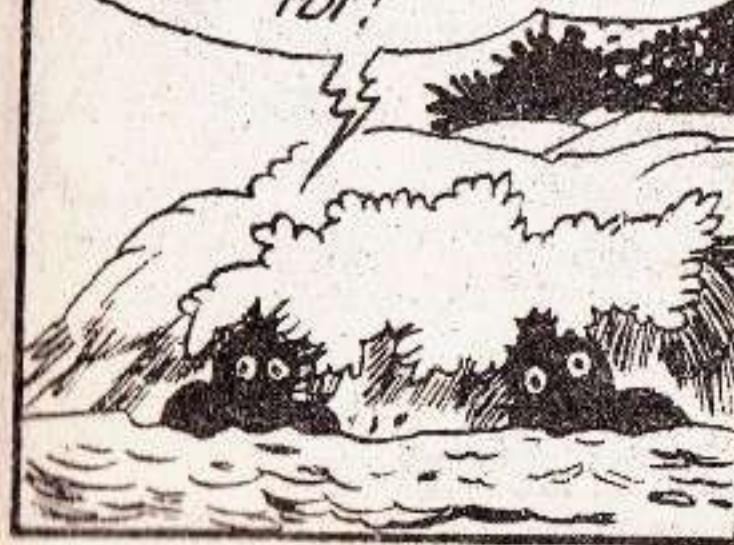
Nhảy xuống ruộng
mau Đâu! Nó bắn
đó!

Hai ông cháu Bác Ba
nhảy xuống ruộng
nước vừa lúc trái đạn
nổ ngay sau lưng họ dính
tại nhúc, óc... cây cỏ,
bùn đất bay vèo vèo
từ phía ...

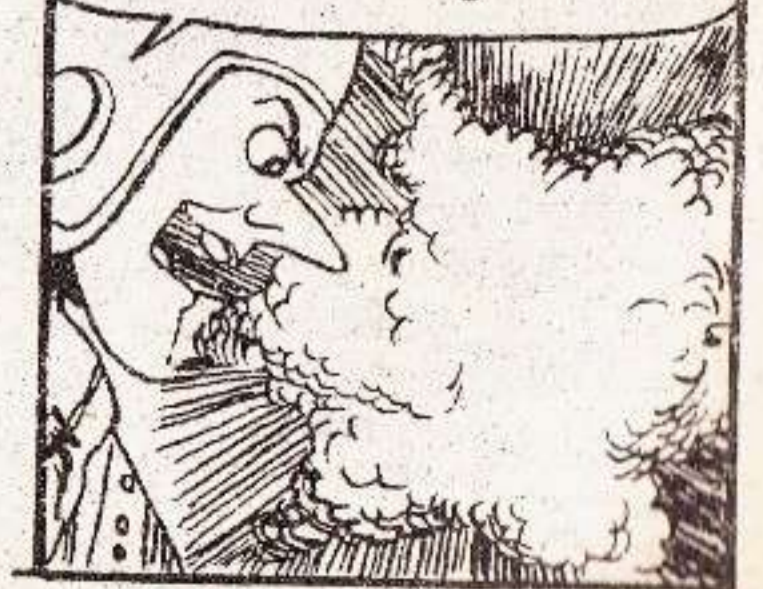
Hai ông cháu lăn
tuột xuống đáy ruộng
rồi bỏ qua bên kia
bờ, trời lên núp kín
vào lùm cây bên bờ
ruộng ...

Hừ hôn hừ via thặng
Đâu! Chút xíu nữa là
đã tan tành xi quách
rồi!

Từ trên cao nhìn
xuống thấy khói bay
mù mịt, cây cỏ
ngã liệt địa, tên phi
công Mỹ khoái chí...

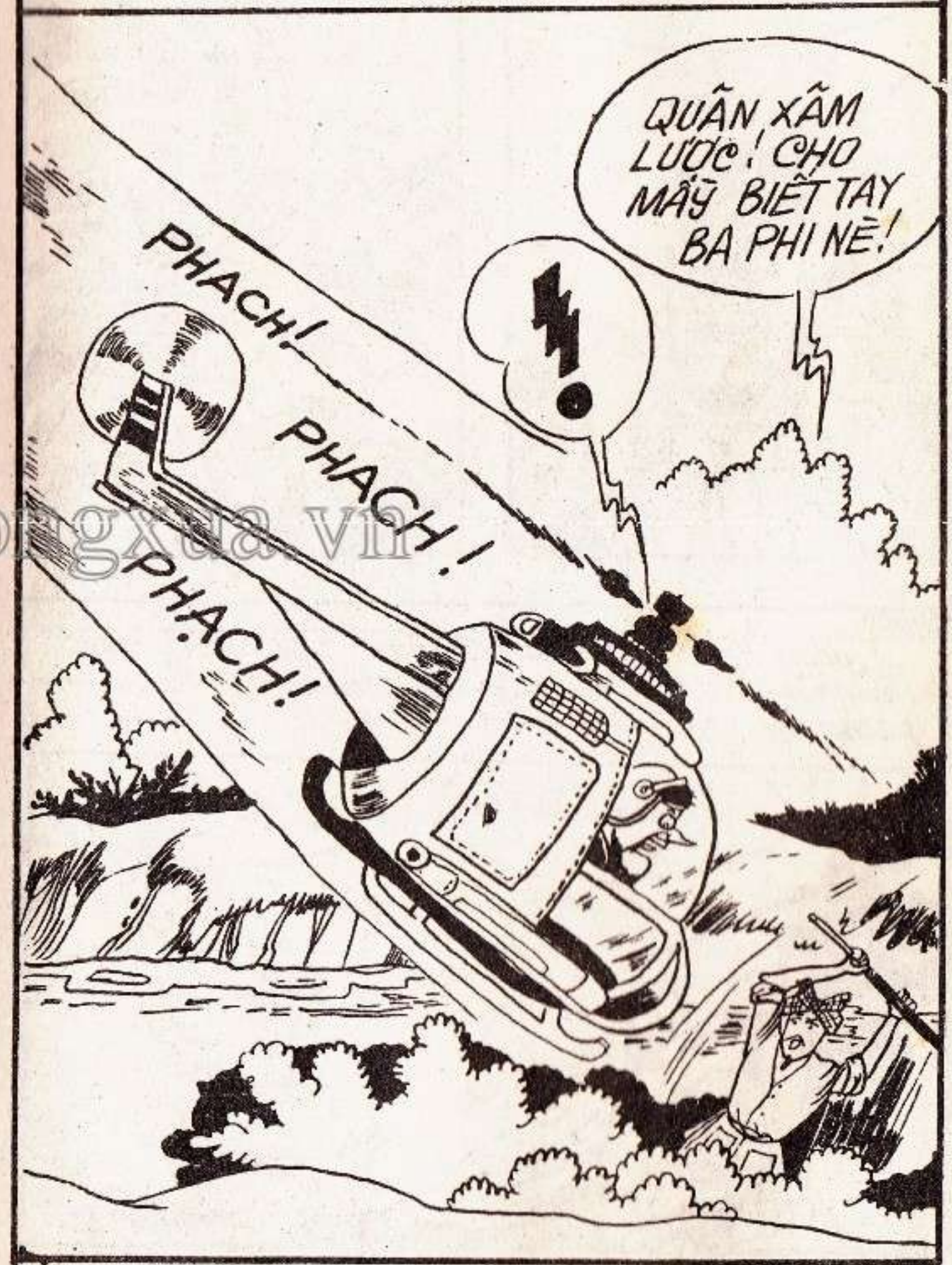
Khà! Khà! Khà!
Vậy là hai ông cháu
nó tiêu tung rồi!

Để chắc ăn, hắn cho chiếc trực thăng bay vòng trở lại, bay ngang sát xuống đợt cỏ đẫm thặng tới bờ ruộng nơi hai ông cháu đang núp ở phía dưới ...

Thằng Mỹ cho trực thăng bay lã lã sát ngọn cây tìm xác hai ông cháu Bắc Ba Phi. Bất ngờ Bắc Ba từ sau một lùm cây trước mặt đứng, vụt dấy thét to một tiếng, hai tay vung phang chém thẳng vào đầu chiếc trực thăng ...

... Quá bất ngờ thắng
Mỹ hoảng hồn ...

A' TRỜI ƠI! NÓ
CHƯA CHẾT!

Hắn lúng túng chi?
còn kịp lái chiếc trực
thăng' queo sang một
bên để tránh cu' chém
của Bác
Ba Phi...

Mất bình tĩnh, thắng Mỹ vội gạt cần lái cho
trực thăng xoay ngang né tránh, làm cái đuôi
máy bay đập một phát vào hông
Bác Ba Phi...

Tưởng đã thoát nạn, đầu ngơ vừa ngẩng mặt
lên nhìn về phía trước lại thấy thắng Đậu lủ
phóng ra chặn đầu chém vút tới...

Ai chết! Thắng
nhóc!...

SÁÁÁTT!

... Bị trúng đòn, Bác Ba Phi té
lộn nhào xuống đất, cây mác
bị tuột văng ra khỏi tay...

Ui... ui... chết
cái bẻ sườn số
tám của tui
rồi... ui da...

... Quá bất ngờ thặng Mỹ hoảng hồn ...

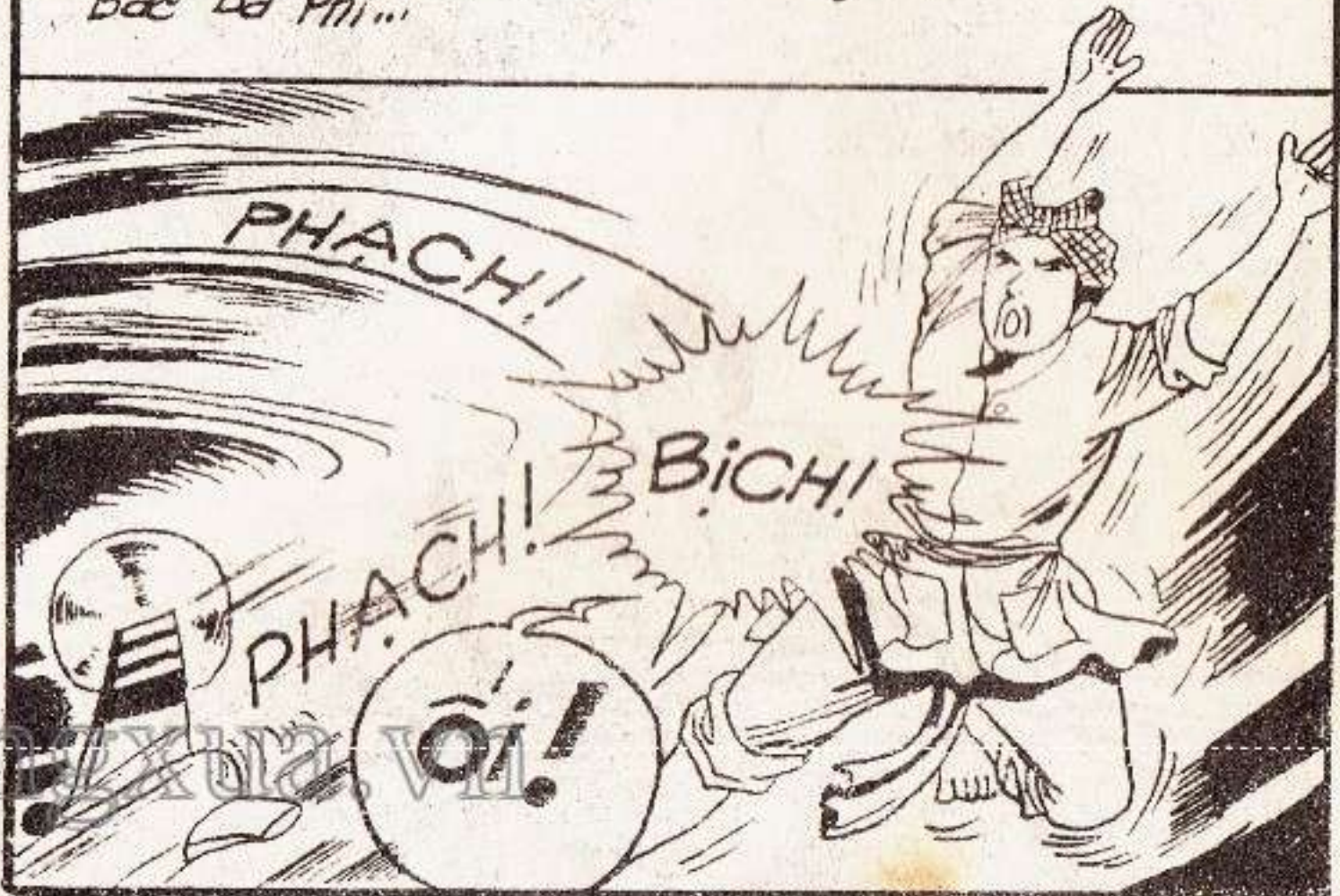
A' TRỜI ƠI! NÓ CHƯA CHẾT!

Hắn lúng túng chi? còn kịp lái chiếc trực thăng queo sang một bên để tránh sự chêm của Bác Ba Phi...

Mất bình tĩnh, thặng Mỹ với gạt cần lái cho trực thăng xoay ngang né tránh, làm cái đuôi máy bay đập một phát vào hông Bác Ba Phi...

Tưởng đã thoát nạn, đầu ngơ vừa ngẩng mặt lên nhìn về phía trước lại thấy thặng Đậu tú tú phóng ra chặn đầu chêm vút tới...

Ai chết! Thặng nhóc!...

SÁÁÁTT!

... Bị trúng đòn, Bác Ba Phi té lộn nhào xuống đất, cây mác bị tuột văng ra khỏi tay...

Ui... ui... Chết cái be sườn số tám của tui rồi... ui da...

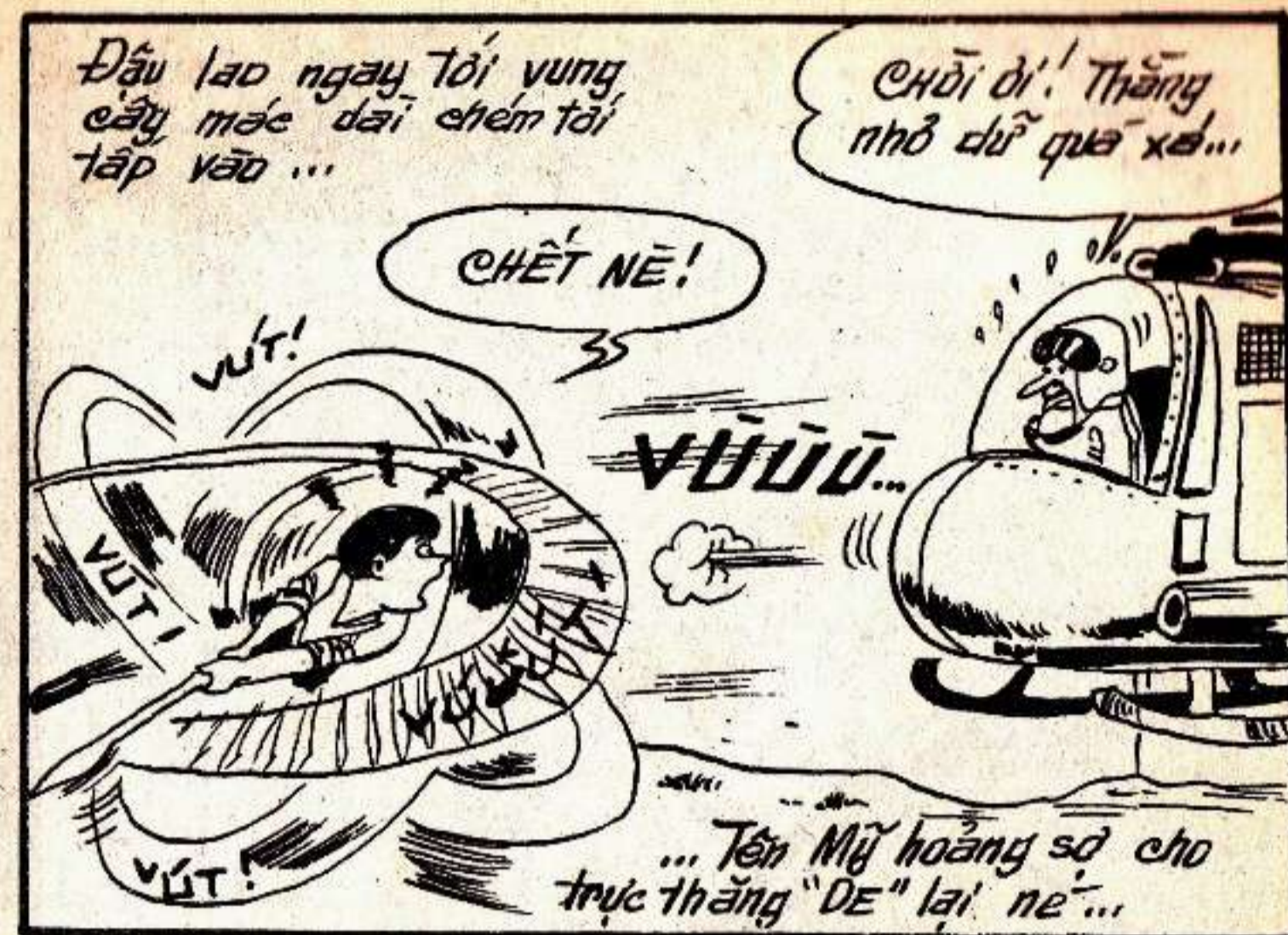
Thấy ông nời bị trúng đòn
thằng Đẩu thật kinh xách
mặc chạy lại cứu nguy...

Ui... Hồng sao!
Chi em bé sườn
lì thôi!

Có sao không
nời? Để con tiếp
một tay!

Đẩu tức giận cầm mào quay lại chặn đẩu
chiếc trực thăng...

Đã đánh lên! Xem ta
trả thù cho nời ta đây!

Đẩu lao ngay tới vung
cây mào dài chém tới
tập vào...

Chời ơi! Thằng
nhỏ dữ quá xé...

CHẾT NÈ!

... Tên Mỹ hoảng sợ cho
trục thăng "DE" lại nờ...

Trong lúc thăng đẩu
đang chiến đẩu dữ
dối với tên Mỹ thì
Bác Ba Phi đã vung
dây được...

Phải tiếp sức,
thăng đẩu!

Bác Ba nhào tới
chụp lấy vũ khí lao
về phía chiếc trực
thăng Mỹ đánh phải
"DE" thêm nữa...

Cho mầy
chết!

... Rồi dùng hết sức, Bác Ba Phi chém vào đuôi chiếc máy bay... một nhát như trời giáng, toàn thân chiếc trưo thẳng bị nghiêng sang một bên vĩ vũ đánh ác liệt đó...

Thằng Mỹ quay lại nhìn thấy vậy hết hồn, cố cho trưo thẳng bay dựng đứng lên...

CHẠY!

Nhưng không kịp nữa rồi, Bác Ba Phi đã quay lại vọt trái một nhát nữa trúng phóc...

VỀỀỀỀ... ẦM.

Chạy hả con?

... Cái đuôi chiếc trưo thẳng rụng ngay xuống đất... bị đứt đuôi như người, thằng Mỹ cho vọt cái vũ lên thỉnh không...

MA! ƠI!

Sao không ngoan ở lại đánh với Ba Phi một hồi nữa!?

Hi! Hi! Hi! Đứt đuôi con nông nọc rồi!

Thoát khỏi tay hai ông cháu Bác Ba Phi thắng Mỹ hết hồn hết vía, chiếc trực thăng đã bị chặt đứt mắt cái đuôi không tài nào dám ở lại tiếp tục chiến đấu nữa, hần vội lái "chiếc trực thăng què" bay cã nhong, cã nhong trốn chạy ngay về hậu cứ...

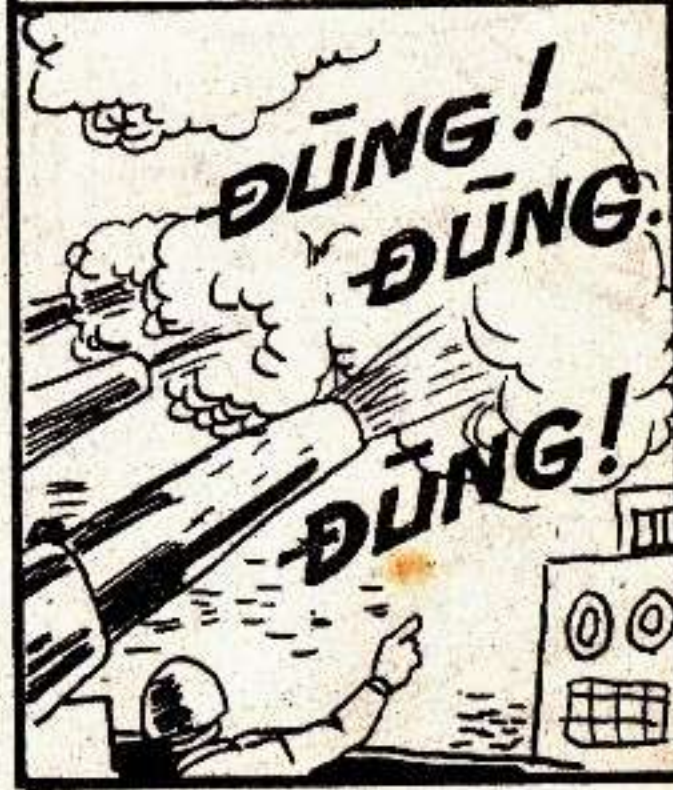
Sau trận đòn "Đứt đuôi" đau điếng ấy, bọn Mỹ đồ' quạu...

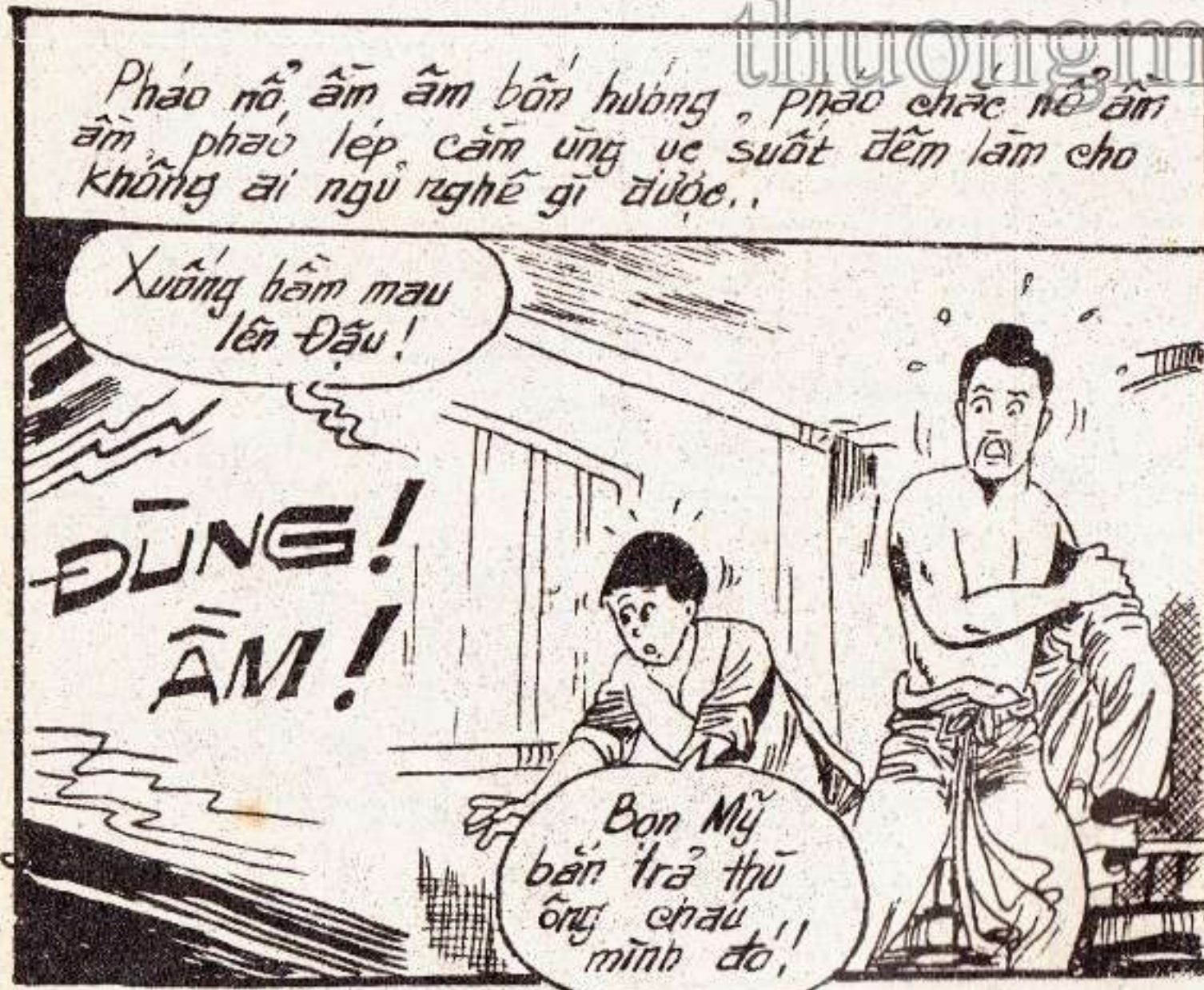
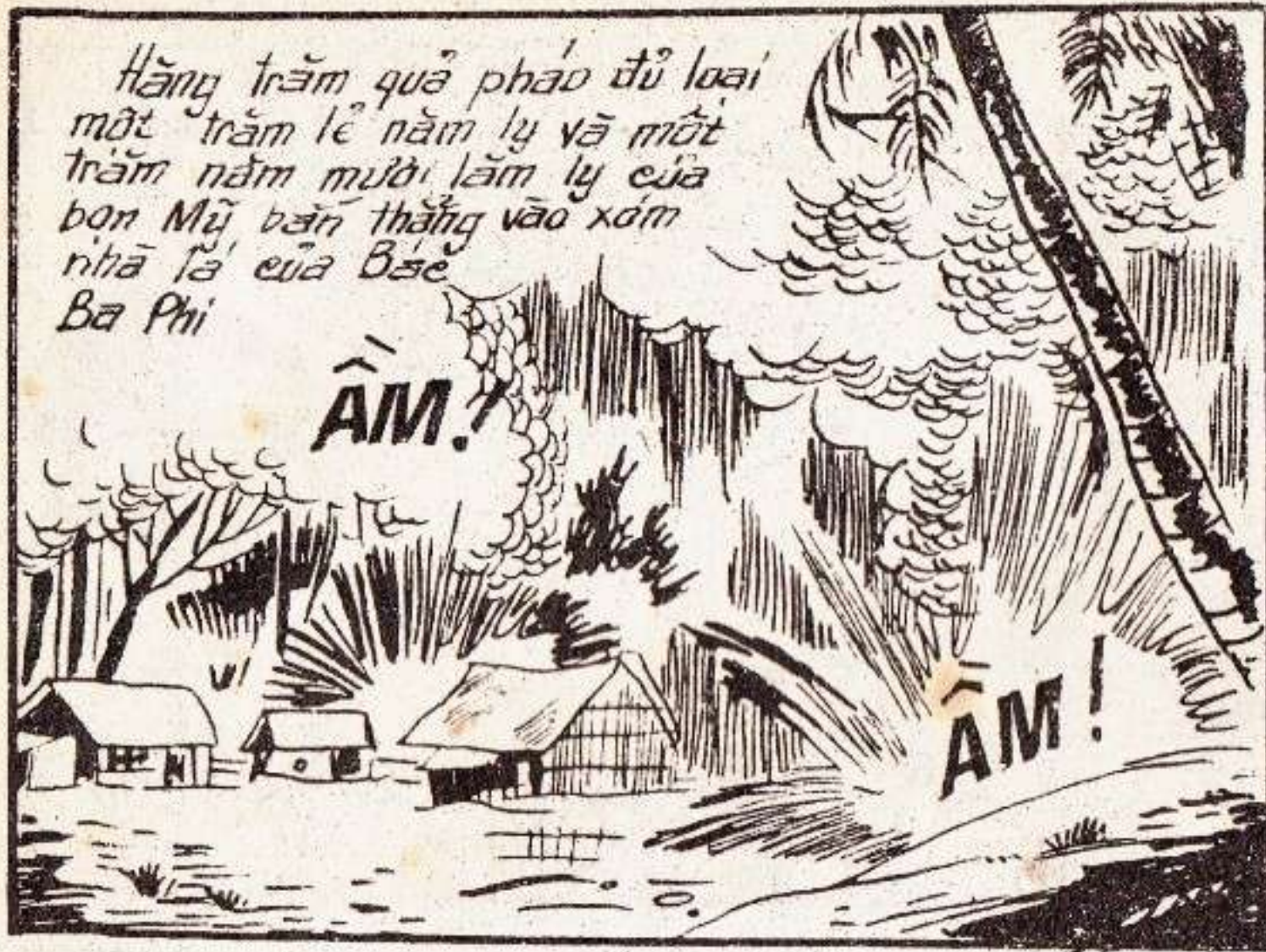

... Thế là bọn Mỹ điên ngay cho tên Quân Nhung ở chi khu Rạch Ràng phải hợp...

... Ngay sau đó, trận địa pháo của Mỹ ở trên Hạm đội nổi ngoài cửa sông Đốc cũng trận địa pháo của Quân Nhung cầu lại nhà' đạn...

Còn giận dữ của bạn để quốc thật khủng khiếp!

Hi! Hi! Hi! Nhưng cũng chả làm gì được Ba Phi này!

Thấy có nhiều đầu đạn pháo bị lếp khắp nơi công xưởng Huyện liền rao truyền cho bà con...

... Ai tìm được đầu đạn lếp đem về nộp sẽ được lãnh giấy khen...

Hay lắm! Ông có cách rồi. Đâu!

Cách gì vậy nời?

Nào! Bây giờ mày cứ theo ông sửa soạn "Đồ nghề" cái đã! - Rồi xem Ba Phi này trở lại!

Hi! Hi! Ông nời "Gay" thiệt!

... Hai ông cháu Bae, Ba Phi cũng hưởng ứng cùng với bà con...

Nhưng ông cháu mình người thì già người thì còn nhỏ làm sao đi lấy đầu đạn pháo được?

Ừ! Phải tìm cách nào để lấy đầu đạn mà khỏi đau bởi mệt nhọc.

Mặc dù chẳng biết ông dùng cách nào để lấy đầu đạn pháo của Mỹ, nhưng thầy Bae, Ba Phi hàng hai quả, thẳng Đẩu cũng lon ton chạy theo...

Chà! Ông bí mật quá! Để xem mưu kế ra sao?

Chiều hôm đó, Bác Ba Phi lấy một sợi dây niết trâu thật dài, một đầu Bác loay hoay cắt vào eo ếch mình, còn đầu kia cho thằng Đẩu nắm giữ, cả hai ta đứng giữa sân chợ đời...

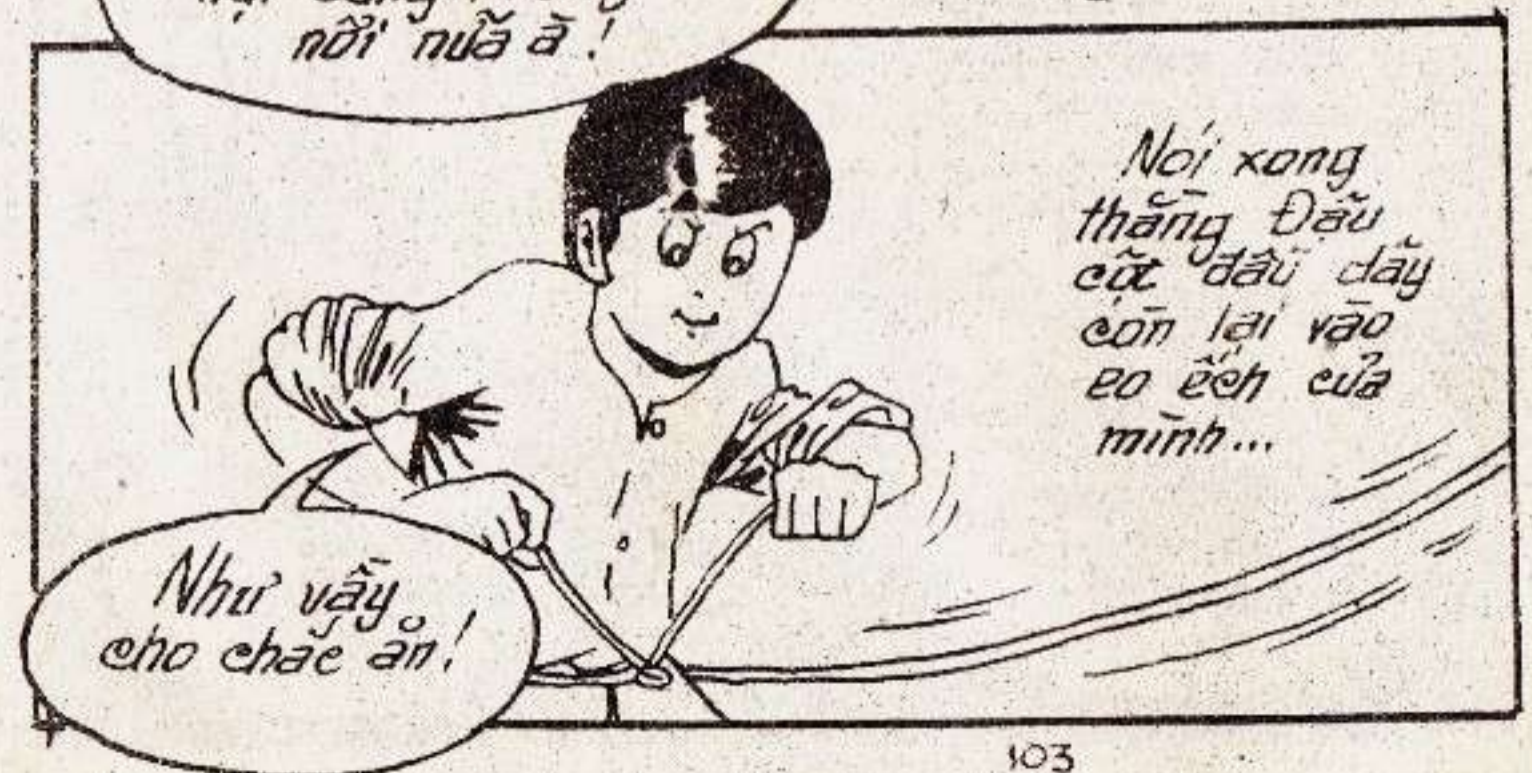

Bác Ba Phi đứng giữa sân chợ, mắt nhìn lên bầu trời chờ đợi, miệng thì nhặc chửi thẳng cháu nội...

Khi nào đầu đàn có mang ông nội đi con nắm dây ghi lại liền nhà Đẩu!

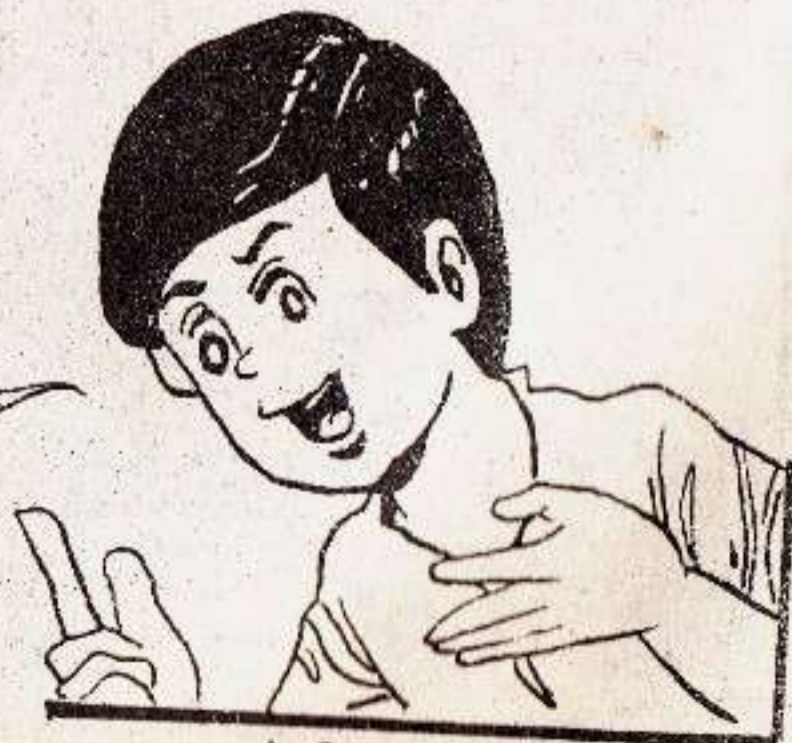
Nội yên chí, máy bay Đạ-kô-Ta lồi nội cũng không nổi nữa ă!

Nội xong thẳng Đẩu cắt đầu dây còn lại vào eo ếch của mình...

Như vậy cho chặc ă!

Ông nói tôi lấy đầu đàn phá của Mỹ kiêu, gì kỳ lạ qua, không hiểu có được không? Chờ Đẩu, cũng chưa biết ra sao!

Hai ông cháu chờ
tử chiều cho tới tối
cũng không có gì
xảy ra cả...

Phải kiên
nhẫn chờ đợi,
đừng có thôi
chí con ạ!

Sao không thấy
gì hết nội?

thuongmaitruonggia.vn

Li cha! Đau lưng
qua' đi nội đi!

Đừng chờ đến
canh một...

Chờ cho đến bao
giờ nữa đây?

Con mới chán
qua' rồi...

OAAA!
con buồn ngủ
qua' nội đi!!
Đi ngủ đi!

Không
được đâu! Chờ
thêm một chút
nữa đã...

Bác Ba Phi vừa dứt
lời thì...

HỜ!?! PHỤP!

chuẩn bị đi đâu!
nó bắn rồi đó!!

E...E...E...E...

kệ nó...
giờ này...
zzzzz,
con ngủ
đấy!

Cụm pháo Rạch Rạng bắt đầu thụt vô ồm ồm
khet, khet làm nao động cả màn đêm, có
mấy trái rơi gần đó nổ ầm ầm

HMMM...
con xa!
qua'!

ĐỪNG!

Có mấy đầu đạn một
trăm lẻ năm bay xẹt ngang
gần chỗ Bae Ba đứng...

VỀỀỀ...

"Nó" kia
ông nội!

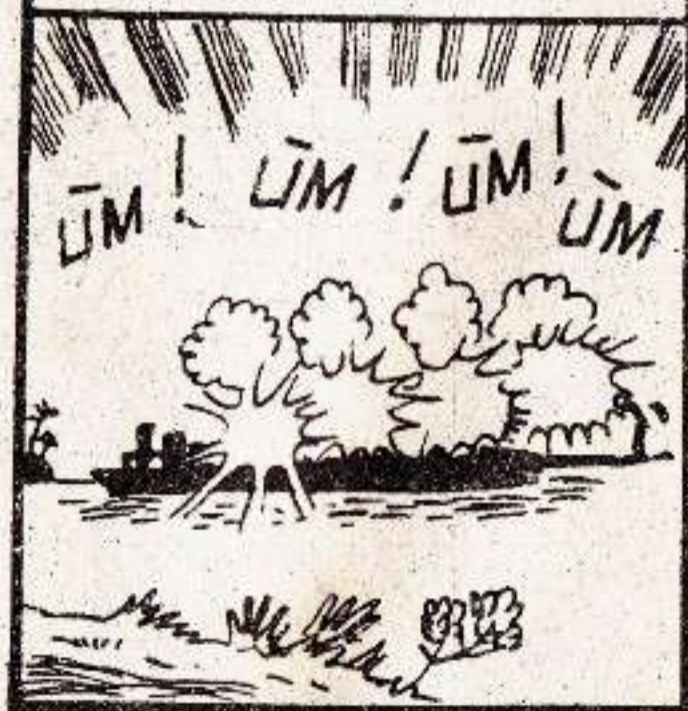
Bae Ba khoát tay bảo:

Xiii! "Thăng" này
nhỏ quá, còn "Hồi"
lông" làm con đi!

Trời đất! Nội làm như
đạn Mỹ là vịt con vậy!

Chốc sau cụm pháo
tử hạm dài nội của
Mỹ ở cửa sông Độc
thụt lên...

LUM! LUM! LUM! LUM

Loạt đạn một trăm năm
mười lăm ly bay tới tập...

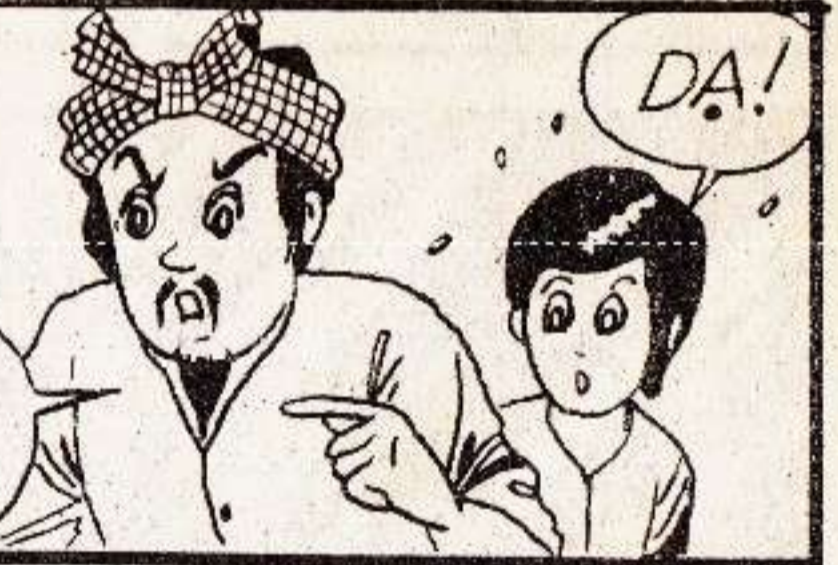

VỀỀỀ...

LUM! LUM! LUM! LUM

Bae Ba Phi, mình
cười nói với thằng
Đậu...

Đừng là "đôi
tường" của mình
chờ đợi rồi đó!
Chuẩn bị đi Đậu!

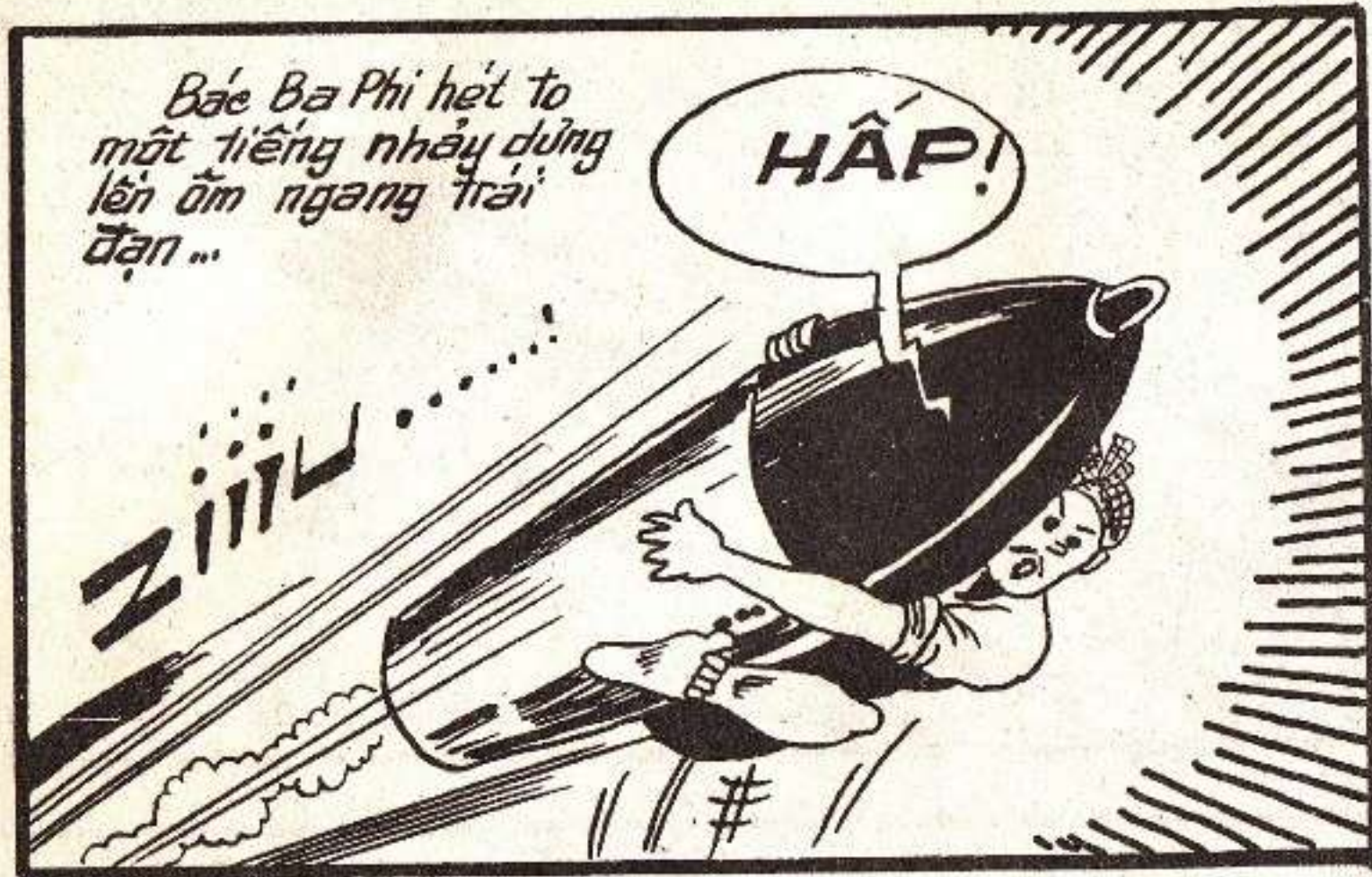
DA!

Ngay lúc đó
một đầu đạn
bay vút tới...

VỀỀỀ...

CHUẨN BỊ!

Bác Ba Phi hét to
một tiếng nhảy dựng
lên ồm ngang trái
đạn...

HẤP!

ZIIII

Trái đạn đang bay
ngon tròn, bị Bác Ba
Phi đeo cứng bên hông
nên mắt đã chùng lại
rồi, lấy trớn lao tới,
nó lòi Bác Ba lên,
hông khỏi mặt đất...

ÔNG
NỘI!

Giải mối dây
vô cớ đưa đi
Đẩu đi!

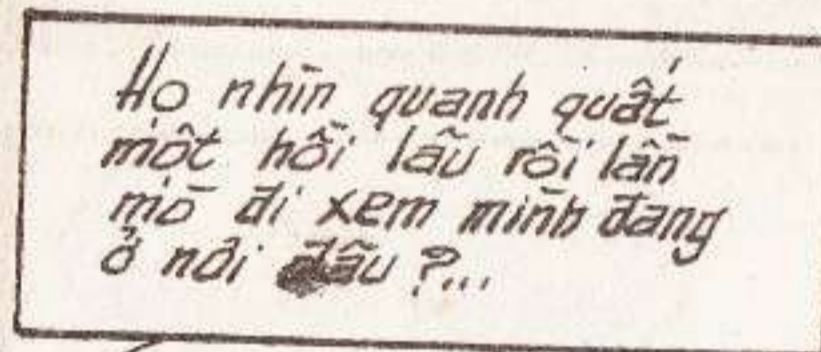
Thằng Đẩu chưa
kịp làm theo lời
ông nội, nó bị sợi
dây ghì kéo bay
lên theo Bác Ba
luôn...

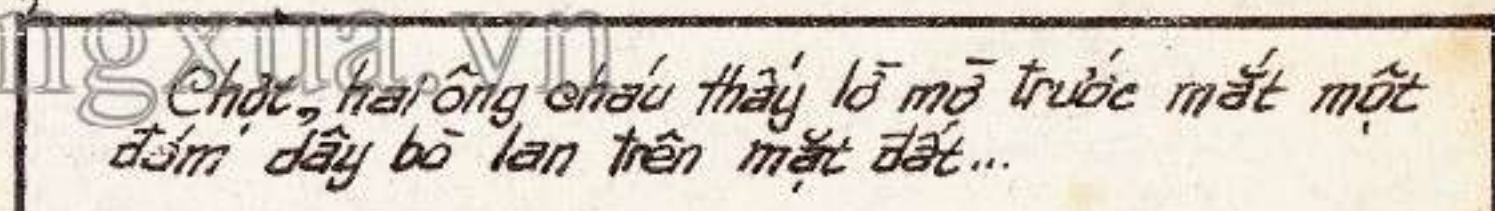
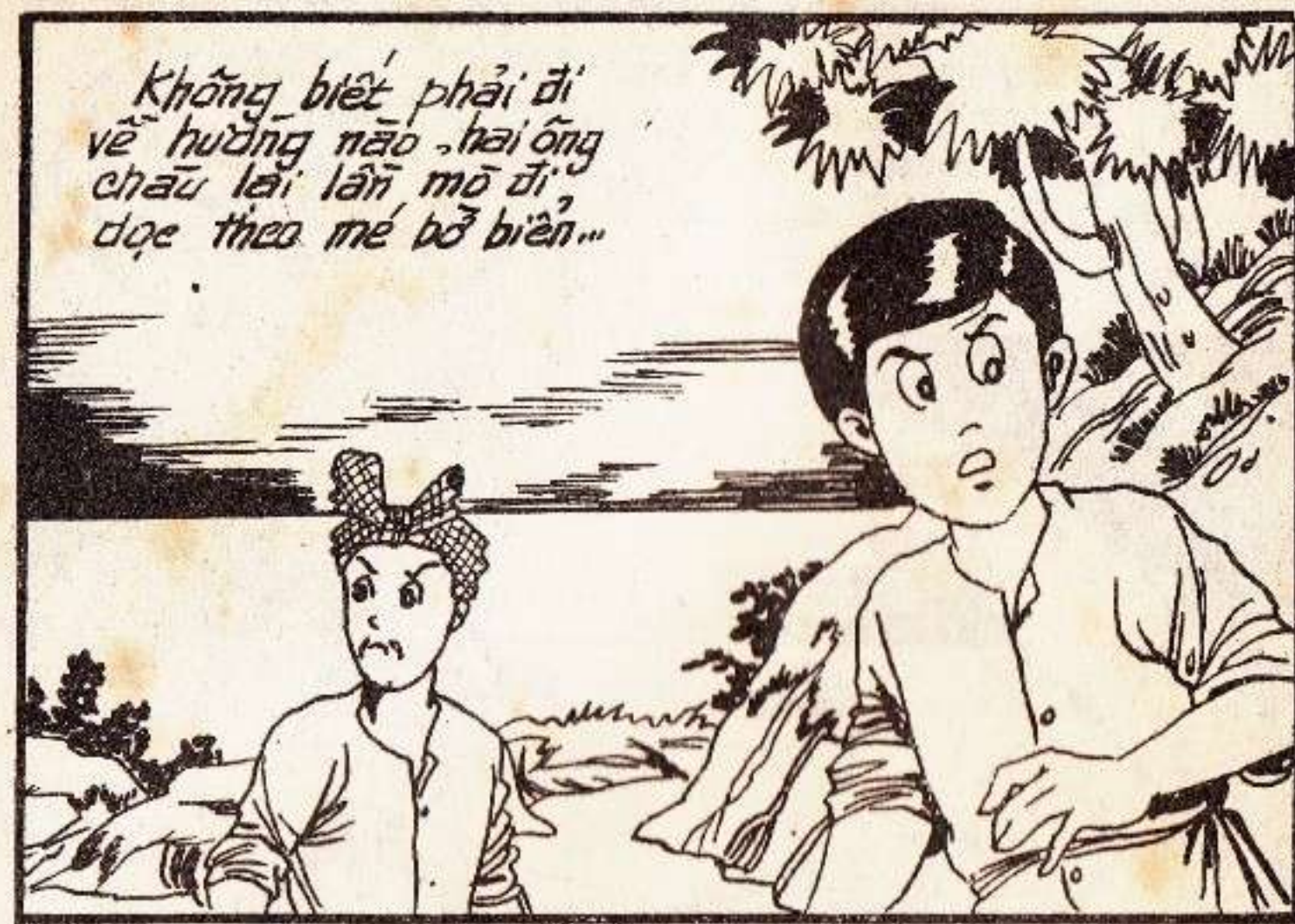
ZIIII

Ái?

Hai ông cháu Bác
Ba Phi bay sẽ sẽ
theo đẩu đạn trên
không trung... bị
không khí ma sát,
vảo người nghe nóng
hực

Hai ông cháu Bae Ba,
Phi chạy nhanh về phía
đó, quả nhiên đó là
một đám rầy của ai
trông ven bờ biển...

Chà!
một đám rầy
bị đao của
ai trông đó?

Ủa? Ai lại
đem bị đao ra
ngồi bờ biển
trông để nó bỏ
lên như vậy?

Nói đi! Ai
trông bị đao
cẩn thận quá!
Có cảm lắm!
bản nửa nê!
Kỹ thiết tình.

Hai ông cháu Bae Ba Phi bị đầu đạn Mỹ
đưa lạc đến một bãi biển vắng. Hai ông
cháu đi lang thang, gặp một rầy bị đao
ven bờ biển...

Sao có rầy bị
đao mà chẳng
thấy có người?

Vắng tanh như
chùa bà Đanh!

Hai ông cháu nhìn đảo
đặc xung quanh để
tìm người hỏi đường về,
bỗng thằng Đẩu chợt
kêu lên...

Ông ơi!
Nhìn kia!

Bae Ba nghe thằng
cháu là, quay nhìn theo
cũng kinh ngạc không
kém...

Úi trời!

Thì pa, vì trời tối hai ông cháu không để ý, đến khi lại gần mới hay đó là một rẫy, bị la thường, có những trái bí đao to lớn như chiếc ghe bầu nằm ngổn ngang khắp rẫy ...

Chã! Rẫy bí đao không lớn như tôi, giờ mình mới thấy được!

Chặc! Chặc! Phải chi mình xin được hột để làm giống he nội!

Hai ông cháu mất mẽ mấy trái bí kỳ lạ... đi lần về cuối rẫy thì thấy có cái lều tranh lụp xụp dựng ven rừng ...

Chắc có người trong đó, mình tới xem thử coi nời!

Ờ... đi mau!

118B2

Hai ông cháu Bắc Ba Phi mừng rỡ chạy vội tới chỗ lều lều ...

Có ai ở trong đó không?

Sao im re vậy nời?

... Những khi đến nời, họ không thấy có ai trong lều cả?

Chẳng có con ma nào ở đây cả ...

Rẫy bí to như vậy, mà sao chẳng có ai ở giữ hột vậy cả?

Bác Ba Phi đảo đạc nhìn quanh, chợt thấy trên bàn có con dao bén ngọt

Hay lắm, muốn con dao này xài đồ vậy!

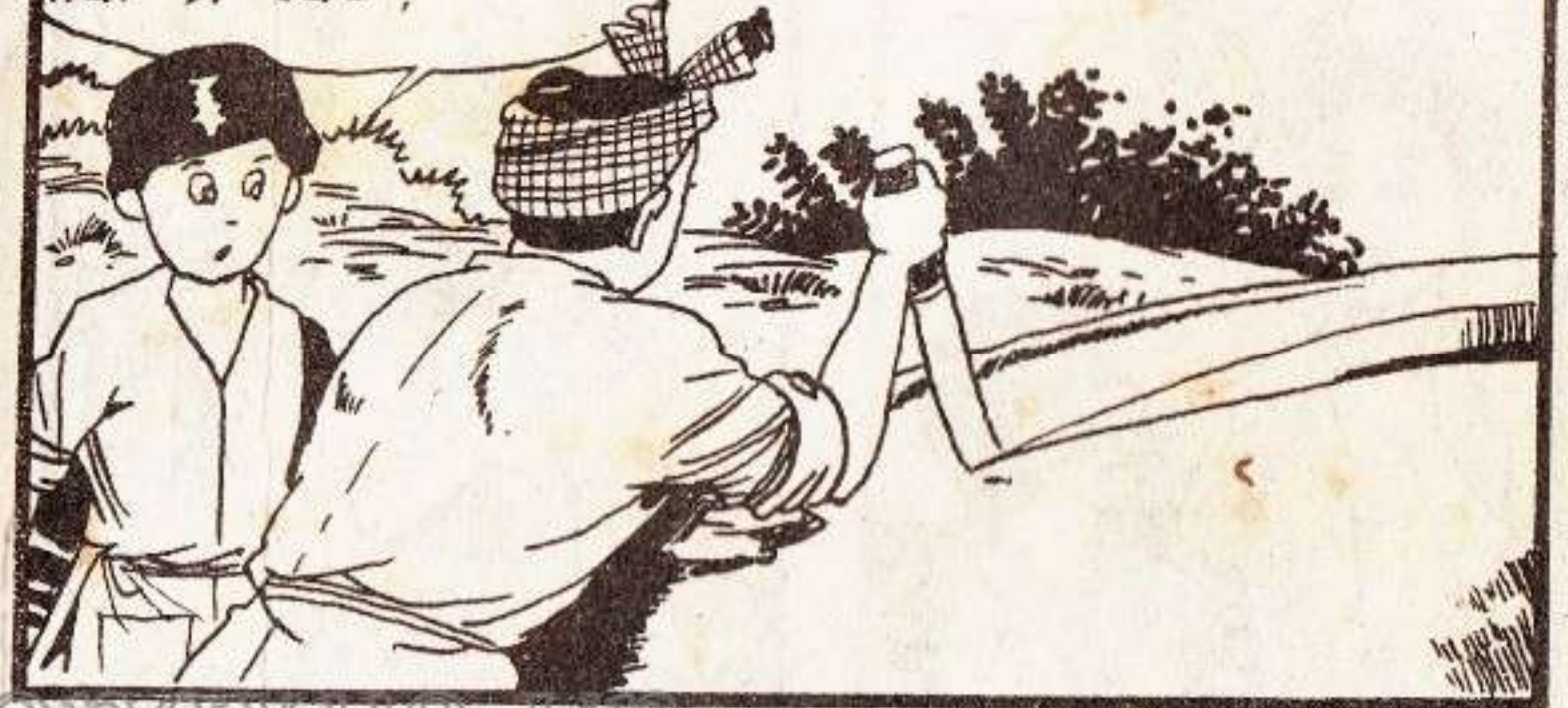
Ừ? Bộ nói định lấy dao ra rầy chặt bị đao nấu canh ăn hồ nội?

Bây nào, nói làm ghe để đi về nhà cho mau đó!

Thằng Đẩu ngạc nhiên theo ông trở lại ra rầy bị đao, Bác Ba đi khắp rầy, lùa một trai thật lớn, thật già, vô cùng rồi dùng dao chém nó ra làm đôi...

Nói làm ghe bằng trai bị đao?

... Rồi khoét hết ruột trái bị bỏ đi...

Thấy chưa? Vậy là thành chiếc ghe để về nhà rồi đó!

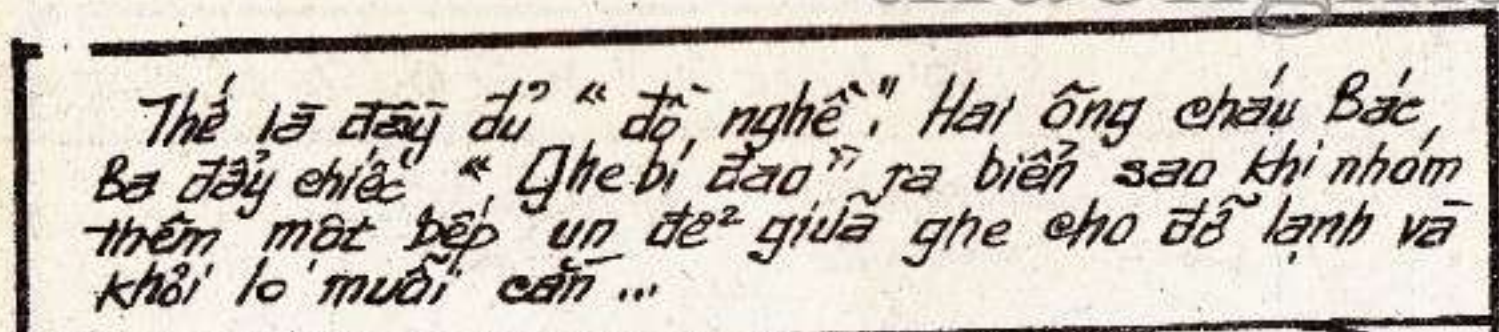
Ha! Ha! Ha!
Nói thật tại! ghe bị đao!

Làm ghe bằng gì vậy nội?

Ở ngoài rầy, có sẵn đó, con theo nội ra đó, rồi sẽ biết!

Hai ông cháu bơi một hồi lâu giữa biển mênh mông; thẳng đầu buồn ngủ qua ca nhều ngao...

Bàe Ba cũng hưởng ứng theo thẳng đầu bằng mấy câu cổ nhạc...

... Thùng thùng tiếng trống báo canh... ở... ở... tan!

Hai ông cháu mai mề lo ca với hát, quên phứt cái bếp đun ở giữa xuồng, đang gặp gió cháy lan ra ngoài...

... Lửa bắt ra ngoài đốt chín vỏ bi đao hết mấy chỗ... hai ông cháu đều có hay, cứ cố sức bơi xuống đi riết... Bồng...

Uý trời! Xuồng bị đao mà cũng có lỗ mới?

CHẾT RỒI!!!

... Nước biển xoi thủng chỗ vỏ bi, bi chín, nước tràn vô xuồng eo với, hai ông cháu thật kinh...

Thôi chết!!! Coi chừng...

Làm sao đây nị?

Trong nháy mắt nước ngập đầy xương, vỏ bí đao
chịu hết nổi tã ra lăm hai...

Bị đứt ra lăm hai. Nó lật nhào hết hai
ông cháu Bác Ba Phi xuống biển...

Những hai ông cháu Bác Ba Phi vòn lã hai
tay bởi cứ khời, họ trôi lên ngay... Bác Ba
chụp ngay cái vỏ bí đao đang nổi lênh bênh
trước mắt.

Ồm lấy miệng vỏ bí đao
mã lơi đi đâu... Nếu không thì
được đi thăm thủy cung đó!

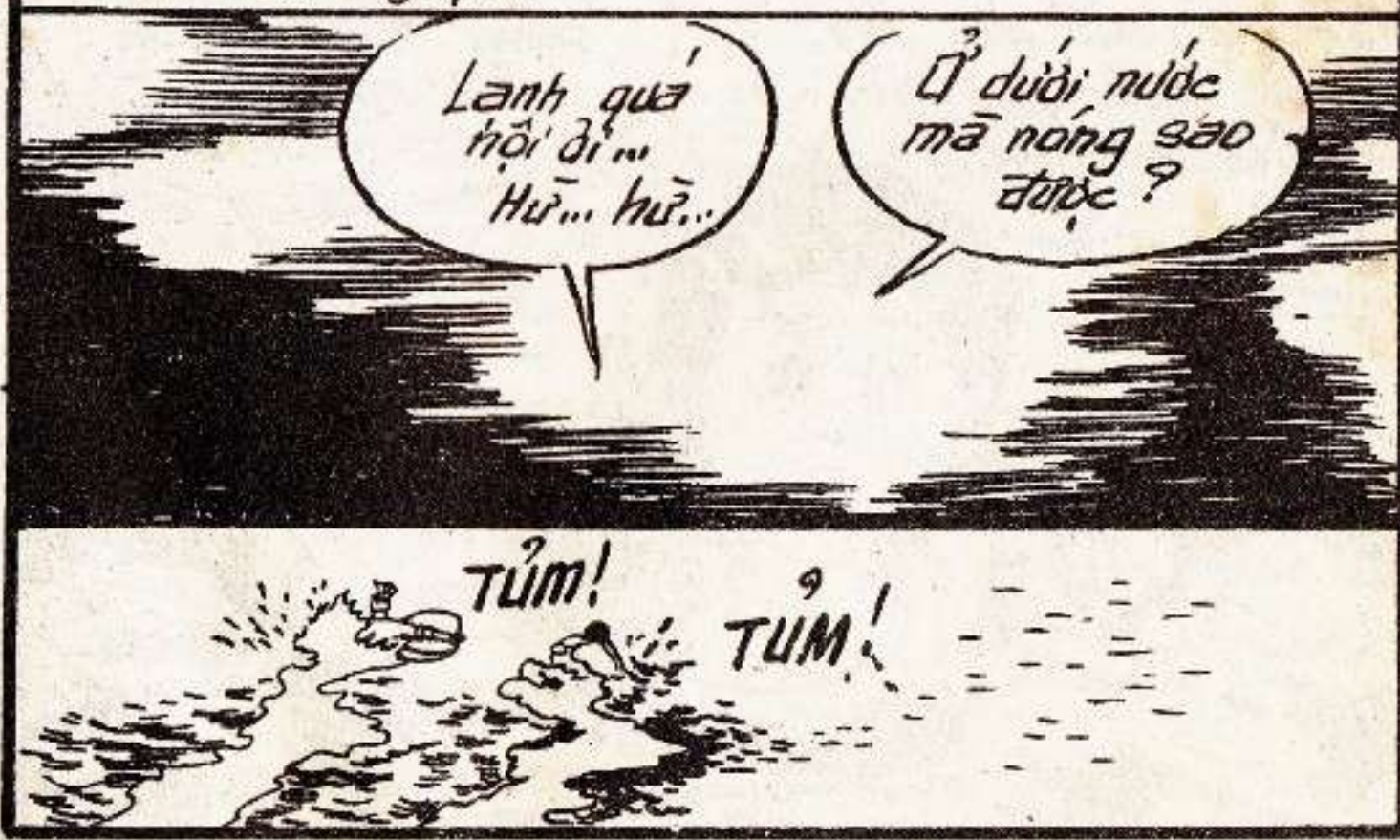
Con hông
dám thăm
đâu!

Nhờ có hai mảnh vỏ bí đao ấy, hai ông cháu
Bác Ba bám chặt lại lơi ngoi trên mặt biển
đêm đen ngịt...

Lạnh quá
hội đi...
Hừ... hừ...

Ở dưới nước
mã nóng sao
được?

Bơi như vậy
hoài sao nổi?
Chừng nào
mới tới bờ!!

Thì...
chừng nào
thấy bờ
là tôi!

Đang bơi, thằng Đậu chợt giật mình chi tay về
phía trước la lên!!!

Nơi ơi! Có ánh đèn!
một thành phố nổi
trên mặt biển!

Cái gì? Con mẹ
sáng rồi sao Đậu?
Tội nghiệp 9!
thằng nhỏ!

Bác Ba Phi nhìn theo hướng tay thằng cháu
nội chi, quả nhiên thấy phía trước có hàng
trăm ánh đèn chói lóa con mắt... Sau một lúc
kính ngạe, Bác Ba Phi bảo thằng Đậu lội lại
gần xem cho kỹ mới bật ngửa...

Trời đất ơi!
Thì ra là...
là...

Bộ mình trời
tới... chợ Nhà Bè
rồi sao nội?

Đó chính là
Đám Hạm đội của
Mỹ ở cửa sông
Độc đó!

Nghe nói sắp đụng đầu với bọn Mỹ, thằng Đẩu rụng rời tay chân...

Nói đi! Ở dưới nước như vậy mà đứng tại Mỹ là hết đường chạy rồi!

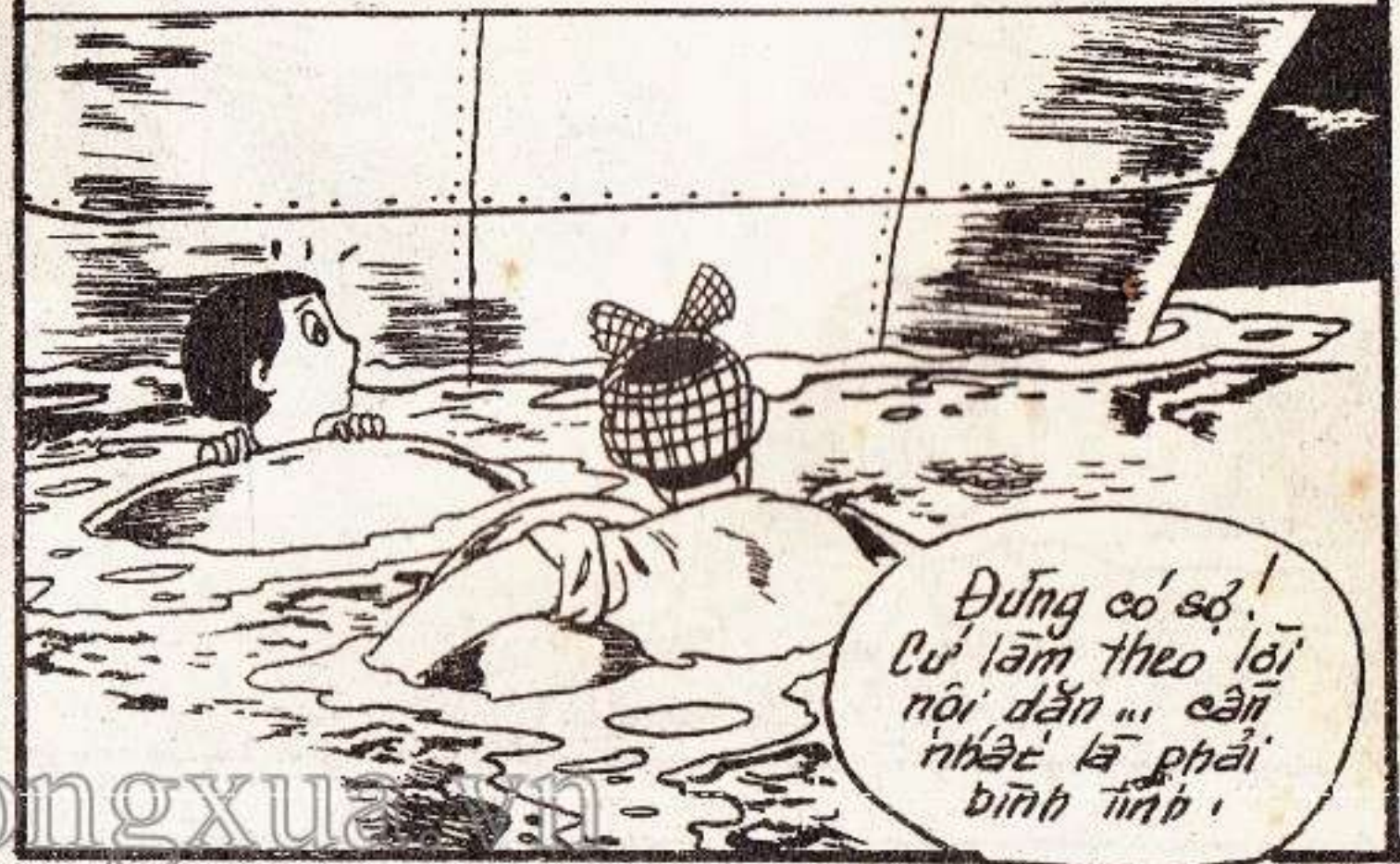
Thấy thằng Đẩu hoảng sợ...
Bác Ba hùng hổ động viên...

Mỹ... gì cũng chơi ráo hết! Đừng sợ đề nài lo cho

Tuy ra về hùng hồn như vậy cho thằng Đẩu an tâm, cho thật ra Bác Ba Phi cũng chưa biết phải hành động ra sao?

... Mặc dù nghe Bác Ba Phi động viên, thằng Đẩu vẫn còn ớn da gà, nó nín thình lặng lẽ bởi theo sau Bác Ba đến gần đám Hạm đội Mỹ đang bỏ neo giữa biển...

Đừng có sợ!
Cứ làm theo lời nói dẫn... cần nhất là phải bình tĩnh!

Chết! Có
thằng gác kia
nồi!

ROOO...
ROOO...
ROOO...

Hồng sao!
nó đang ngủ
gục đó! Giờ
này nó về tới
bên Mỹ rồi!

Hai ông cháu cho "Pháo bí đao" nhẹ nhàng tập võ thật sát thân bề nổi của Mỹ đang đậu...

Sao con run quá nội ơi!

Hồng phải run đầu! mà tại vì lạnh đó!

Hai ông cháu lần mò một hơi tìm được chỗ thả sợi dây neo tàu...

Cẩn thận nghe Đầu! Nào theo nội leo lên nha!

Hai ông cháu Bác Ba Phi nhẹ nhàng treo lên, tên lính gác đang ngủ gục ngon lành nên không hay biết gì...

Men theo bóng tối họ nhẹ nhàng đi lên tầng hướng khác...

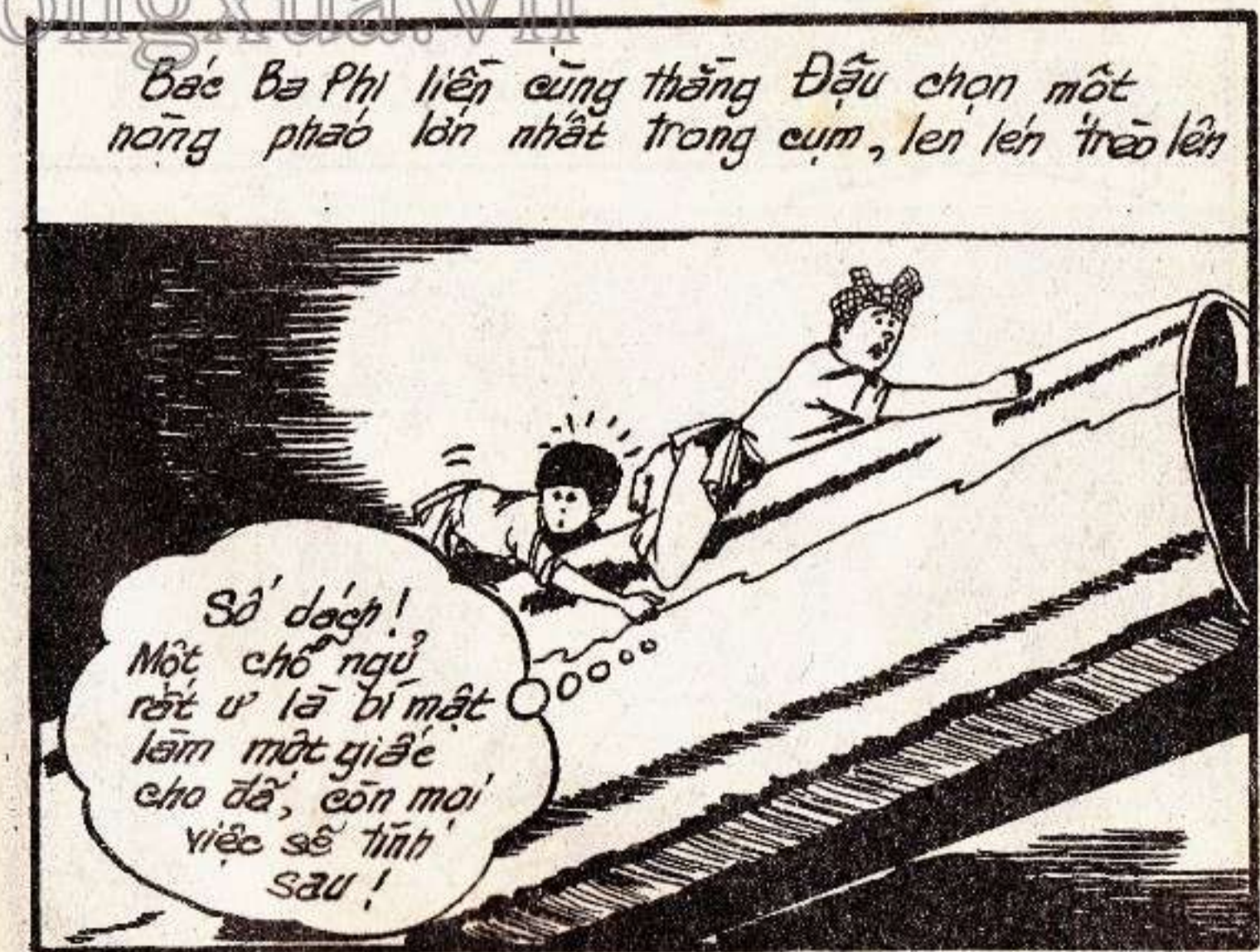
Hình như có tiếng xì xào đang kia!

Ừ! nói nhỏ thôi!

Hai ông cháu đi lên về hướng đó, Bác Ba nhìn vào... thì ra đó là bọn lính Mỹ đang say mê đánh bài, nơi xì xồ xì xạo gì đó Bác Ba chẳng hiểu gì ráo trọi...

Hai ông cháu chui vô nầm khoanh trong ổ cỏ mả ngủ. Vừa ấm, vừa được bảo đảm an toàn, họ đánh một giấc ngon lành...

KHỒ!
KHỒ!
KHỒ!

Chẳng biết được bao lâu, đến lúc bên ngoài có tiếng nói xì xào của bọn Mỹ, Bác Ba Phi mới giật mình thức giấc...

Chết rồi!
Có chuyện gì đây?

CLAC!
cộp

Bác Ba Phi vội lay thằng Đậu dậy...

Đậy mau Đậu! Chuẩn bị chiến đấu!

Hờ... à... Mình bị lộ rồi hả nói?

Thằng Đậu vừa dứt tiếng... Bên ngoài bọn Mỹ hễ nhau lập đàn vào khẩu pháo một gãi rốp. Đâu đạn to tuồng nầm chỉnh, ỉnh trước mặt hai ông cháu Bác Ba Phi...

RỘP!

Nguy rồi! Ầm, chặc vào eo ếch của nôi nghe Đậu!

Thằng Đẩu với văng ồm
ngang hông Bác Ba Phi;
còn Béc Ba ồm chặt
cái đầu đạn của bọn Mỹ
vừa lạp vào nòng pháo...

Vừa lúc đó một
tiếng nổ đầu nòng,
phát ra nghe muốn
điếc hai lỗ tai..

Đầu đạn đại bác
bay vèo lên không
trung mang theo
hai ông cháu Béc
Ba Phi đang đeo
cung ở trên..

Rút kinh nghiệm của
chuyên bay kỹ trước,
lần này hai ông cháu
Bác Ba Phi tinh táo
hơn, Béc Ba cất tiếng
cười khà khà vẩy
tay "Bái bái" tên
pháo binh Mỹ đang
đứng ngơ ngác ở
bên dưới!

Ê! quóc bay
chú Mỹ nhe!

KHÀ!
KHÀ!
KHÀ!

Bay một đôi thặng đầu,
chợt giật mình nhấc Bác
Ba...

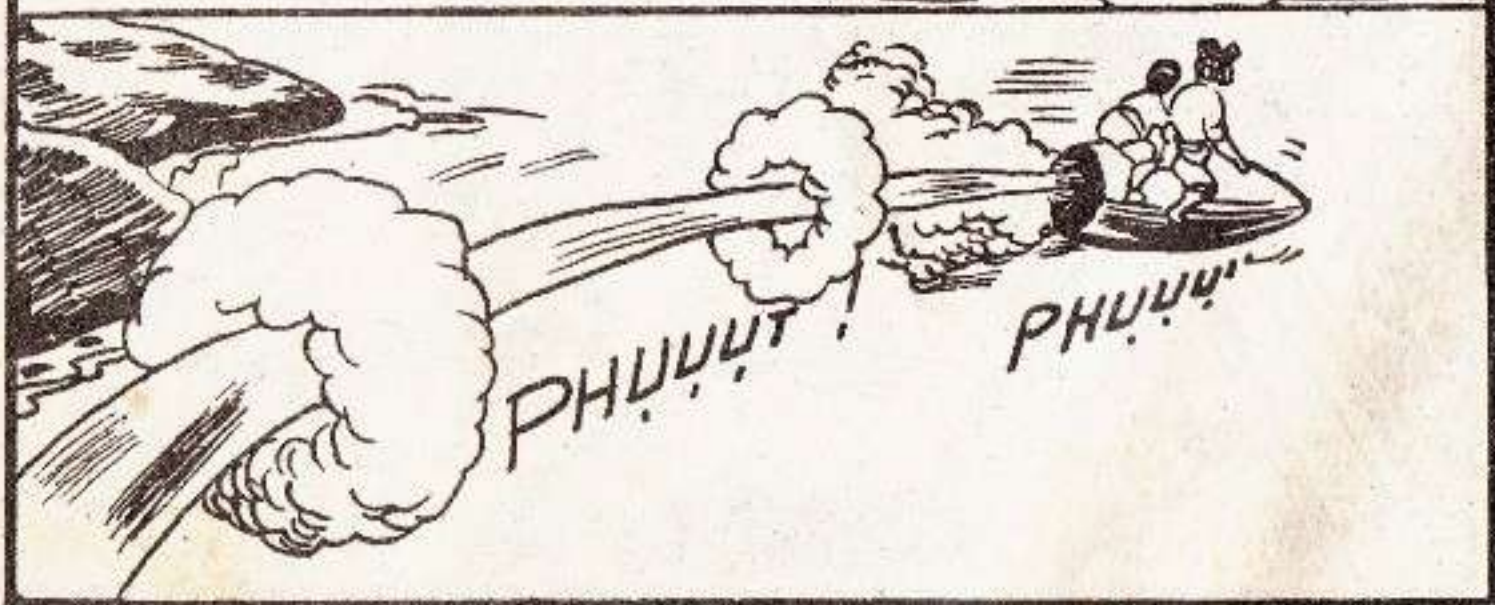
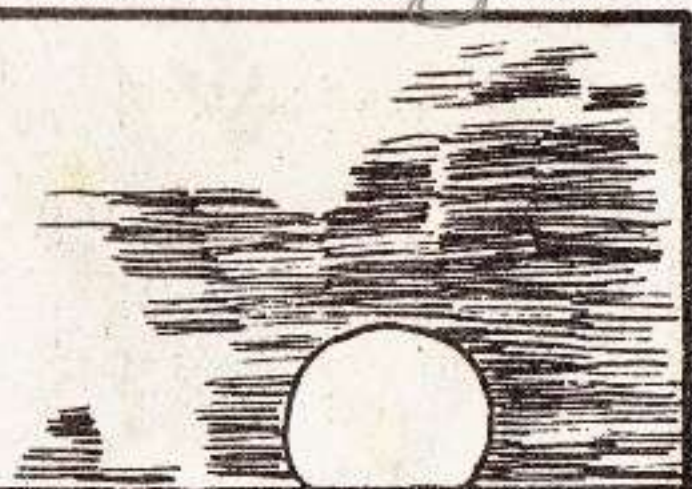
Nội ơi! Nhớ làm như
kỹ trước đi...

Nghe nhắc Bác Ba
Phi chợt nhớ, liền
chồm lên với tay
vặn lấy ngõ nỏ,
của đầu đạn ném
đi...

Đầu đạn đại bác
đưa hai ông cháu
bay vèo vèo. Từ
trên, cao nhìn
xuống, họ thấy rõ
mặt trời mọc đỏ
rực ở phía sông
Độc...

Ngay sau đó, đầu
đạn, hết tầm, chui
xuống ào ào

Coi chừng!
Nó sắp đập
xuống nãi
đò!

Bác Ba chưa kịp
dùng lối thì...

Đầu đàn rớt xuống
mặt vũng lầy, quang
hai ông cháu Bắc Ba
văng ra xa...

Á!

Êi!

BICH!

CUM!

Hai ông cháu ẽ ầm
ea' thân mình đứng
dây quơ tay đã
chấn lăm mảy động
tác thể' dục...

Ui cha...
chuyển này về,
phải kiếm rần hô
ngâm rượu nhưc
mới uống mới
được!

Còn con phải
kiếm... hót vịt
lớn ăn cho
trẻ đầu xuống
sông!

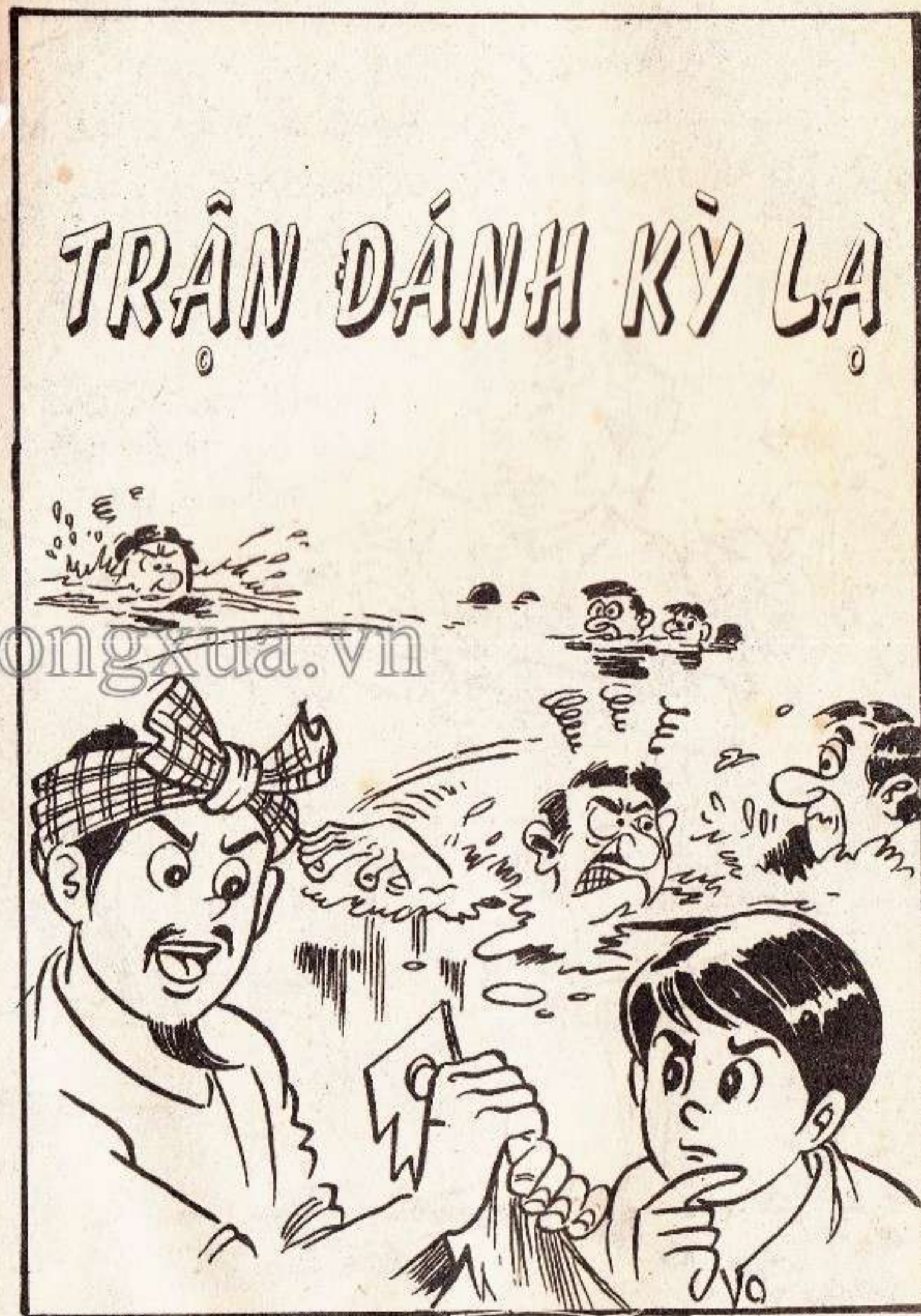
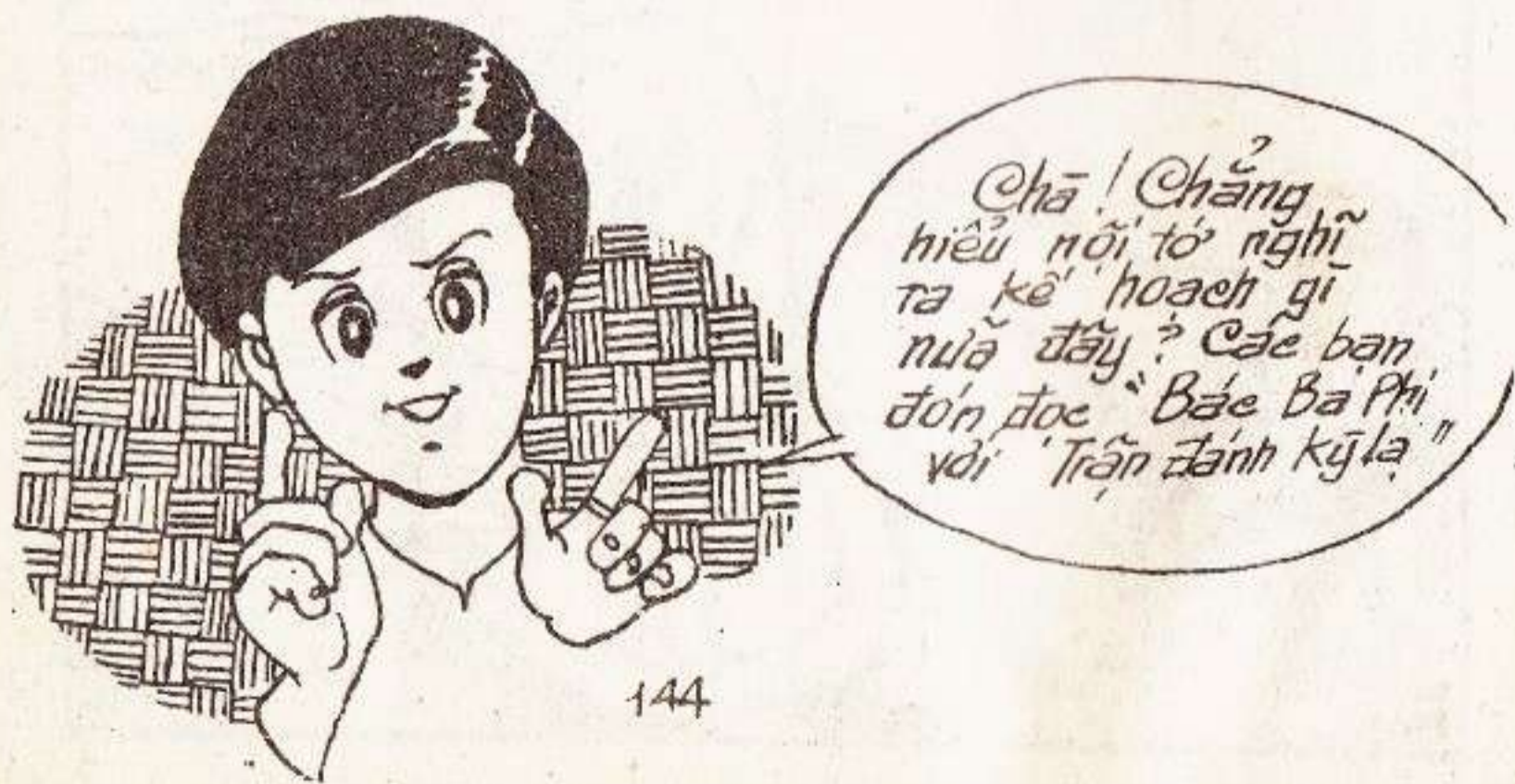

Mình kiếm được
cái đầu đàn lớn quá
xa, bây giờ làm sao
đem về nhà đây
nội?

Đẽ ạt! Nội
có cách rồi!

Sẵn có sợi dây niết trâu
biên hồng, Bắc Ba Phi, mở
ra, rồi cũng thặng cháu
cột đầu đàn hẽ hụi kéo
về nhà...

ĐÓ! BÀ CON THẤY GIẶC MỸ
DỮ DỘI CHƯA?

COI VẬY CHỜ GẶP
BA PHI NÀY THÌ ĐỂ
ỢT HẢ!

KHÔNG TIN THÌ CÁC
BẠN CỨ THEO DÕI,
RỒI SẼ BIẾT!

Sau khi thoát khỏi Ham đời Mỹ lại thu được
một đầu đạn to tubing, hai ông cháu Ba Phi
hì hục cột dây kéo tuốt về nhà, để năm ngoài
vườn ...

Đầu đạn to thế này mà
nội không chịu nộp cho
Công xưởng Huyện để lãnh
thưởng, đem về để năm đầu
làm gì?

Ấy! con chưa
triều ý nội!

Nội tình
làm gì bây giờ?

Ông cháu Ba Phi lại lấy một sợi dây cáp thật
dài, xỏ vào cái khoen làm sẵn trong đầu đạn đại
bác, rồi tìm một cây dừa thật cao leo lên cột
một đầu dây trên đó.

Chờ đến chiều tối, ông thì cầm đầu dây kia, cháu xa ra, cứ thế. Cả hai đi vòng về phía sau chi khu Rạch Rạng hơn năm cây số...

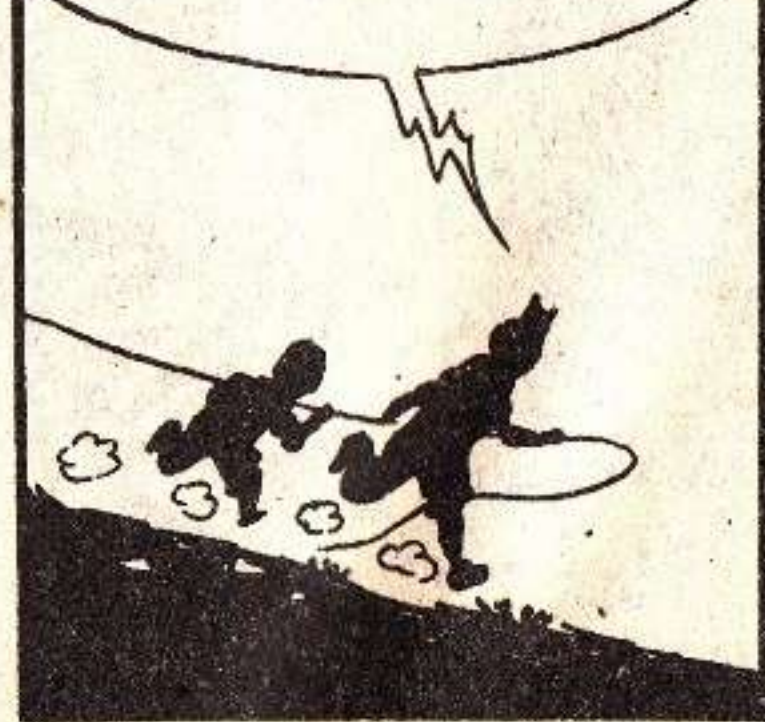
Đó! Chỗ ánh đèn là dinh của tên Quận Trùng...

Đó chính là "Mục tiêu" mà nội muốn "Bỏ bom" nào, con phụ nội làm tiếp phần còn lại!

Đạ!

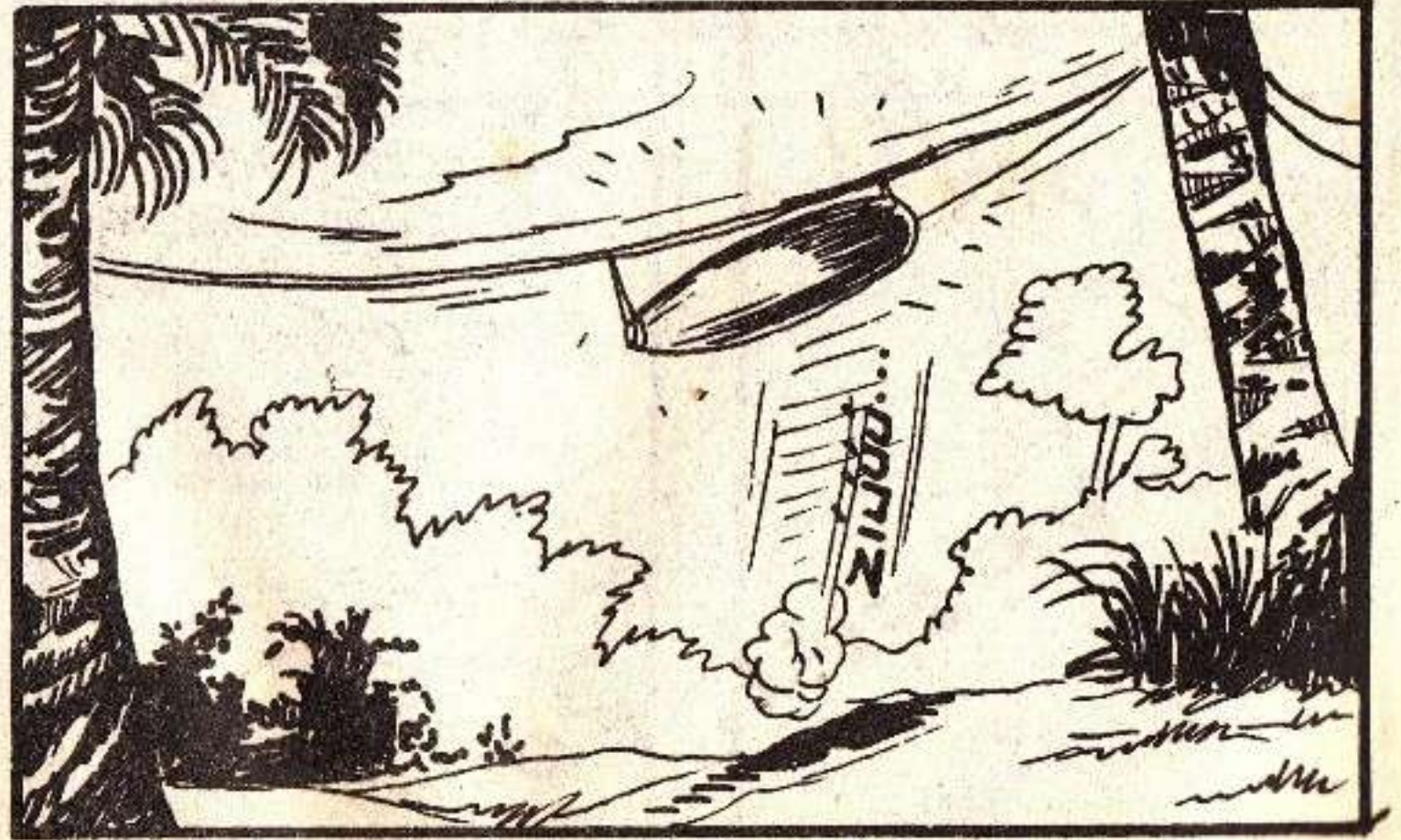
Bây giờ chỉ cần kéo căng sợi dây, làm "Đường ray" cho quả bom lên đường!

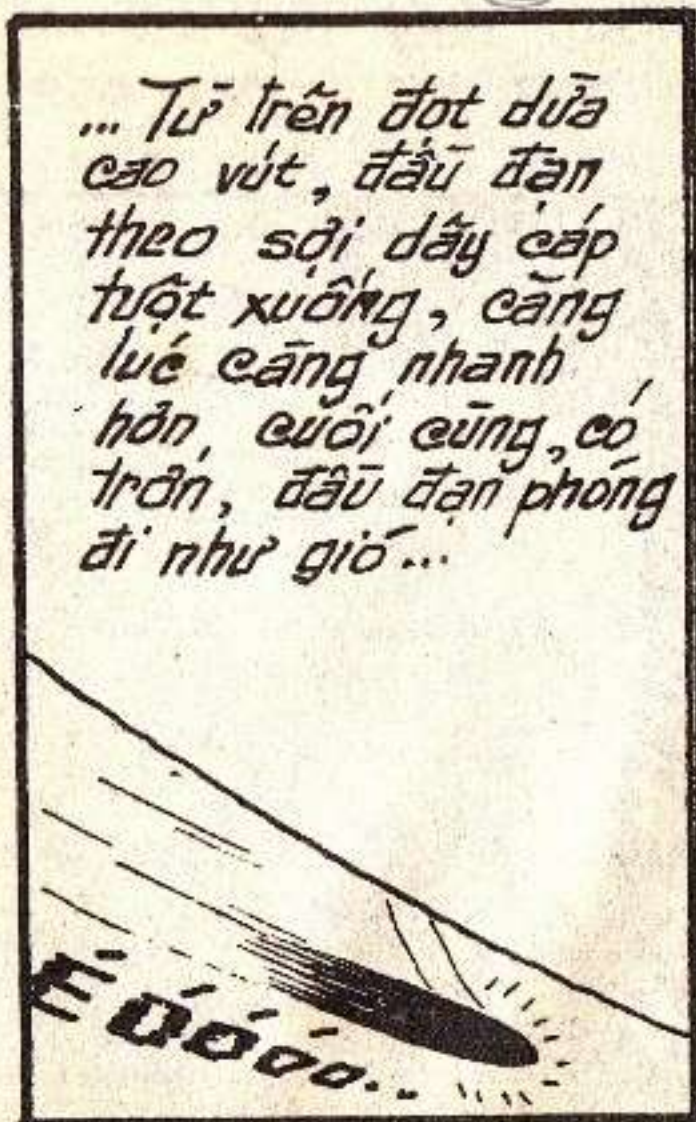

Thằng Đẩu giờ đây đã hiểu ý ông nội, nó phụ Ba Phi kéo sợi dây cáp...

Hai ông cháu gắng hết sức mới kéo căng sợi dây cáp lên được, sợi dây cột trên đọt dừa cao chạy xéo xuống thành độ dốc cao...

Bon lính đã ổn định
hàng ngũ, xách súng
ra vị trí chiến đấu
bắn tới tấp vào đêm
tối...

Bác Ba Phi hoảng kinh...

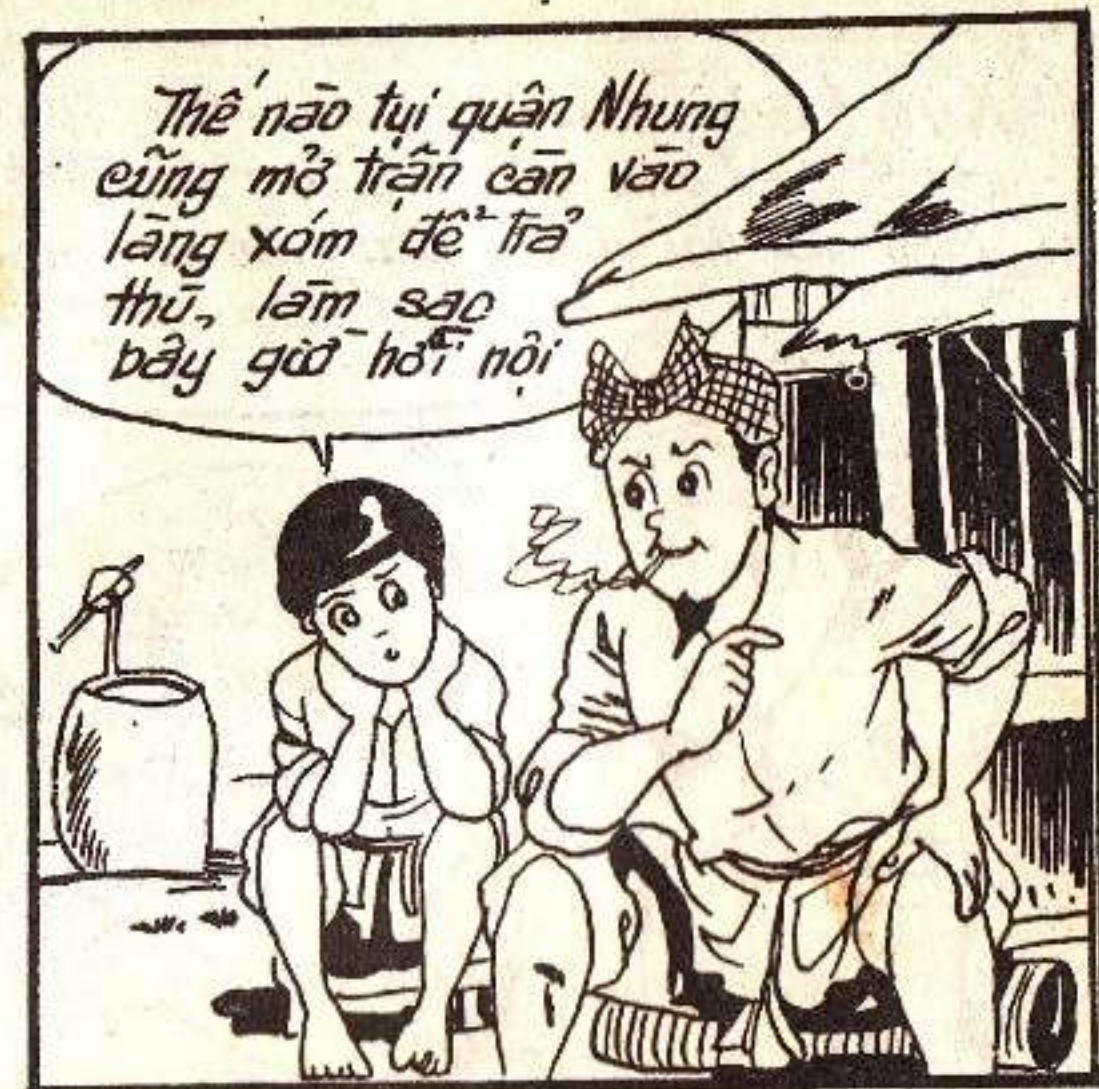
Chạy về nhà mau đi!
tụi nó bắn tùm lum
như vậy ở lại coi
chứng kiến đạn lạc ă!

Hai ông cháu nấp sau mấy rặng dừa với lúi
chạy bỏ càng bỏ niêng về nhà, phía sau lưng họ,
tụi lính vẫn còn nổ súng lẹt đẹt như bắp rang...

Hai ông
cháu Bác
Ba Phi cơ
giờ chạy
một mạch
về nhà chui
tọt xuống,
hâm môi
yên chí...
đánh một
giãe ngon
lạnh cho
tối sáng...

Hừm! Làm gì
mà sợ? Nó càn
thì mình tìm cách
đánh lại cho đờ
gì? Ba Phi nãy
đầu có ngán!?!

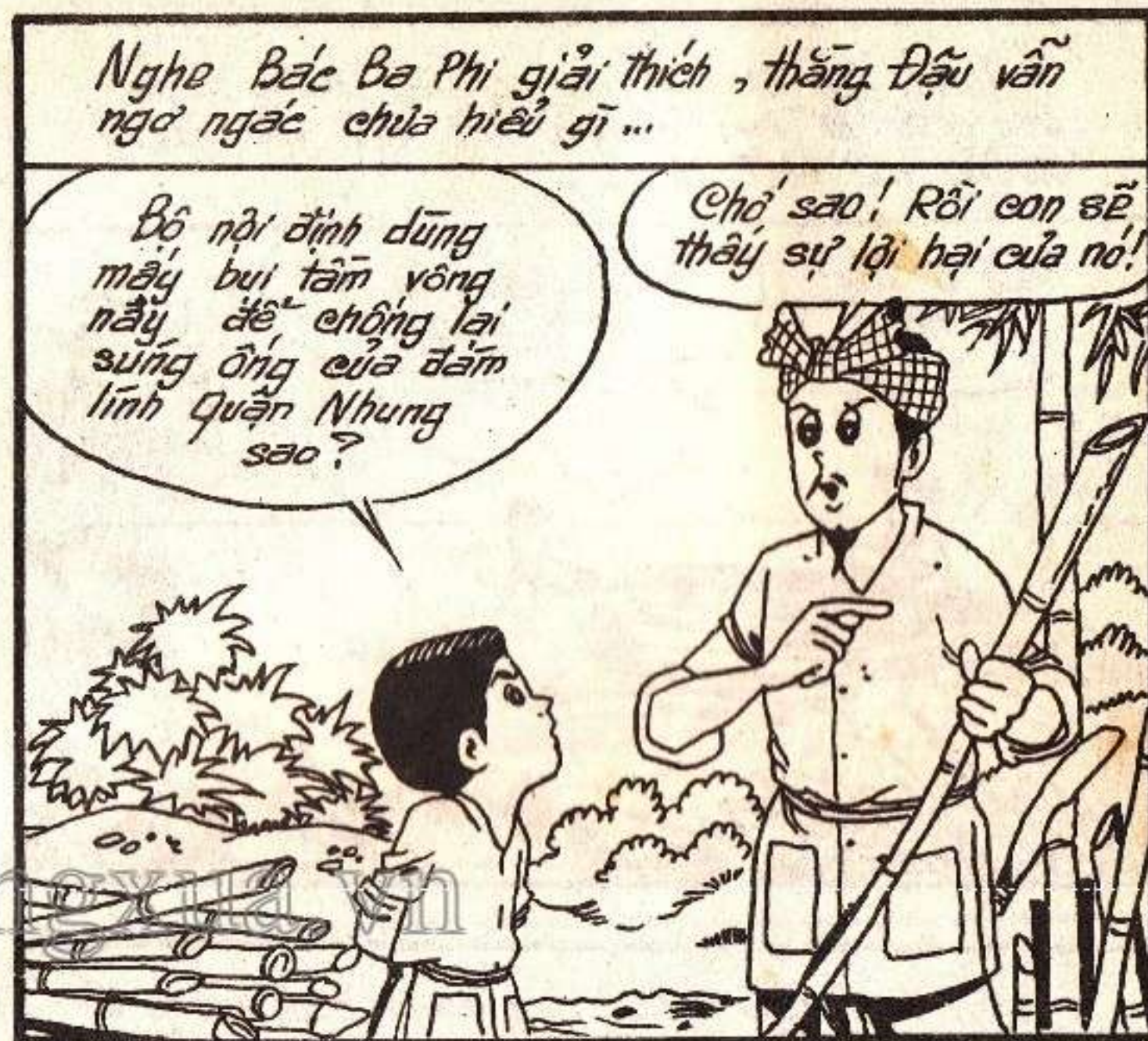
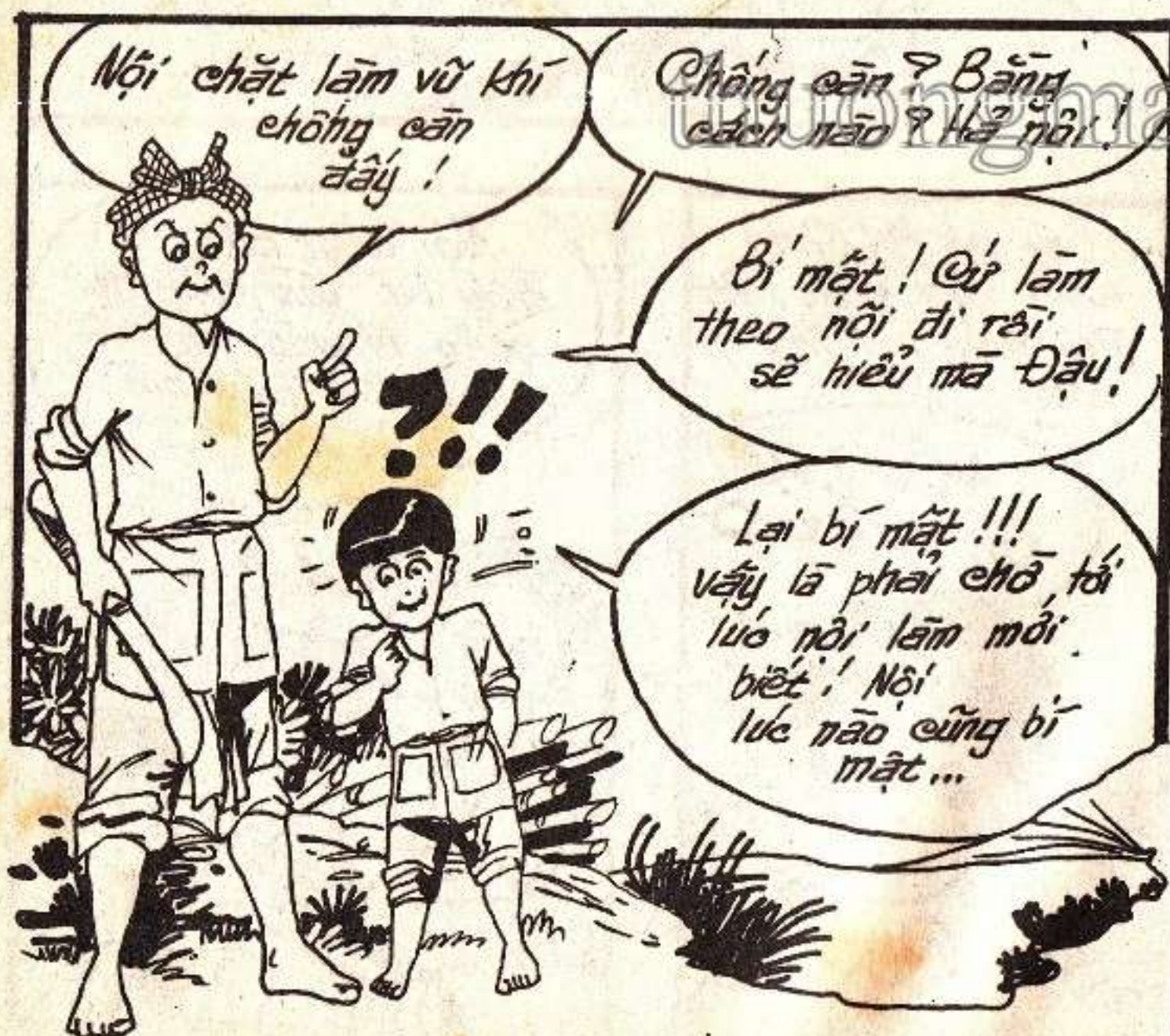
Đánh? Tụi nó thì đông
lại trang bị vũ khí hiện
đại, còn mình thì có
"Hai ngoe" với bốn bàn
tay trắng làm sao đánh?

Thằng Đầu ngờ người cha hiểu gì... chợt nghe tiếng chạt "phụp phụp" sau lưng nó vội chạy ra xem thì thấy...

Thằng Đẩu chạy vô ruộng cấy xuống ra. Hai ông cháu kì học chuyên môn. Tâm vững xuống ruộng rồi chèo đi...

Đem đi đâu vậy nội?

Chèo thuyền ra mề kinh ngang...

Đến kinh ngang, hai ông cháu cho xuống tập vô bờ, chuyên môn tâm vững rồi dọc theo bờ kinh...

Từ ngoài đôn, vào đây chỉ có điểm này để chúng vào đó bệ lên ngọn lảnh nhất! Mình sẽ chờ chúng ở đây!

Bác Ba Phi nói rõ kế hoạch chông cấn cho thằng Đẩu nghe, đoạn hai ông cháu bắt tay vào việc ngay. Thì ra Bác Ba Phi đem mớ tâm vững ra đồng cọt buột làm cấn bẫy quật

gài dọc theo kinh ngang hướng mề bờ binh quân. Nhưng ừ cấn vô...

Hai ông cháu làm việc cọt lực, đổ mồ hôi ướt áo...

Xong rồi! Biên bẫy quật đã gài xong, giờ mình chỉ còn mỗi một việc là chờ đợi bọn chúng dẫn xác vào đây.

Phiiiiii
Mệt quá nội ơi!

Đúng như dự đoán của Bae Ba Phi, ngay vừa tảng sáng thì tập bộ binh Rach Rang cần vô!

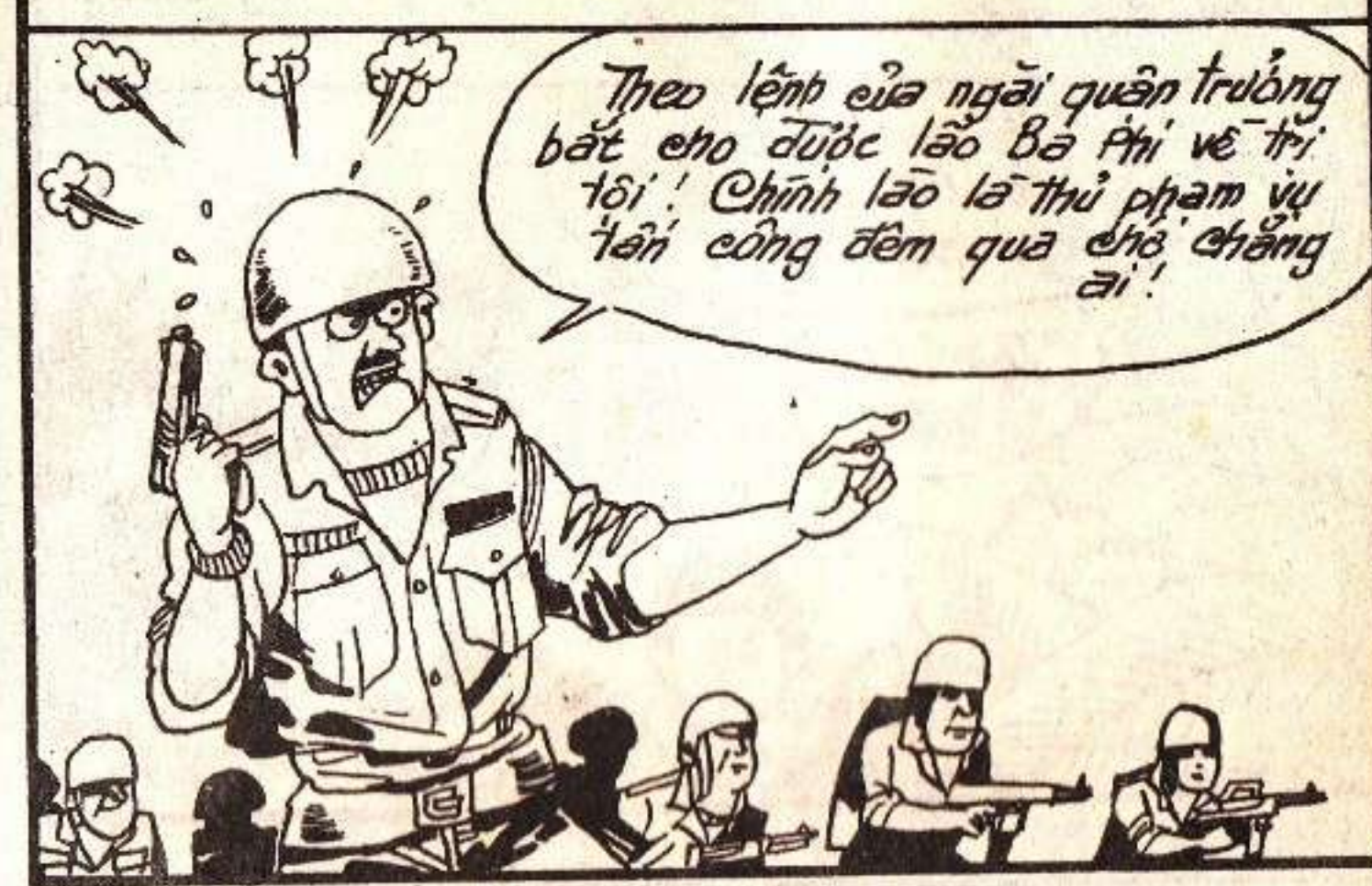

Chúng âm thầm tiến thẳng tới mé vườn của Bae Ba Phi...

Tất cả chuẩn bị! Tư thế chiến đấu sẵn sàng! Khu vực này có nhiều "Vi Xi" lắm đó!

Tên chi huy đi trước quờ tay mùa chôn chi vào mé vườn của Bae Ba Phi la lối om sòm...

Năm trong bụi chờ đợi, hai ông cháu Bae Ba Phi nghe rõ không sót một lời, thẳng đàu nổi sùng...

Bác Ba kéo thẳng Đẩu xuống, nắm im chờ khi, cả đám bộ binh lọt hết vào vùng gian bẫy quật, Bác Ba mới vụt đứng lên...

Tức thì ngoài kia, một căn bẫy tám vòng bung ra một cái vút, quật trúng thẳng vào giữa lưng tên sĩ quan chỉ huy một phát eo xương sống

Còn lại tên chỉ huy phó đứng gần bờ hoảng
hồn hết âm lên ...

Hắn nhắm ngay Bác
Ba Phi rồi liền nẩy phát
đạn, Bác Ba đã đề phòng
nên hụp xuống mô đất
trước ...

LÃO BA PHI
NÚP ĐĂNG KIA,
KIA! NHẢO TỚI
BẮT SÔNG ĐI!
AI BẮT ĐƯỢC
CÓ THƯỜNG
ĐO!

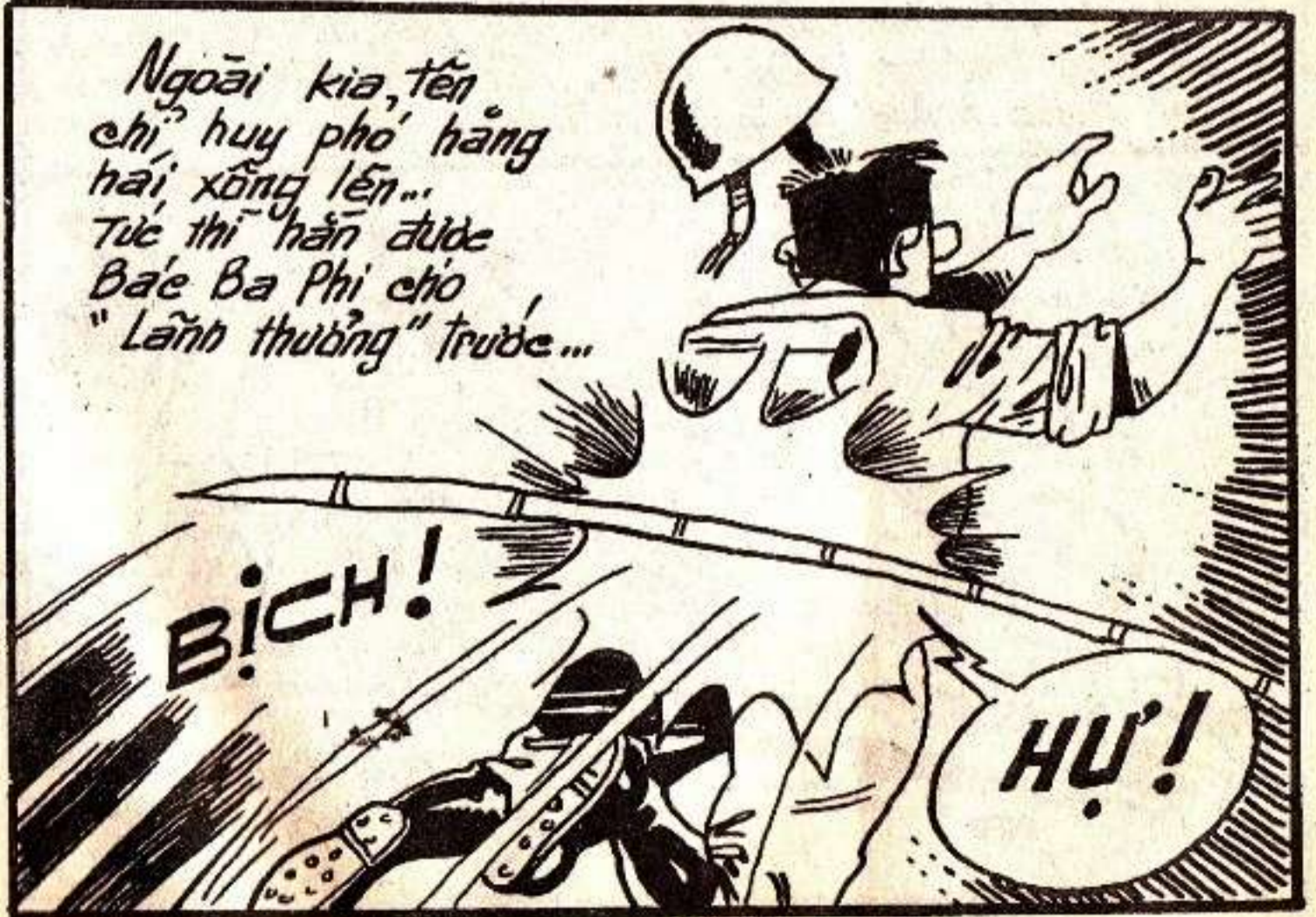
Nghe "có thường"
tụi bộ binh khoái chí,
núp sau các mô đất
nhào về phía Bác
Ba Phi ...

... Chỉ chờ có vậy,
Bác Ba Phi vọt thẳng
đầu tuân tự giết
những mồi bẫy ...

Ngoài kia, tên
chỉ huy phó háng
hái xông lên ...
Tức thì hắn đùng
Bác Ba Phi cho
"Lãnh thường" trước ...

Tên chỉ huy ở dưới sông đang lội bị bom ở dưới kinh Ngang thì bất ngờ...

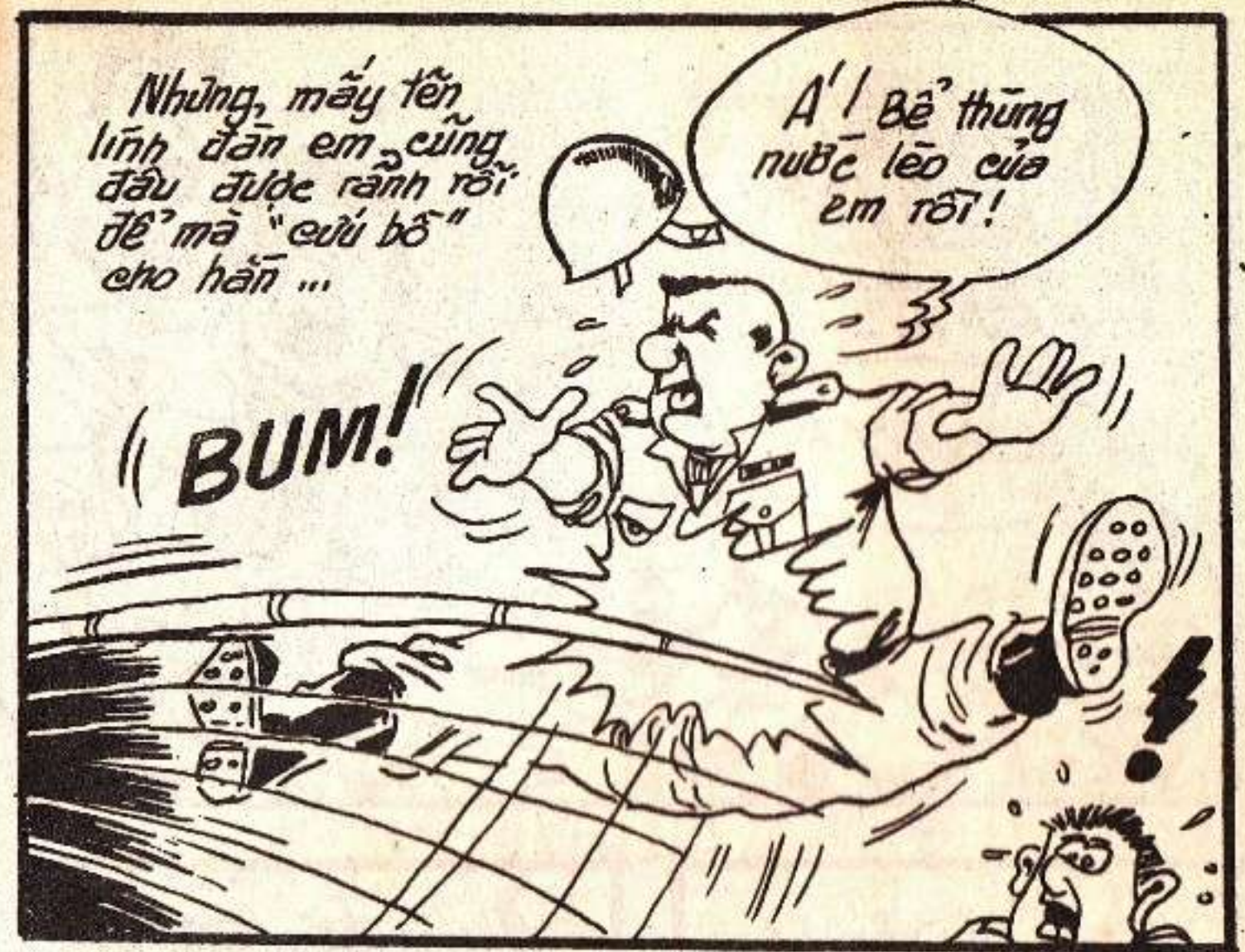

...Cả thân hình của tên chỉ huy phồng lên tên chỉ huy trưởng, xuống kinh, làm hẳn uồng thêm một bụng nước no căng hông...

Những mấy tên lính dãn em cũng đâu được rảnh rỗi để mà "cứu bồ" cho hần...

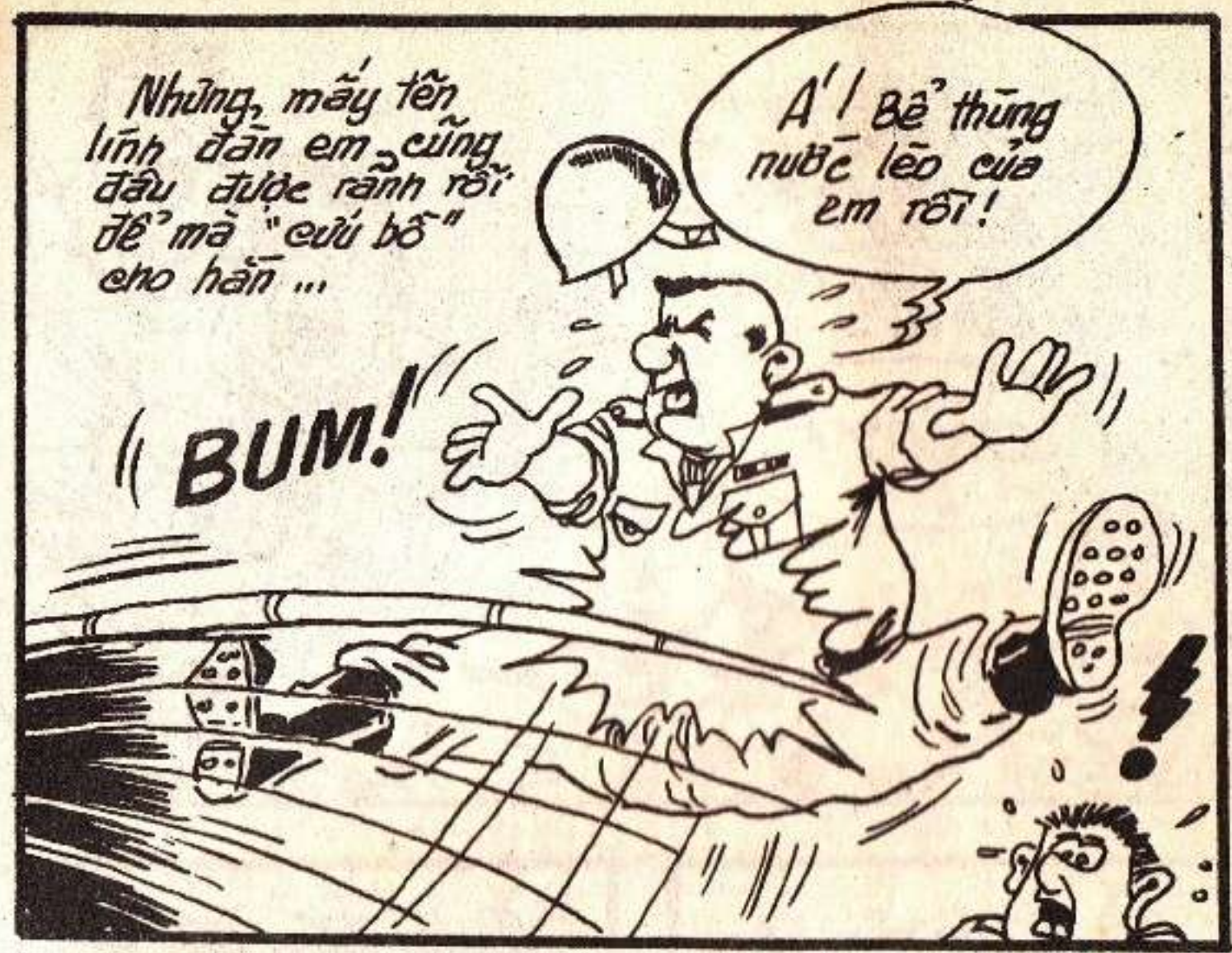
A! Bể thùng nước lèo của em rồi!

...Những cây tâm vông bật lên vun vút, quất, ngang vào những tên lính đầu điên, chúng la hét vang trời...

Tên chỉ huy ở dưới sông đang lội bì bõm ở dưới kinh Ngang thì bất ngờ...

...Cả thân hình của tên chỉ huy phồng lên tên chỉ huy trương, xuống kinh, làm hẳn ưỡng thêm một bụng nước no căng hông...

...Những cây tăm vông bắt lên vun vút, quất ngang vào những tên lính đầu đinh, chúng la hét vang trời...

Còn sót lại mấy tên may phước không nhận được "phần thưởng" của Bác Ba Phi thì tên nào cũng hoảng kinh hồn vía...

CHẠY!

Đừng "CHẬU" là thương sách!

Chúng kéo nhau chạy lui về phía sau để tẩu thoát...

Phen này về thế nào cũng vô "chuông cạp"!

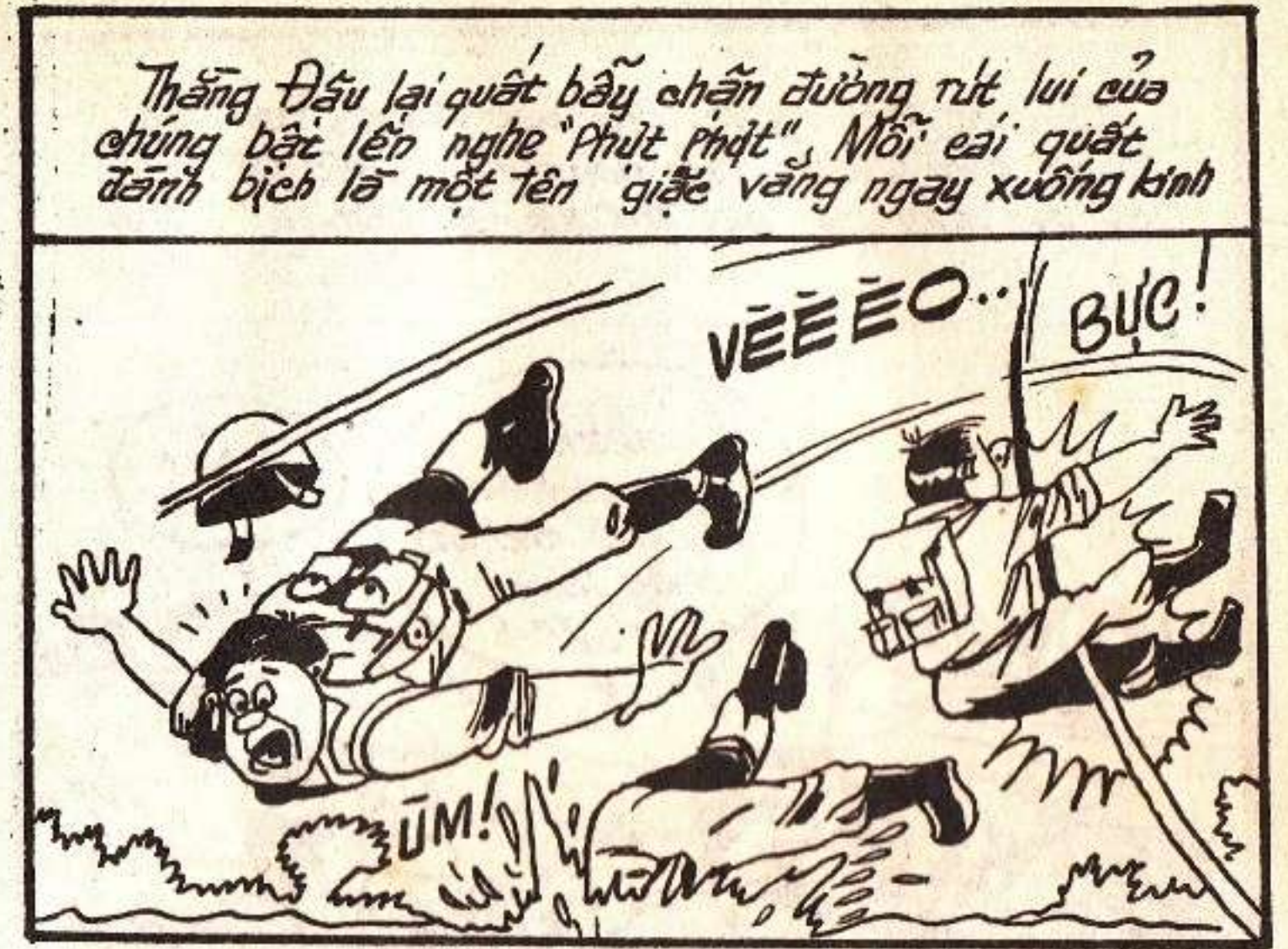
Thả bị nhốt còn ngon hơn... ăn tâm vông!

Những thằng Đẩu đã chờ sẵn phía sau...

CHẠY HẢ? Đẩu có dễ dàng như vậy, được! "Lãnh thưởng" nữa chứ!

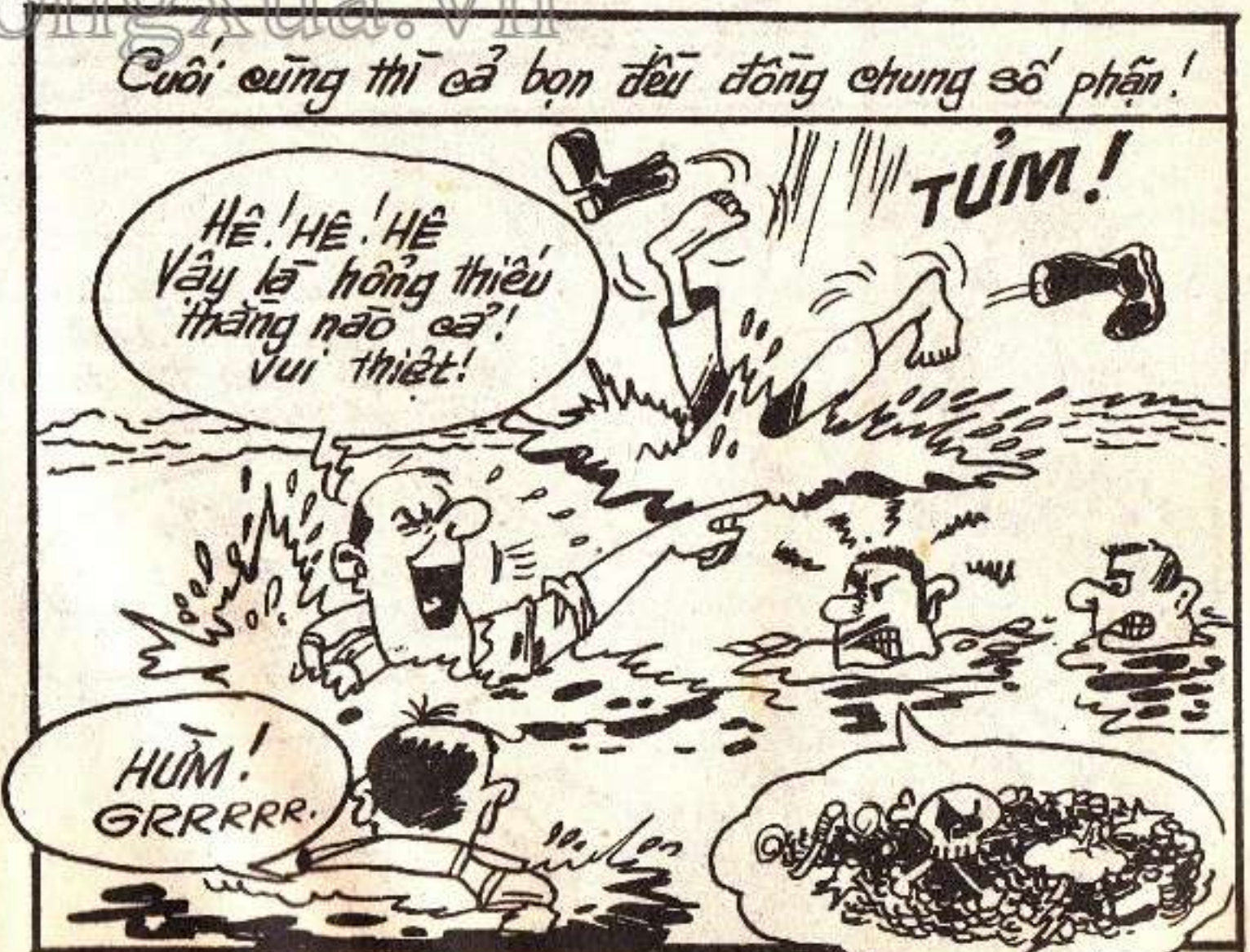
**PHỤT!
PHỤT!**

Thằng Đẩu lại quát bầy chặn đường rút lui của chúng bắt lên nghe "Phụt phụt". Mỗi cái quát đánh bịch là một tên giặc văng ngay xuống kính

VỀỀỀ... BỰC!

HỤM!

Cuối cùng thì cả bọn đều đồng chung số phận!

HÊ! HÊ! HÊ!
Vậy là hồng thiêu thảng nào cơ?
Vui thiệt!

TUM!

**HỤM!
GRRRRR.**

Cả đồng kinh ngang đều nao động, bọn lính
lội bì bõm, không tên nào dám leo lên bờ cả,
cứ bơi dưới kính mìn trở về chi khu...

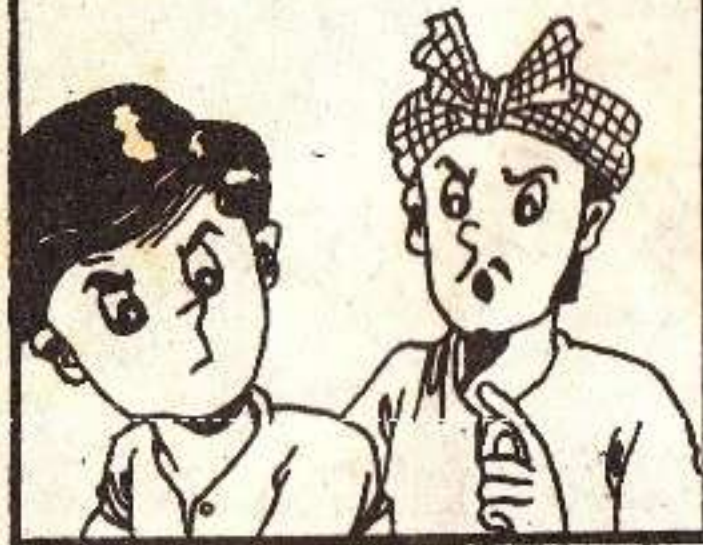

Sau khi cho bọn lính của quân Nhung một trận
nền thân, hai ông cháu Bả Ba Phi thu dọn
chiến trường, gom mìn tằm vông lại cho về
nhà để đánh xai...

Chúa chác đầu đầu
à! Quân Nhung còn
có dám quan thầy
Mỹ đồ đầu!

Bị thua trận như vậy
thế nào hẳn cũng có
chuyện lớn ...

... Thế nào bọn quân
Nhung cũng điện ra
cầu viện tụi quan
thầy Mỹ ở ngoài Nam
đôi nời đưa tàu sắt
vô trả thù! Nhưng Ba
Phi này cũng sẵn sàng
chờ đón
tụi nó!

Quả đúng như lời Bác Ba Phi suy đoán, sau
trận chiến bại ấy, quân Nhung tức cảnh hồng
cầu viện với các quan thầy Mỹ ...

Tụi bây thật là vô
dung! Chỉ có một tên
"Vi Xi" Ba Phi mà đánh
không nổi!
Hử!

Hãy chuẩn bị một đội
tàu sắt, bằng mọi giá
phải tóm cổ tên Vi Xi
Ba Phi cho ta!

Vâng!

Cũng lúc đó, Bác Ba
Phi cũng đã nghĩ ra
kế để chống lại sự
trả thù của bọn Mỹ
... Hai ông cháu
đi thẳng tới lò rèn
quen trong làng ...

Bác Ba đặt ống thờ
rèn nổi, lại mười lưỡi
cưa sắt thật dài ...

Ủa? Bác
nổi của sắt
làm gì mà
dài vậy?

Có việc
xài đến!
Rồi chú
em sẽ ra
mã!

Ông thợ rèn hi hục
lăm gập cho bác Ba...

Cái ông Ba Phi này
bao giờ cũng ra cái
trò "bi mật quân sự"
để xem ông ta giờ
trò gì nữa đây...

Chính thằng Đẩu cũng
chăng hiểu mở tẽ gì
cả... Nhưng biết tính
của nời nó chẳng nói
lăm gì, chỉ loay hoay
cũng nời phụ ông thợ
rèn lăm cho lẹ...

Cuối cũng thì sớ lưỡi của sắt cũng nời xong

Xong rồi!
Tuyệt! Thế này là ngon lành
rồi! Nào, bắt tay vào việc
ngay đi Đẩu, kéo không còn
kịp nữa!

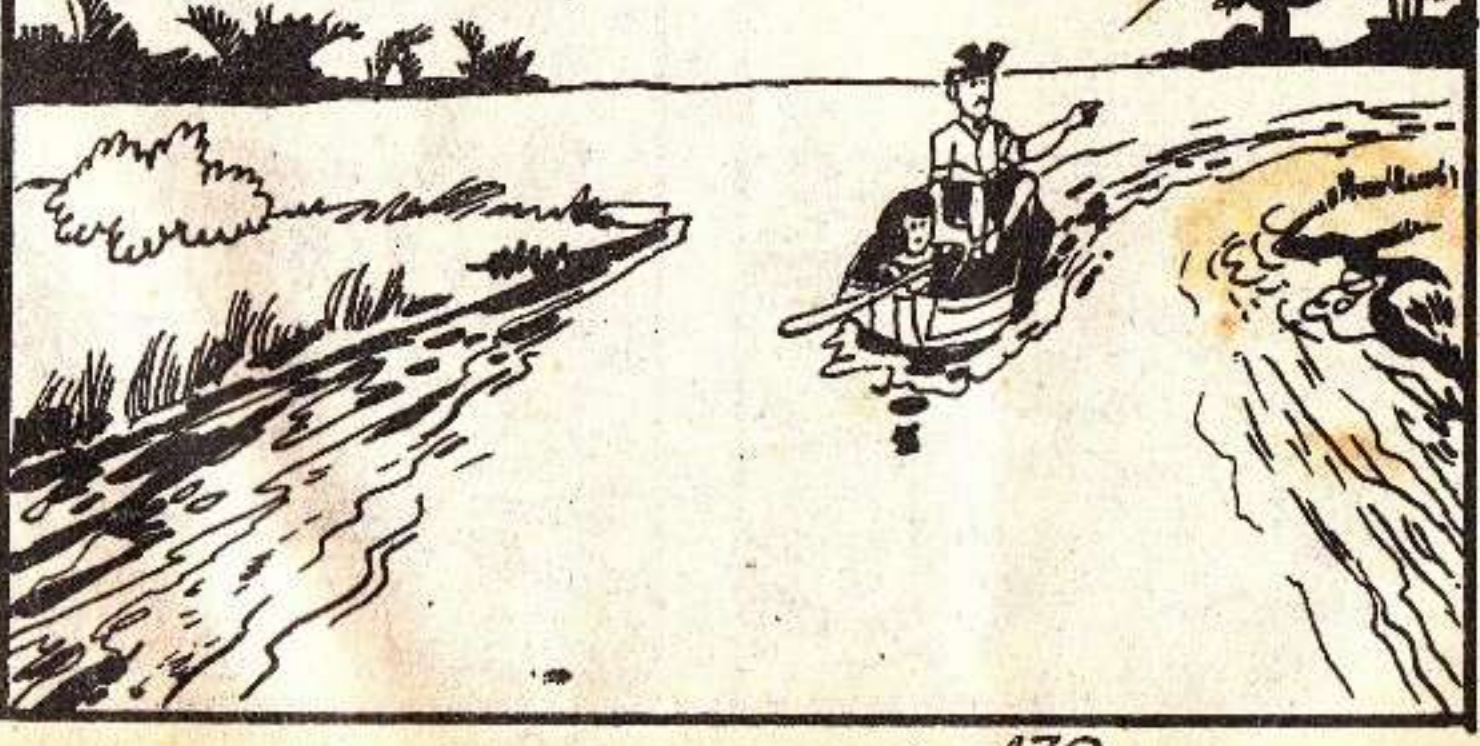
Nhưng... Nói định
lăm gì với cái đồng
lưỡi của sắt này,
đây? Con hông hiểu
gì hết!

Hì! Hì! Lát nữa sẽ
hiểu ngay mà Đẩu!
Bây giờ phụ nời khiến
mở lưỡi của này ra
xuống mạng ra sông
Độc gặp! Nào đi thôi!

Hai ông cháu lại hi hục
chèo xuống chớ mở
lưỡi của sắt hàn nời
ra sông Độc...

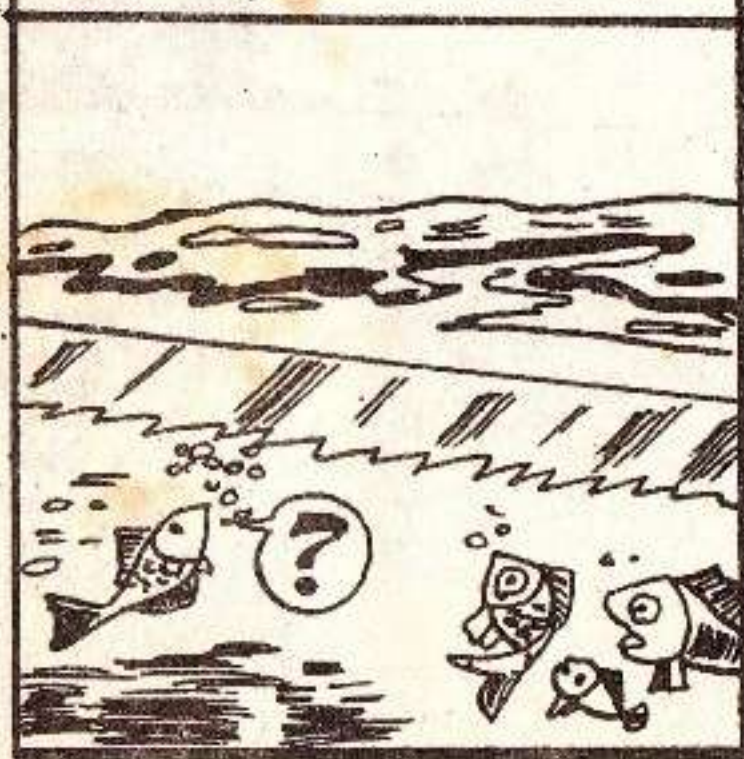

Đấy! chỗ này
được rồi Đẩu!

Bác Ba Phi chỉ cách cho thằng Đẩu làm, họ mang lưới của sắt ra căng xéo ngang sông Đốc chỗ khúc quẹo Vàm Rạch Lũm...

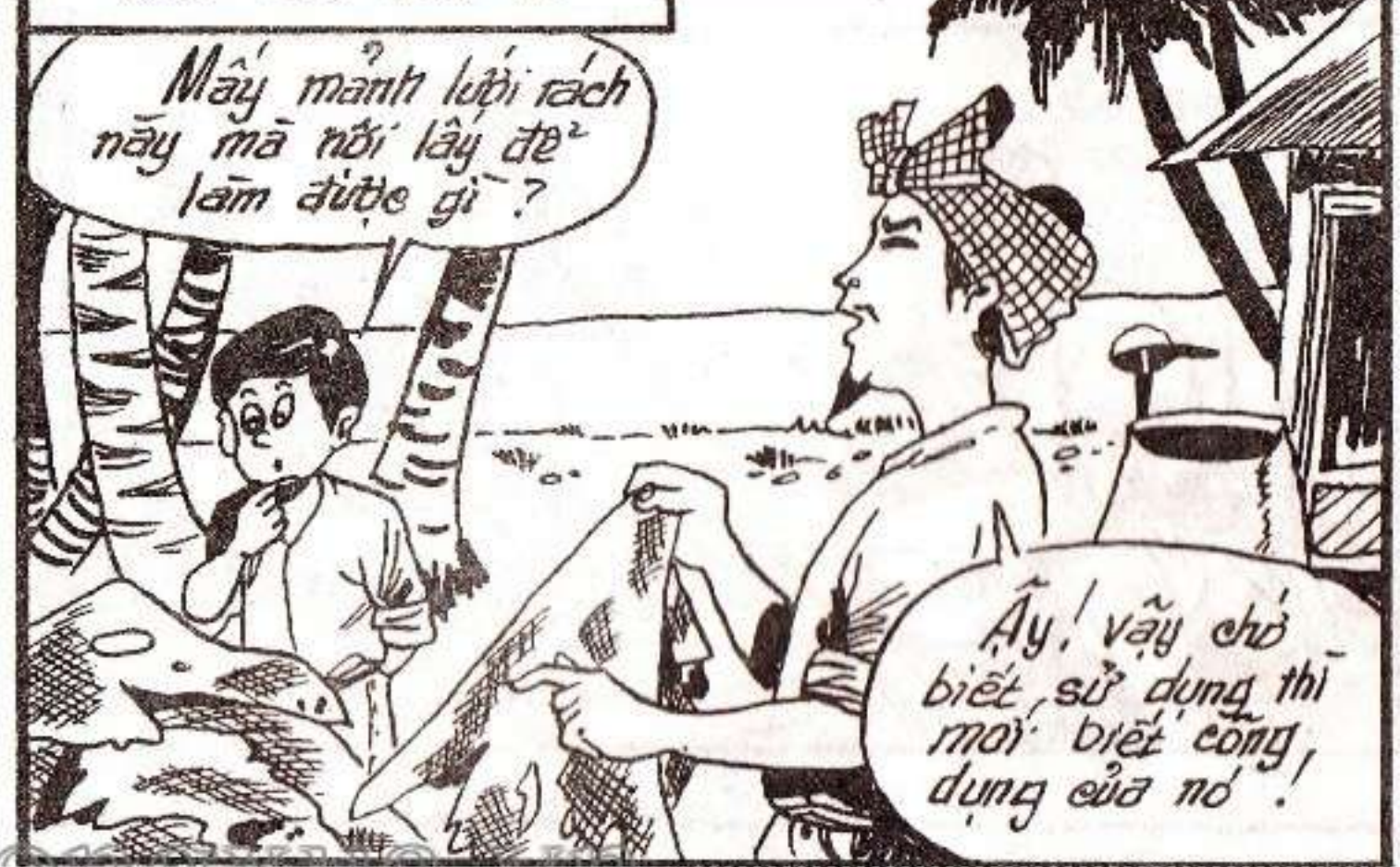
Cứ thế, họ tiếp tục căng mấy lưới khác, mỗi lưới cách nhau mười thước ngập dưới mặt nước đến một gang tay... Như vậy trên địa đạ bố trí dài hơn một i.ăm thước...

Tuyệt! ở trên bờ khó mà phát hiện được! Dưới sông đã xong, Bây giờ phụ nội lo trên bờ nữa!

Bác Ba cũng thằng Đẩu đi thu lườn hết những manh lưới rách trong lạng, và cắt một đồng dây chuối khô đem về

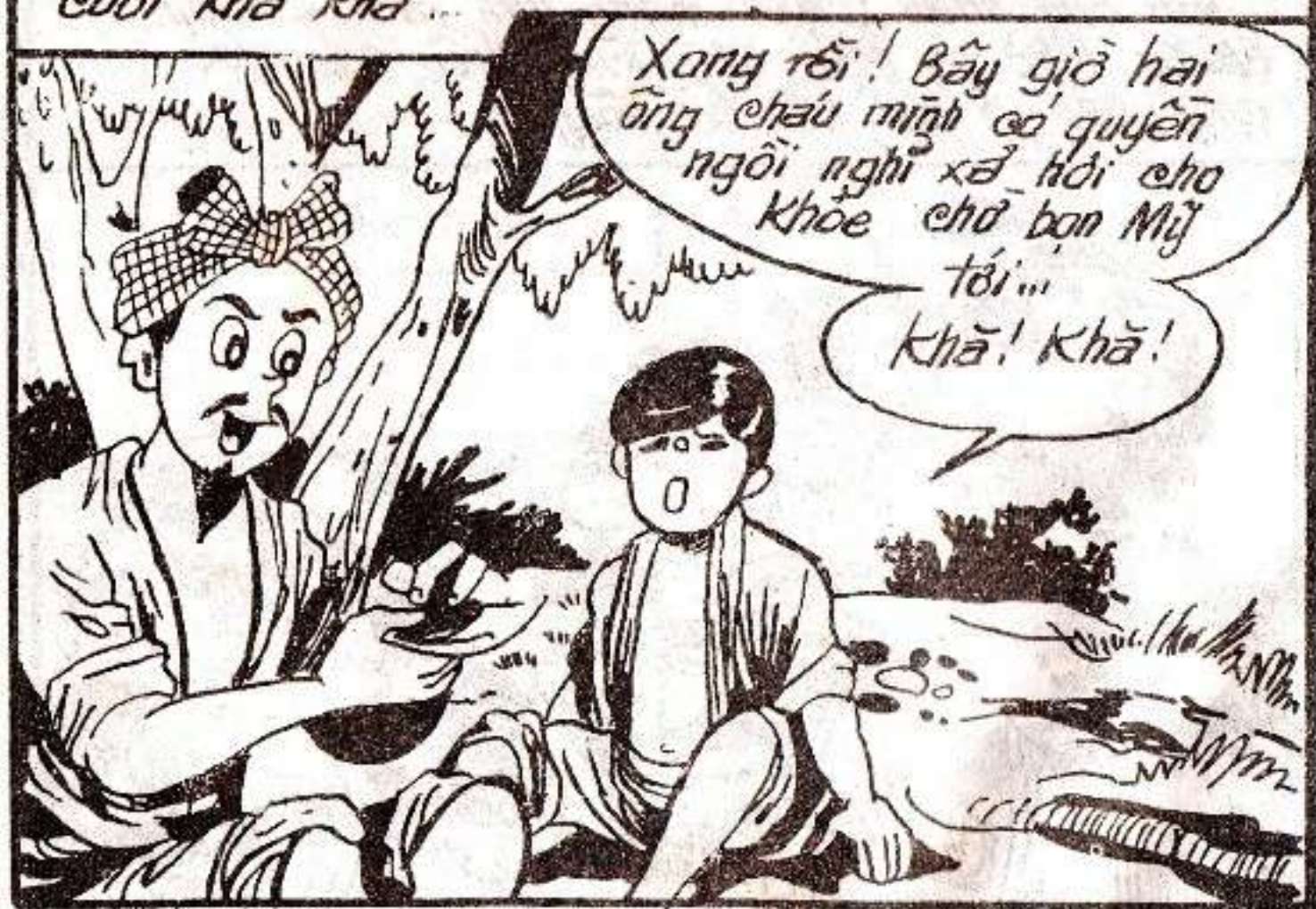
Hai ông cháu i.ách mang lưới rách và dây chuối khô ra cột đầy khắp trên các ngọn cây eo ở hai bên bờ sông

Còn lại mấy khoảnh đất trống, Bác Ba dùng
mở tâm vòng vật nhọn, cắm nhỏ lên đây
đặt khắp nơi...

Xong đâu đó, Bác Ba Phi mới cho uống. Dầu
nghi tay, Bác Ba vẫn thuốc iut thuốc đặc chi
cười khà khà...

Xong rồi! Bây giờ hai
ông cháu mình có quyền
ngồi nghỉ xả hơi cho
khỏe chờ bọn Mỹ
tới...

Khà! Khà!

Vậy ra nội dung những thứ
này để, chồng lại cuộc tấn
công của bọn Mỹ sắp tới
à!

Chờ sao! Đây
là một trận địa
độc đáo nhất!
Có một không
hại đó!

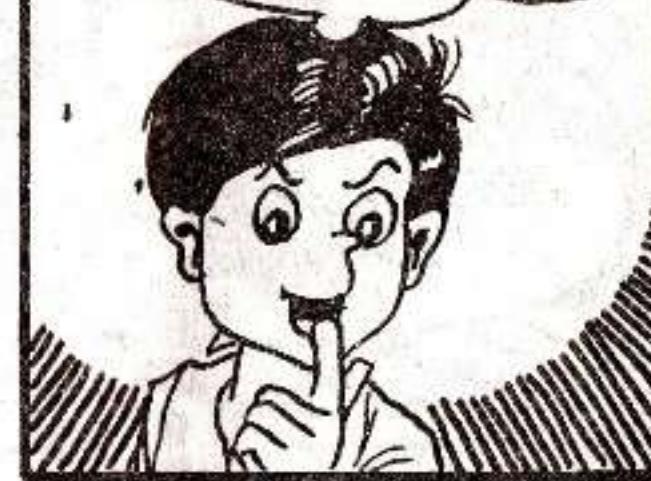
Con chờ xem,
rồi sẽ thấy tác
dụng của mìn
phê liệu này...

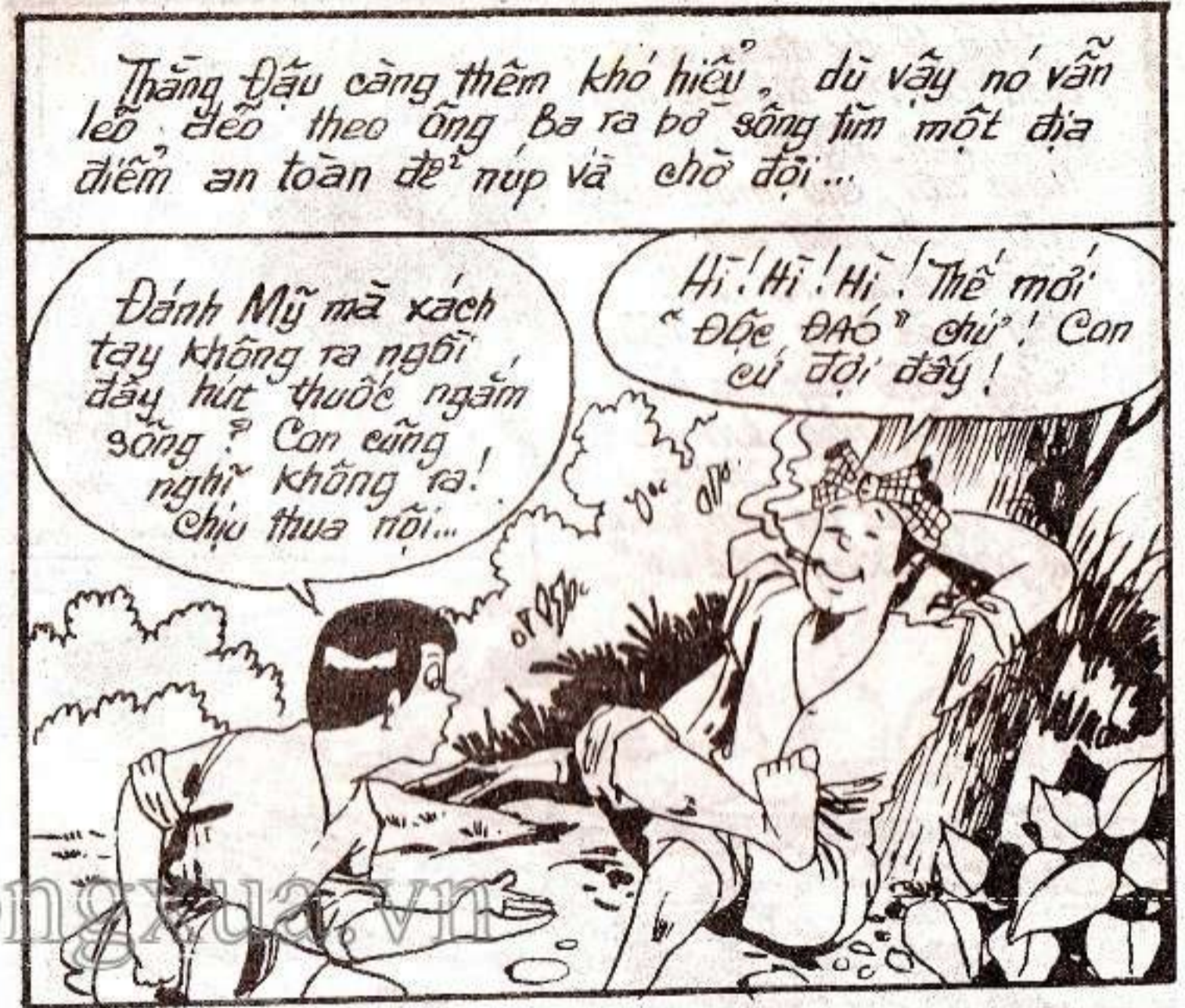

Bây giờ thì tui Mỹ chưa
chuẩn bị kịp cho cuộc
tấn công lớn này đâu,
ông cháu mình yên tâm
về nhà làm một bưng
cơm nóng với cá kho,
tiểu, rồi đánh một giấc
cho đã...

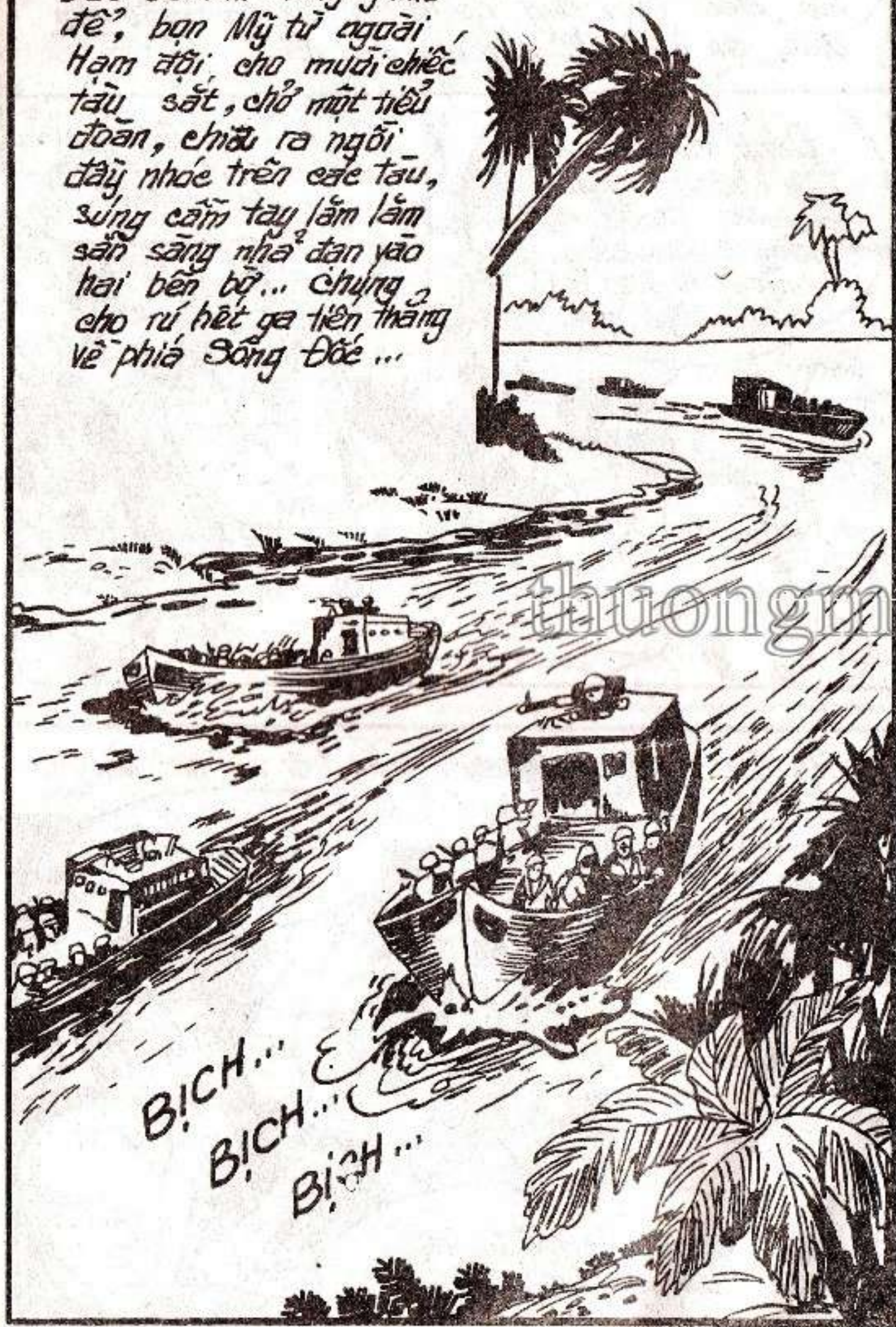

Tự cổ chi kim chưa
ai bày trận địa kỳ
quặc như vậy...
Nôi! HMMMM...
mình vẫn chưa hiểu
gì hết rờ!

Quả là dự đoán của
Bác Ba Phi đúng y như
đề, bọn Mỹ từ ngoài
Hạm đội, cho mười chiếc
tàu sắt, chở một tiểu
đoàn, chèo ra ngồi
đây nhọc trên các tàu,
súng cầm tay lăm lăm
sẵn sàng nhả đạn vào
hai bên bờ... Chúng
cho rút hết ga tiến thẳng
về phía Sông Đốc...

Chúng cho tàu chạy rào rào trên mặt sông
vừa xi xô xi xô tiếng Mỹ ồm ồm...

Tại ngã ba sông Đốc và
Vàm Rạch Lùm, chúng cho
tàu queo ngay vào...
Trên tàu bọn Mỹ lên đạn,
túm rốp sẵn sàng chiến đấu...

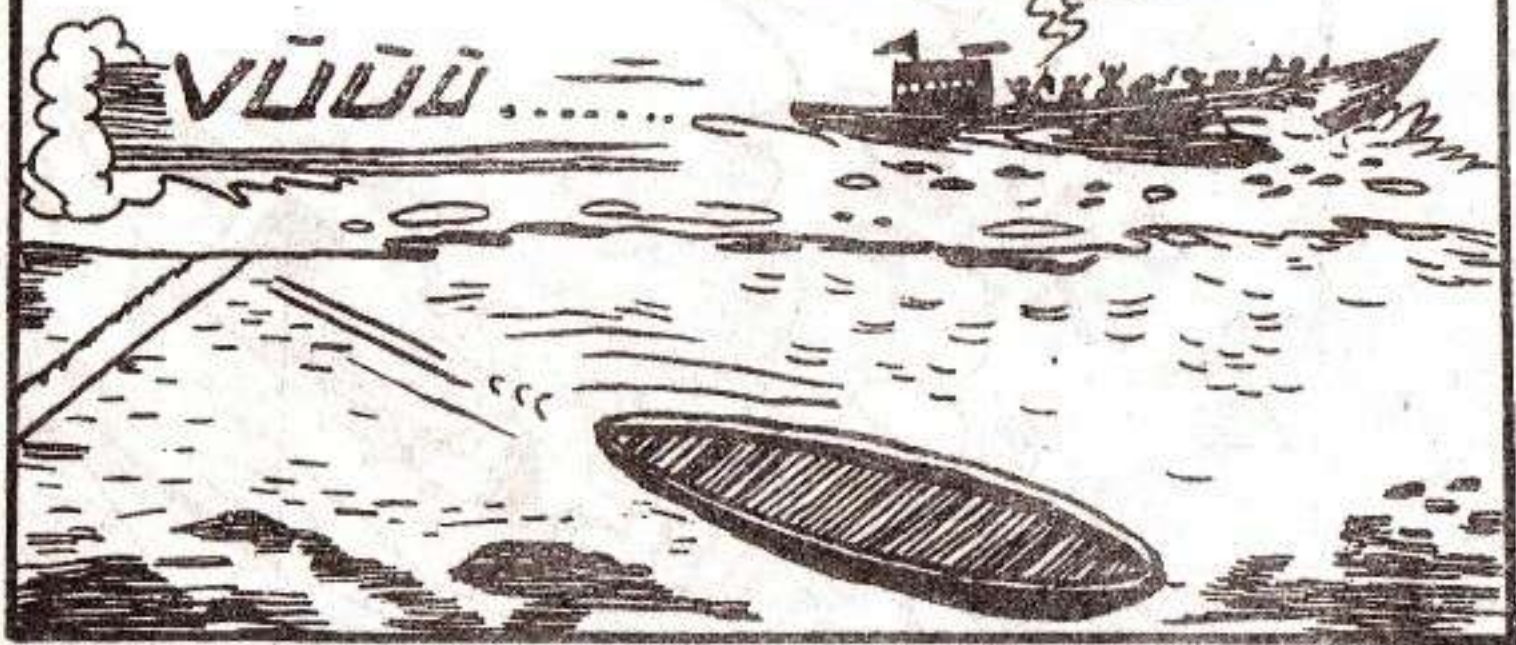
Trong chỗ núp,
Bác Ba Phi nhòm
dây căng mắt
rà nhìn... thằng
Đấu cũng nín
thở nhìn theo...

Chiếc tàu sắt tuy bị cắt đứt phần đáy, nhưng vẫn còn trơn lao vút tới phía trước như tên bắn... Bọn Mỹ trên tàu chẳng hiểu gì rập nhau la chi chóc...

Coi chừng Vi Xi đó!

Còn lại khung thành tàu phía trên lỗ tròn chạy tới được vài chục thước thì chìm dần...

CỨU TUI VỚI!...

...Đến lúc hết tròn tàu từ từ chạy chậm lại...

Coi kia! Sao tàu chạy chậm như rùa bò vậy?

Mấy điếc rồi sao? Máy ngừng hoạt động rồi...

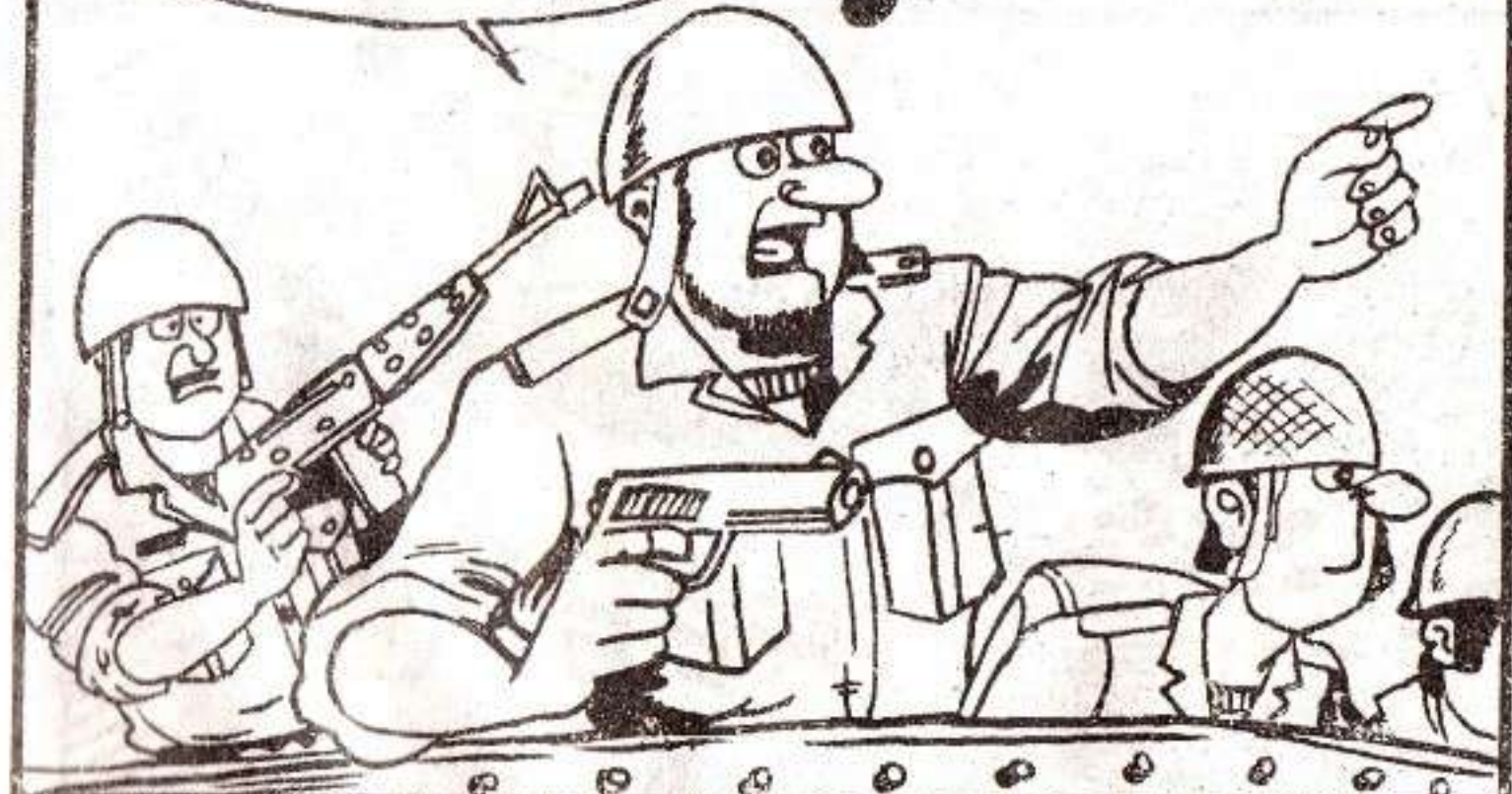
HÈ!?! Tàu bị vỡ nước rồi nè! Nguy quá...

HÈ!?! có cá nữa tụi bây đi!

Lúc đó, chiếc tàu thứ hai chạy tới, bọn Mỹ trên tàu nhìn thấy đồng bọn đang chạy bỗng nhiên bị chìm thì chẳng hiểu ra làm sao...

Ê! coi kia, sao nó bị chìm vậy?

Nhìn thấy đồng bọn trên tàu phía trước lọt hết xuống sông lội bì bõm như chuột mắc nước, tên chỉ huy tàu thứ hai vội ra lệnh cho lái tàu...

Mau lên! Chạy nhanh lên cứu tụi nó đi...

OK!

Chiếc tàu thứ hai tăng tốc lên, phóng như bay đến chỗ chiếc tàu chìm để cứu vớt...

Nhanh lên!..

Nhưng, ngay khi đó...

?

Chiếc tàu rung lên dữ dội tên chỉ huy xanh mặt, hét to.

Lọt bẫy bọn Vi-xi rồi **BẠN!**

Bọn lính Mỹ trên tàu chẳng hiểu dấu đuôi ra sao. Nhưng nghe lệnh chỉ huy cũng giờ súng bắn tán loạn vào hai bên bờ sông như mưa bão...

TẦNH! TẦNH! TẦNH!

Hai ông cháu Bác Ba núp trong lùm cây vậy khoái chi...

Ha! Ha! Lại thêm một chiếc vựa bị của rồi!

Tụi nó dư đạn nên bắn chao hai ông cháu mình đó!

Một tràng đạn lạc bay chéo chéo trên đọt dừa, chỗ hai ông cháu Bác Ba Phi núp...

Hi! Hi! Hi!
Tụi Mỹ cũng biết "Bắn chim" hén nôi?!

Ê!
COI CHUNG:

Thì ra loạt đạn "Bắn chim" của tụi Mỹ lại trúng quây dừa rồi lịch bịch xuống ngay đầu hai ông cháu đầu trâu trời xanh...

Má ơi! cũng may là dừa non! Hông thôi thì bẽ gáo rồi!

Thằng Mỹ nào hay thiệt! Bô nó biết mình núp ở đây sao chơ! Hie!

Bác Ba Phi bỗng la lớn rồi nhào tới; định đẩy thằng Đậu sang một bên, nhưng đã muộn...

Tưởng núp ở đó yên thân, nào ngờ bị Mỹ cho ăn dừa non, hai ông cháu Bác Ba Phi rút kinh nghiệm chạy sang chỗ khác núp

Chỗ này không có dừa! Hết sợ ư đầu

Nhưng phải đổi vô dừa khô cho chắc ăn nôi ời!

Người kia, chiếc tàu của bọn Mỹ chột khựng lại và chìm dần. Tụi Mỹ là lãng l' xẻo...

... Và cuối cùng bọn Mỹ trên tàu thứ hai cũng chung số phận với bọn trên tàu thứ nhất ...

Hệ lô! Cảm ơn mấy bố đã đến cứu tụi tui... nhưng xui quá!

Hừm! Biết vậy ta chạy ngơ khác cho rồi! Khỏi phải lòi, sống cho bị cảm lạnh!

Vừa lúc đó, mấy chiếc chày sau vừa lao tới... Kịp lúc...

È! có hai tàu bạn bị nạn, mau tới cứu...

È! ĐỪNG!!

... Chúng đồng loạt tú ga chạy vùn vụt, nhưng:

Cái gì vậy? cái gì vậy?

RENG!... RENG!... RENG!...

... Và chiếc thứ ba, thứ tư, thứ năm... tất cả mười chiếc tàu Mỹ từ cửa sông Độc đưa võ tiếp viên trong nháy mắt đều bị những lưỡi của sắt của hai ông cháu Bạc Bà Phi gài dưới mặt nước...
 Một tiêu đoàn Mỹ lọt xuống sông lội lơi ngại đây mặt sông như lục bình trôi...

Biết ngay mà! lại thêm một thằng nữa! Vậy là bị chìm sạch! Đã bảo đừng cứ võ mã cũng cứ võ! Đang dơi!

Hai ông cháu Bạc Bà Phi núp ở đằng xa, thấy vậy khoái chí vỗ tay cười

Ngài kia, sau một hồi i aeh lội dưới nước bọn lính Mỹ đã lể bước vào bờ...

Tàu Mỹ chìm hết cả rồi thôi. Hai ông cháu, mình về ngủ một giấc cho đã, chờ mai tụi nó về hết mình ra sông vớt chiến lợi phẩm he nời!

Chưa hết đâu đâu à... tụi nó chưa chịu rút lui một cách dễ dàng như vậy đâu! cứ núp lại đây chờ coi mần thứ hai nữa nê! mần này mới ác liệt hơn mần trước nữa!

Ngoài bờ sông bọn Mỹ lợi được lên bờ, cả tiểu đoàn tên nào tên này cũng mệt đừ, kéo nhau nằm la liệt mà thở dốc...

Phi... Phi...
Phi...

Chỉ có mấy tên chỉ huy là núp sau mô đất bần kế hoạch...

Hừm! Chả đúng một tên Vi-Xi, nào mà đã hy sinh mười chiếc tàu sắt!

Phải trả thù!

Mười tàu chiến chưa đánh đã đã tiêu tung, lấy gì mà trả thù... mau gọi về Ham đội xin trực thăng vào bốt quân về gấp! Chậm trễ là toi mang hết cả lũ bây giờ...

... Nhưng mấy cái máy truyền tin bị rơi xuống sông rồi còn lấy gì mà gọi đây.

Hả?
Cái gì?

... Cả bọn nhón nhào đi kiểm tra lại... may thay...

... Tiểu đoàn chỉ còn sót lại có mỗi một cái máy! May quá!

Thằng lính truyền tin này, chết nhất nhất tiểu đoàn, lúc nào trong người nó cũng mang phao cấp cứu, nên giữ được máy...

Bọn chúng vội vã rảo om sòm vào máy báo về Hạm đội xin cấp cứu...

Bọn Vi-xi đã... tiêu diệt các tàu sạt của ta không còn chliếc nào!

Tự đang xa, nấp trong bụi rậm, hai ông cháu Bác Ba Phi thổ đầu ra theo dõi bọn Mỹ...

Tụi Mỹ nó nói cái gì xí xồ xí xồ trong cái máy vậy nội?

... Hừm! Tụi Mỹ nói thì đến lã rồi mà máy đây cũng... thua luôn!

À! con biết rồi nói đi! Hay là tụi nó kêu viện binh?!!

Đừng rồi đó Đâu à! Lặng tai nghe kia!

PHỊCH... PHỊCH... PHỊCH...

Hai ông cháu quay lại căng mắt ra nhìn... từ hướng biển có tiếng động ờ nổ vọng vào. Chẳng mấy chốc, một đàn máy bay trực thăng hiện ra rõ dần...

Một... hai... ba... bốn... năm... mười, chiếc tất cả! Nội đi!

Chà! Một lực lượng hùng hậu...

Phạch! Phạch! Phạch! Phạch!

Thằng Đẩu hoảng hồn nắm tay lời Bác Ba...

Núp mau nội đi! Tui nó ở trên cao dễ quan sát... coi chừng nó phát hiện ra ông cháu mình là lãnh đạo đồng đội!

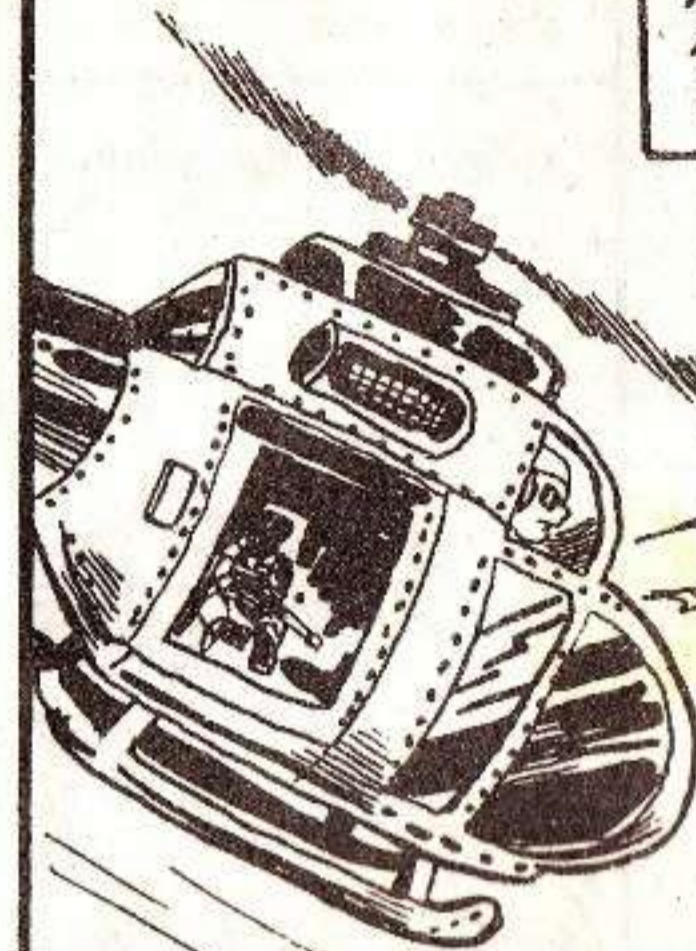
Đừng sợ Đẩu! Nội đã chuẩn bị cả rồi! Nhưng để coi bọn chúng định giờ trở gì đây?

... Mười chiếc trực thăng nổ máy bay thẳng vào bờ sông, nơi bọn lính Mỹ đang chờ tiếp viện...

Đấy, Đại Bàng báo cáo! Đã tìm thấy "chim sẻ" đang ở tọa độ "X"...

Rõ rồi!

HÊ LÔ!

Bên dưới, bọn Mỹ đang lo lắng chờ đợi, khi thấy đám trực thăng bay tới thì mừng rỡ nhón nhào cả lên...

HÊÊÊ! Bọn tớ ở đây nè!

Hê! Hê! Phien này về được, phải ăn mừng thoát chết! É É É!

Đám máy bay trực thăng
đảo quanh bên Mỹ rồi
hạ thấp xuống...

Bon thả đề! Chúng sợ quá
nên gọi trực thăng đến rước
về đó mà! Hử!... Đâu có
đề dăng như vậy được?!

Ngoài kia, tên phi
công lơ đâu ra
quan sát...

Chuẩn bị hạ cánh...

Chỉ chỗ có vậy, Bác Ba Phi móc chiếc ná thun
trong túi áo của thằng Đâu, kẹp vào một
viên đạn đất sét giương lên nhằm...

Hay lắm! Thằng này muốn
ăn đạn đất sét đây!

Hử... Nói làm
gì vậy? Coi
chúng nó trông
thầy mình!?!

... Tãi thiện xa của
Bác Ba Phi thật
không hồ danh...
Tên phi
công lãnh
đạn... **Ái!**

... Hấn kêu thét lên
giờ tay ôm cái vô
mũi ăn trâu...

A! cái tên Vi Xi
ôn dịch ta nhìn
thấy mi rồi!

... Bị một phát nổ đom
đom hấn tụi gián cánh
hồng, vù nhác trông,
thấy bóng hai ông cháu
Bác Ba Phi, hấn lái trực
thăng queo trở lại liền...

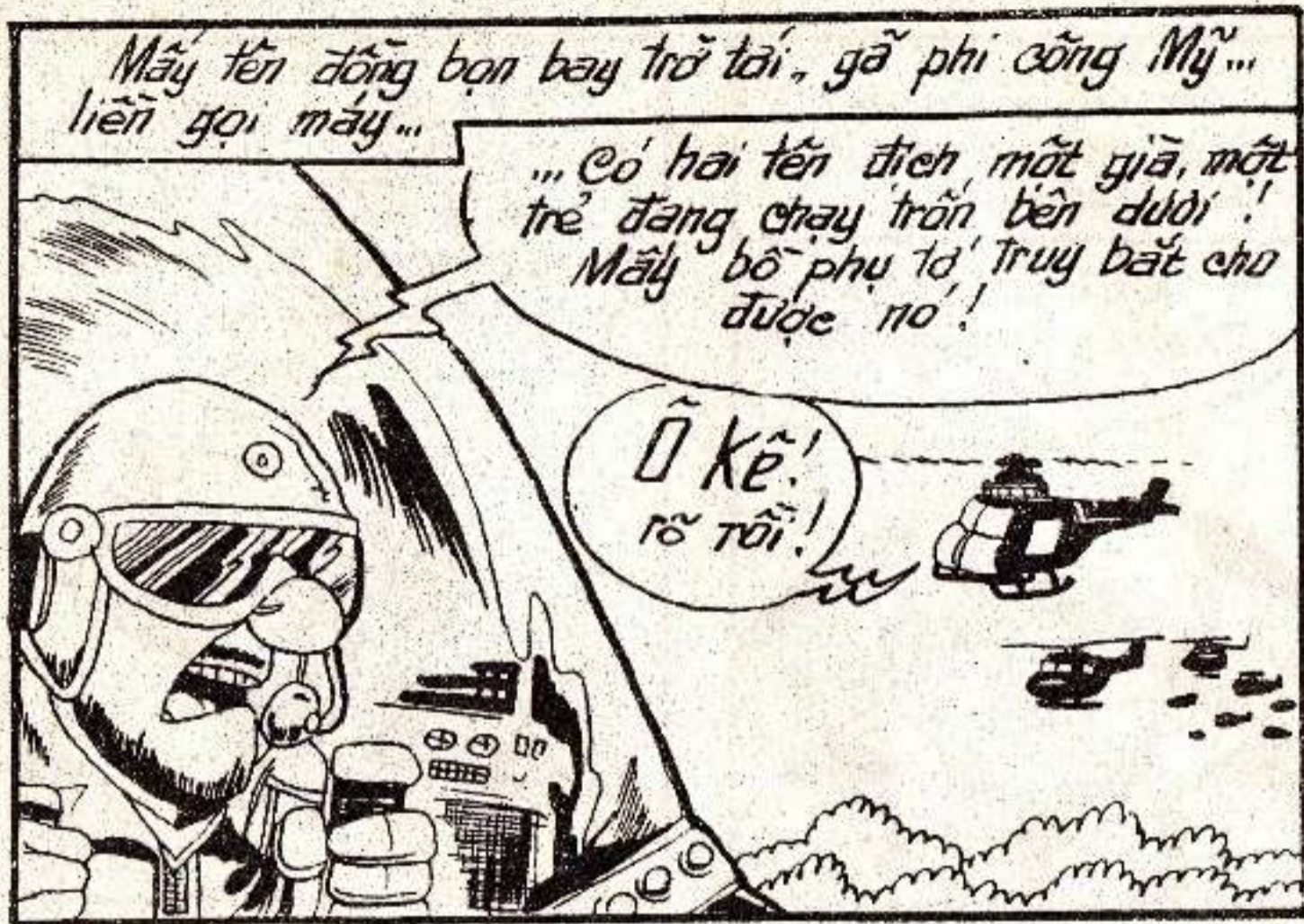
Chết con rồi!

... Bên dưới, Bác Ba Phi chột hồ lớn, Hai ông cháu rời chỗ nấp vung dẫy chạy, mỗi người một phía khác nhau... Tên phi công tức tốc lái trực thăng rượt đuổi theo ngay...

Mấy tên đồng bọn bay trở lại, gã phi công Mỹ...
liền gọi mấy...

... Có hai tên địch, một già, một
trẻ đang chạy trốn bên dưới!
Mấy bố phụ tử truy bắt cho
được nó!

Ồ kê!
rõ rồi!

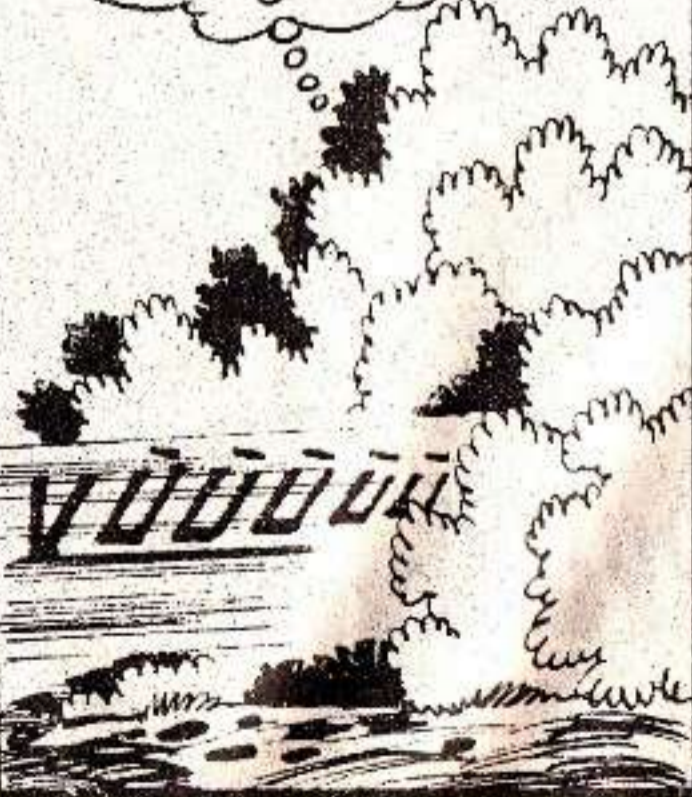
... Bên dưới Bác Ba Phi
chạy nhanh về phía
khu vực Bả đã gài
bẫy sẵn...

Tới rồi! Bây giờ
mình "LẤN" là vừa...

Bác Ba vượt chày tốt vào
một bụi cây um tùm cao
khỏi đầu rồi biến mất...

Tết Công Gô tui
bây mới tìm ra Ba Phi
này?!

Bon phi công Mỹ ngạc nhiên

Ua? Nó
đầu mất
tiêu rồi?

Alô! Có ai
thấy nó không
...?

...Tức cảnh hồng, chúng cho trực thăng bay sà sát
xuống ngọn cây tìm kiếm...

Sao lạ vậy! Bộ nó có
phép tàng hình sao chớ?

Tàng hình cái con
khi! Mỡ càng
mặt ra mà tìm
hùm!

Đào vòng vòng một
hồi vẫn không tìm
ra Bả Ba, tụi Mỹ
tức giận phồng
rốc - kết quả tan bụi
rậm, nhưng cũng
không thấy ma nào...

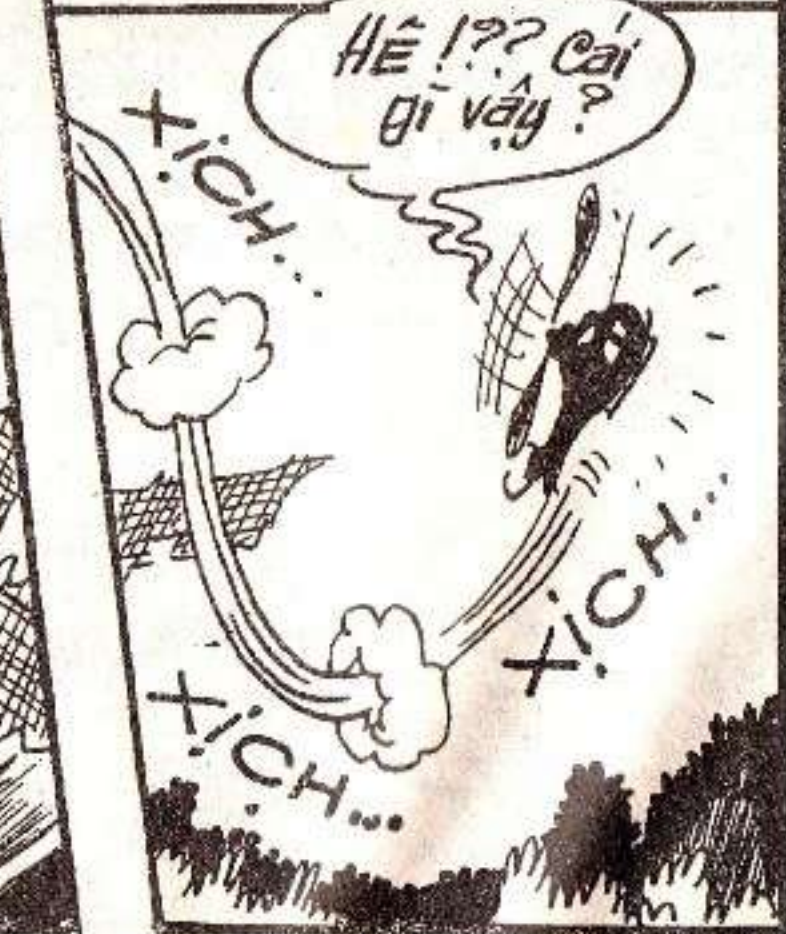
... Nào ngờ, chúng đã trúng kế của Bae Ba mà không hay... Cảnh quạt trực thăng quơ, cuốn gió lá cây tuôn đổ ào ào, những chùm lưới rạch, những nùi dây chuối khô của Bae Ba với hàng đầu treo ở ngọn cây tung lên phơ phất...

Chiếc trực thăng đầu tiên bị vướng một chùm lưới vào cánh quạt...

... Như một con chim bị mắc bẫy nó tung lên hạ xuống, bay lảo đảo giữa không trung...

... Tên phi công Mỹ hoảng kinh kêu thét lên...

CỨU... CỨU TUI VỚI!!!

... Thấy chiến hữu bị nạn, bọn còn lại bay lao tới tiếp cứu...

È! Mày bị cái gì mà bay xa quần như mắc phong vậy?

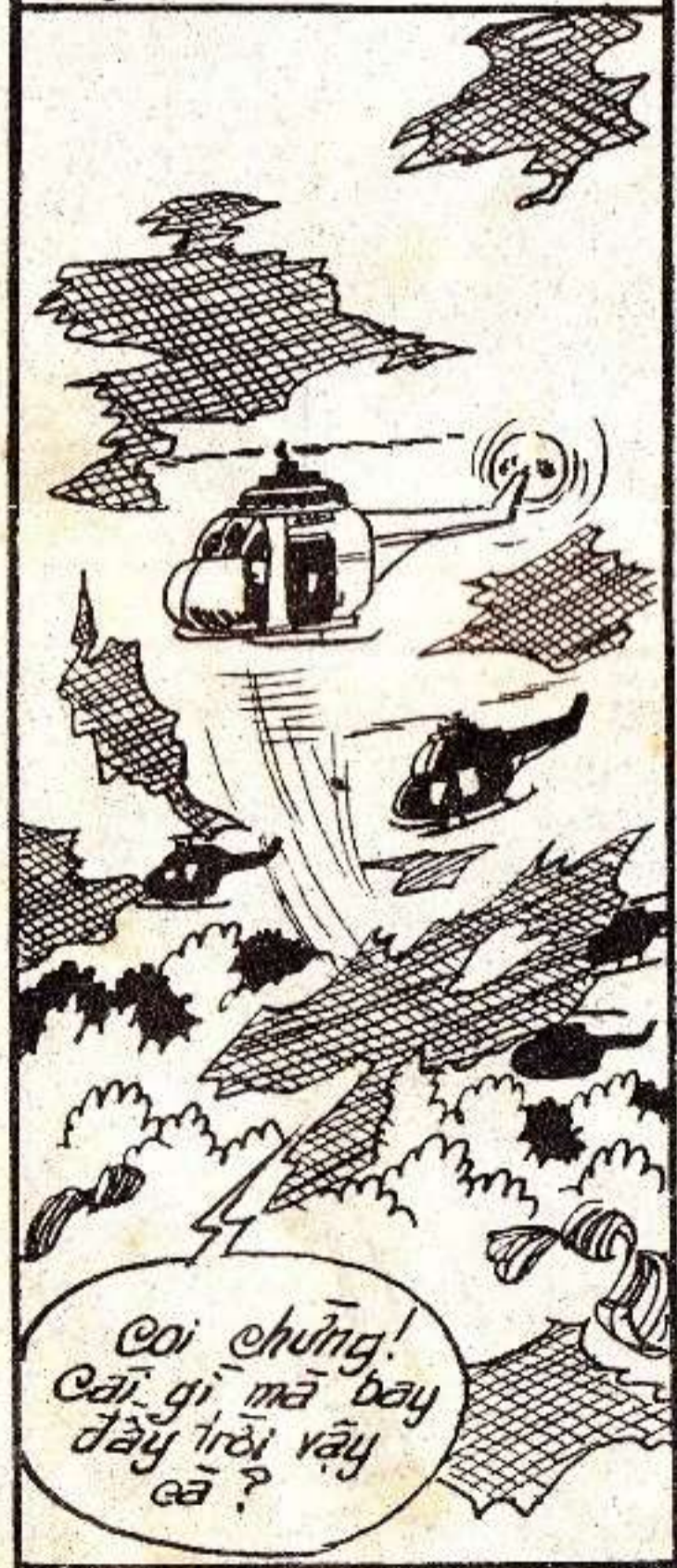
Ngay sau đó... chiếc thứ nhì, đồng chung số phận...

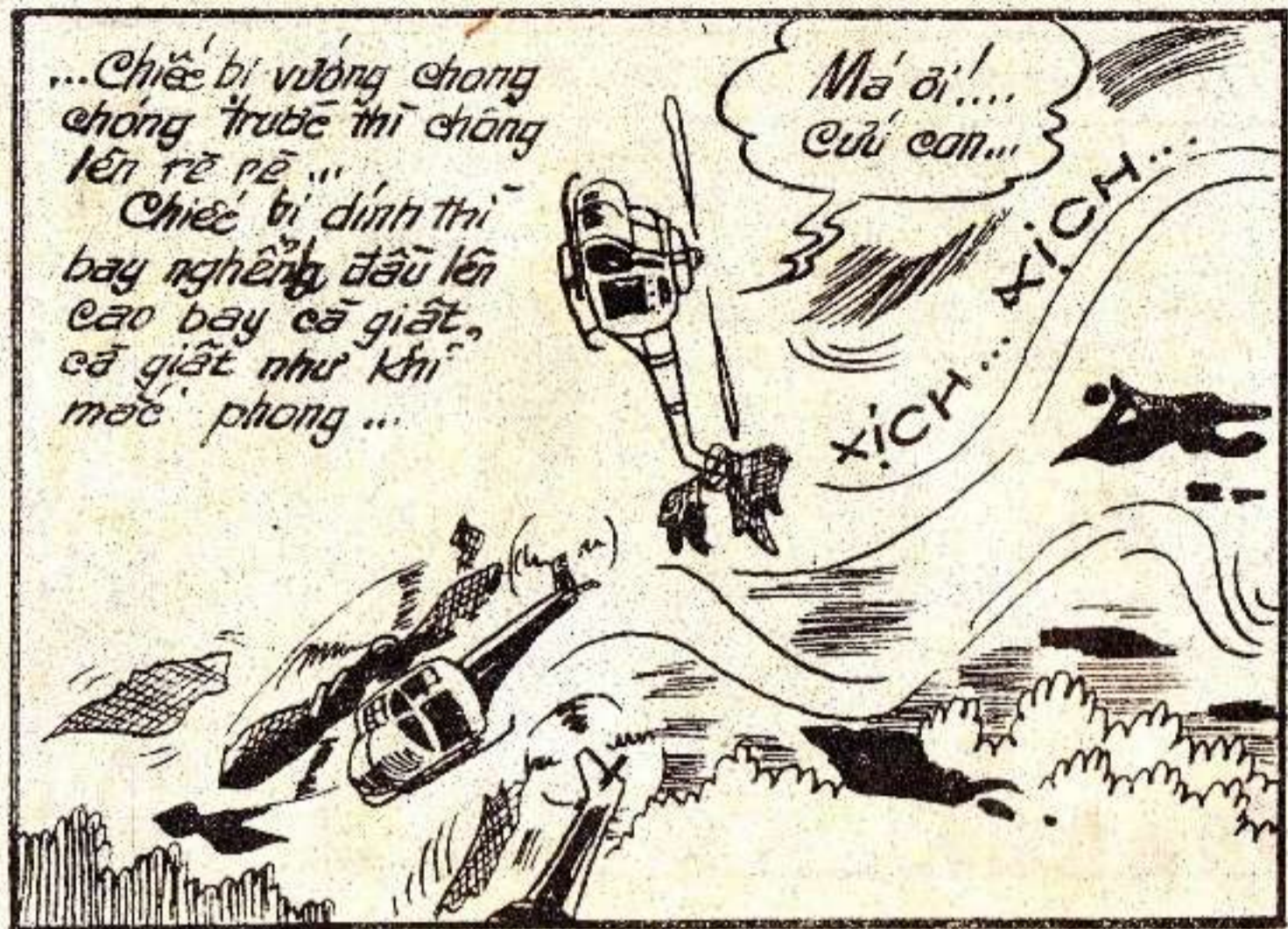
HÈ!?? Tà cũng bị... có con gì nó nù đuôi trực thăng lại kia... cứu... AAAA!!

Mấy chiếc còn lại thấy kinh quá vội cho trực thăng bay đứng đứng lên bỏ chạy... Nhưng không còn kịp nữa rồi... Gió cuốn lên ào ào, mở lưới rạch và dây chui khô bị kéo tung, khói dot cây bay tứ tung đầy trời...

Trong chốc lát, chiếc nào cũng bị vướng một nùi lưới rạch hoặc dây chui khô vào chong chóng.
... Bây giờ thì thần ai này lo, hết ai lo cứu ai được nữa...

Đậu cũng thích thú phụ họa theo ông . . .

Ha! Ha! Ha! Không ai đường đâu nữa! Ông nói tôi đâu! Bác Ba Phi ở xứ sông Đốc đã lừng danh rồi mà! Ha! Ha! Ha!

HA! HA!
HA!

Những chuyện phiêu lưu kỳ thú của Bác Ba Phi tới đây là hết. Ba Phi xin chào và cảm ơn sự theo dõi của các cháu!

Hai ông cháu tôi phải đi Vũng Tàu nghỉ mát lấy lại sức! Chào các bạn nhé

Lần cả gia đình cho Đười ươi cũng được đi nữa đây!
Gâu! Gâu!
Cạch! cạch!

TIẾT